NATIONAL SOCIALISM
SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

Националсоциализъм

Избрани писания

РАБОТА НА НАЦИОНАЛНОСОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА МРЕЖА
ПУБЛИКАЦИЯ
2020 г.

Machine Translated by Google

СЪДЪРЖАНИЕ

Националсоциализъм – философска оценка.....2 Бялата сила – Глава XV Националсоциализъм ....8 In Hoc Signo Vinces... ...

Националсоциализъм – Биологичният мироглед.....89
Националсоциализъм – Ляво движение.....114

Machine Translated by Google

НАЦИОНАЛЕН СОЦИАЛИЗЪМ

ФИЛОСОФСКА ОЦЕНКА

КОЛИН ДЖОРДАН

Machine Translated by Google

Няколко десетилетия след физическото поражение на националсоциалистическа Германия в резултат на нейната героична борба срещу огромния брой хора и материали, мобилизирани срещу нея от болшевишко-демократичния съюз, появата на тази преоценка отразява възраждането на националсоциализма, което е характерна черта на времето.

Фактът, че кредото продължава да живее и да се проявява така, както го прави сега, след като е било подложено на десетилетия на най-голямата кампания за клевета, която светът някога е познавал, е доказателство за неговата продължаваща валидност, привлекателност и стойност за бъдещето. То е оцеляло в пламъците на войната и бурята на очернянето, защото когато войната е показала най-лошото си и очернянето е обхванало целия си спектър, националсоциализмът в крайна сметка остава синоним на висшата воля на човека за оцеляване, неговия инстинкт за здраве и сила и желанието му за красота в живота; и докато това ще остане на тази земя, този инстинкт и това желание ще останат, кредото на националсоциализма ще остане неразрушимо.

Отвъд и зад всички подробности на политическото прилагане и особеностите на времето и мястото, националсоциализмът, правилно разбран, е нищо друго освен ориентация на ума, чийто доминиращ импулс е да се живее пълноценно, чрез развитие на собствения потенциал и задоволяване на собствените нужди, при условия на естествена конкуренция и подбор, примирени със сътрудничество, в рамките на организираната общност на народа.

В това отношение корените му се връщат към Платоновата Гърция и неговата концепция за естествен живот, състоящ се в пълното осъзнаване на истинската природа на човека чрез благоприятната власт на управлението в рамките на неговата родна общност.

Това отразява римската представа за послушно гражданство: идеята че добрият и благороден живот се състои в стоическо служене на държавата.

Това съживява кръвните чувства и чувството за общност на скандинавските племена от ранна Европа: чувството, че човекът е по същество член на народа и че всички членове на народа са тясно свързани помежду си с взаимни задължения и задължения.

По този начин националсоциализмът се връща към старите, здрави, органични ценности на живота, бунтувайки се срещу цялата структура на мисълта на либерализма и демокрацията, с нейната парична връзка; нейния прекомерен индивидуализъм; нейния възглед за човека като безнароден,

Machine Translated by Google

взаимозаменяема единица световно население; духовното му оправдание в едно деградирало християнство, възприемащо болнав „хуманитаризъм“, който винаги ще толерира по-голяма вреда, за да избегне по-малка; и измамното му твърдение, че изкуствено предизвиканите и числено определени желания на масата са изключително важни критерии.

Историята е сага за социалния упадък и обновление. Националсоциализмът е лекарството на XX век за обновление срещу голямата дегенерация на модерното време под влиянието на разпадащата се, унижаваща и оскверняваща мисъл и практика, които се появиха с разрушаването на стария средновековен ред на стабилност от развиващите се сили на капитализма и индустриалната революция; процъфтяха при ненатрапчивия либерализъм на XVIII и XIII век; достигнаха своя връх при демокрацията на XIII и XX век; и ще доведат до световен триумф на комунизма до края на XX век, освен ако националсоциализмът не дойде на власт навреме, в достатъчна част от земното кълбо.

Следователно националсоциализмът е много повече от преходна политическа схема. Той е историческа тенденция на прераждане: движението на ренесанса на нашата епоха, движение революционно по обхват и дух, което не търси компромис със сегашния ред, неговите пагубни практики и фалшиви ценности, а пълната им замяна.

Като такава, тя е световно разпространена и обхваща целия живот. Тя е световно разпространена в това, че в своята същност е валидна и жизненоважна универсално, квалифицирана единствено от факта, че е арийска по своето проявление и традиция, и поддържа и зависи от качества, които могат да бъдат открити par excellence у арийския народ.

То е житейско, тъй като не е аспект от живота, а целият живот, видян от един аспект. Това е отношение на ума, изразимо по отношение на почти всичко. Националсоциализмът безмилостно се противопоставя на всяка проява на лошо здраве, грозота и дегенерация в културната и духовната сфера, не по-малко от това в политическата и икономическата сфера. Всъщност, то представлява начин на живот. Човек не се нарича националсоциалист просто като етикет за интелектуално одобрение. Той се ражда със склонност към националсоциализма, умът му естетически жадува за разпознаване и осъществяване на здравословен модел на живот и той не...

Machine Translated by Google

само мисли и чувства, но действа като националсоциалист, ако наистина и изцяло е такъв.

Общ в своя обхват и мисъл, националсоциализмът се свежда до философия и вяра. Той оценява доброто и злото, правилното и грешното като това, което е от полза или вреди на народа; и, на мястото на сантименталната слабост на демократичния ум, приема, че целта оправдава средствата, стига средствата да не противоречат на целта.
Това определя смисъл и цел на космическото измерение на живота като личностно осъществяване, в рамките на приемствеността и развитието на народа, между покълването в утробата от кръвната линия на народа и метаморфозата на гроба, с неговото физическо преразпределение във вселената.

Основният критерий и първичната ценност на националсоциализма, от която произтича всичко останало, е, както Адолф Хитлер ясно заявява в „Моята борба“, неговата концепция за народа, разглеждан като същностна среда на човека и всъщност като неговото продължение на личността.

Значението на народа е преди всичко това на расова общност. Това е етническото разширяване на семейството. Човекът не е самодостатъчна единица и самоцел, както твърдят мъдреците на либерализма и демокрацията. Той принадлежи на своя народ. Неговият живот, като част, е преплетен с живота на цялото, не само настояще, но и минало и бъдеще, защото докато хората идват и си отиват, народът живее, непрекъснато, вечно, при условие че членовете му изпълняват дълга си към него. По този начин, отъждествявайки се със своя народ, човекът продължава себе си чрез множеството на своите предци и потомци и по този начин постига безсмъртие.

Народът съществува в по-малки и по-големи форми, вариращи от семейство, до клан, до племе или регионална общност, оттам до нация и отвъд раса. В днешно време концепцията за народ е твърде силно отъждествявана с нациите на съвременните държави. Чувството за родство и общност, което с право се е разширило от племето и дребното кралство до съвременната национална държава, обаче е станало твърде концентрирано на това ниво. По-нисшите и по-малки, но също толкова важни общности в рамките на националната държава са разрушени и лишени от жизненост, докато разширяването на народното съзнание от нивото на националната държава до това на цялата раса е спряно. И все пак, за да бъде народното чувство здравословно, трябва да тече от корените си през местното и провинциалното...

Machine Translated by Google

общности до границите на расата, защото пълната сигурност и просперитет на частите могат да бъдат намерени само в този на цялото.

Днес и в бъдеще националсоциализмът трябва да въплъщава това съществено разширение на чувството за родство и общност отвъд границите на съвременната национална държава и конвенционалния национализъм, така че националната държава да се превърне в междинна единица в структурата на народа, а нейният национализъм и расизъм да станат неразделно подчинени на национализма на цялата раса.

В същото време местните общности трябва да бъдат възродени, провинциалните поднации да бъдат признати и уважавани, а народите, подложени на нежелано, чуждо управление, да получат етническа свобода чрез отделяне.

Вярата на националсоциализма в народа като основна ценност и цялостността на неговия мироглед водят, образно казано, до мислене с кръвта по всички въпроси.

Това веднага и неизбежно води до определението за гражданство като въпрос на раса: само тези, които са членове на народа, са членове на нацията и само тези, които са членове на нацията, могат да бъдат граждани на държавата – да перифразираме четвъртата от двадесет и петте точки на НСДАП на Адолф Хитлер.

Това също така поражда убеждението, че е необходимо не само да се запази расовият характер на народа, но и чрез евгенични мерки да се подобри качеството на народа. Революционното твърдение на националсоциализма е, че пътят към истинския прогрес се крие в отглеждането на по-добри човешки същества.

Тъй като всички граждани са от една и съща раса, те имат трансцендентна връзка на родство, която ги обединява като кръвни братя над всички секционни и класови различия и лични отличия. Националното единство, т.е. сплотеност и колективен живот вместо класовата борба между ляво и дясно, е един от великите вторични принципи на националсоциализма. Всички професии и занимания, всякакви хора и всички области на дейност трябва да бъдат интегрирани в колективния живот на общността.

Социалното чувство за единство трябва да намери практическо изражение в и от своя страна да бъде стимулирано от искрена и дълбока загриженост за социална и икономическа справедливост. Съзнанието за родство и грижата за колективното благо на народа изискват всеки гражданин да има равни възможности да развива и упражнява своите таланти и

Machine Translated by Google

издигане според заслугите му; и че всеки гражданин трябва да получи справедливо възнаграждение за услугите си към общността, а дори и най-обикновеният работник - гаранция за необходимото за живота.

Така стигаме до социалистическия елемент в националсоциализма. Това не е марксисткият социализъм на държавната собственост върху средствата за производство и разпределение, който е икономическо свръхуправление на мравуняка и е също толкова неприемлив, колкото и хищническият индивидуализъм на капиталистическата система, който е икономическо недоуправление или анархия на джунглата. Вместо това, това е народен социализъм или регулиране на частното предприемачество за справедливо разпределение на плодовете му, при справедливи условия. Икономическите несправедливости и социалните злини на капитализма са подхранили марксизма с неговата пагубна форма на обществен контрол върху икономиката, а алтернативата и на двете е националсоциализмът.

Народният идеал, който включва защитата на расата, единството на нацията и благосъстоянието на народа, поражда принципа на националсоциализма за лидерство и елит в служба на тези цели. Неговата концепция за естествен ред е такава, която не само предписва хората да се раждат в народа за живот в народа, но и че те притежават наследствени различия в способността да служат на общността.

Съответно, за максимално добро на всички, висшият трябва да води низшия. Естествените лидери трябва да бъдат избрани, установени като йерархичен елит под ръководството на върховен лидер и овластени да изпълняват своите функции.

За разлика от либерализма, националсоциализмът не разглежда директивната власт на държавата като нещо по същество репресивно, а вместо това като велика, благотворна сила за насочване и арбитраж, насърчаване и защита. Той поддържа диктата: „Всичко за народа и народът за всички“. Той санкционира всички необходими средства, във всички области, за да се гарантира, че всеки и всичко в общността е в хармония с това.

То вижда дълга на националсоциалистическото управление като представяне на волята на народа, замислена не като преходна прищявка на някаква демократична тълпа, а като висш интерес на общността, разглеждан в историческа перспектива като приемственост на целта, обхващаща не само общото благо на настоящето, но и наследството на миналото, както и нуждите на бъдещето.

Machine Translated by Google

БЯЛА СИЛА

ГЛАВА XV

НАЦИОНАЛЕН СОЦИАЛИЗЪМ

Джордж Линкълн Рокуел

Machine Translated by Google

Досега тази книга е била предимно критична.

Сега е време да представим конструктивни планове за изграждане и създаване.

Вложих година проучване и стотици страници писане в усилията си да помогна на читателя да види и разбере, че Западната цивилизация е на само няколко години от края, постигнат от римската цивилизация – забравата – и че той лично ще изтърпи съдбата на милиони, които вече са попаднали в ръцете на еврейските смъртни врагове на Западната цивилизация – поробване или, по-вероятно, убийство – освен ако не намерим волята и мъдростта, по някакъв начин, да спрем да бягаме от врага и да го атакуваме с Бяла революция!

Как точно да създадеш революция?

Трябва ли всички да си пуснем брада, да се втурнем по улиците и да започнем да викаме, да размахваме ръце, да хвърляме бомби и по друг начин да се държим като стереотипни „революционери“? НЕ! Разбира се, че не. Нашата революция е изцяло подготвена за нас.

Хитлер вдъхнови, организира и осъществи относително мирна революция, революция, която отне много по-малко животи от Американската революция и незначителен брой животи в сравнение с която и да е, осъществена някога от еврейските болшевики.

Не само това, но революцията на Хитлер, както той обеща в „Моята борба“, беше 100% „законна“ – легитимна – официално изразената воля на мнозинството от германския народ, санкционирана както от висшия изпълнителен директор на Германия, фон Хинденбург, така и от германския „конгрес“, Райхстага. Хитлер имаше много възможности да завземе властта със сила и можеше лесно да го направи през 1931 г. Но Хитлер вярваше, че революция срещу волята на народа, революция, която печели власт само със сила, не може да продължи дълго.

Хитлер, както и аз, вярваше, че един лидер е враг на цивилизацията. освен ако не е подкрепен от волята на народа си.

Как тогава мога да призовавам за „революция“? Как мога да пиша на „убиване и да бъдеш убит“? Не е ли самата същност на революцията насилие?

Не е задължително

Може да има елемент на насилие, да. Когато сте нападнати от убиец и сте изправени пред избор между смърт и разправии...

Machine Translated by Google

смъртта си, тогава насилието е единствената възможност. И западните Цивилизацията наистина е подложена на атака от враг, който редовно, като въпрос на политика, убива и избива по-безмилостно от която и да е друга група в историята.

Така че трябва да бъдем достатъчно агресивни, за да спрем комунизма убийството на врага и достатъчно безмилостно, за да смаже силата му.

През 1923 г., когато червените заплашват да завземат властта в Бавария, националистите, консерваторите и генерал Лудендорф молят Хитлер да поведе „пуч“ – въстание – в Мюнхен. Тогава слабаците
Лидерите го измамиха в последния момент. „Пучът“ беше смазан и Хитлер беше изпратен в затвора. Но това не беше революция срещу волята на народа, както доказаха по-късно събитията. Но същността на истинската революция никога не е САМО кръвопролитие и катаклизми. В една истинска и трайна революция насилието и убийствата са само едно от целесъобразните средства за постигане на радикална промяна в всеобхватен духовен мироглед – външното проявление на върховна човешка воля за установяване на нова подредба на физическите дела, която да съответства на вътрешен идеал.

Властта, упражнявана от повечето от тези, които са на власт днес, е чиста тирания, макар и лицемерно прикрита като „демокрация“. Тя не е доброжелателната, интелигентна власт за поддържане на реда и справедливостта, установена от Бащите основатели в полза на белите мъже.

Нашата революция трябва да се основава здраво на идеала за унищожаване на незаконната власт на тираните и възстановяване на справедлив социален ред, основан на твърда власт, идваща директно от нашия народ.
и се предоставя свободно на водач.

Вярвате или не, точно това е направил Адолф Хитлер за Германия и това ние трябва да направим за Америка.

Накратко, нашата революция трябва да има за движеща сила и цел не просто омразата и унищожаването на врага, но трябва да бъде пропита с абсолютна решителност да установи справедлив социален ред, в който всеки човек може да постигне максималния си потенциал като успешна, щастлива и продуктивна част от нашата велика бяла раса.

Какво е такъв справедлив обществен ред?

Няма нужда от това разбиране на научното
принципи на успешен групов живот сред здравите хора

Machine Translated by Google

общества, където естествените инстинкти са ненакърнени. Животните, например, имат подредени, успешни „общества“, защото Природата дава на всяко социално същество всички инстинкти, от които се нуждае за успешен групов живот.

Вълците, мравките, пчелите – и маймуните – например, имат силно организирани и напълно здрави, подредени общества.

Ранните хора са имали здрави общества. След това нарастващият контрол на човека над природата му е позволил да избяга от естествената си среда, да се обгради с изкуственост и лукс, докато не се е превърнал в упадъчен и изпълнен с арогантна самонадеяност – самонадеяност, която днес се нарича „либерализъм“.

Само като се върнем към по-простата и по-примитивна житейска ситуация на немислещия и нецивилизован животински свят и наблюдаваме действието на инстинктите, дадени им от Създателя,
можем ли да зърнем чудесата на това, което ни е дадено – и което сме изхвърлили.

Природата е създала „породи“, с които може да експериментира и да търси все по-добри породи, точно както прави един добър фермер. Създателят, бидейки безкрайно по-мъдър фермер от всеки човек, категорично настоява за чистотата, светостта – БИОЛОГИЧНАТА ЦЕЛОСТ на всяка група.

Но Природата, подобно на фермер, който развъжда крави, може да подобри породата само като насърчава развъждането на по-добрия тип и елиминира по-лошия тип. Природата изпълнява тази задача с най-много
мощни инстинкти, които са ни дадени: ЛЮБОВ към собствените ни и ОМРАЗА към тези, които се натрапват – или „външните“.

Тези два инстинкта са еднакво важни: любовта не е „добро“, докато омразата е „зло“ – което е иронията, толкова обичана от евреите, либералите, хипитата, хомосексуалистите и глупаците.

Любовта наистина е невероятно мощна и добра, когато е ЕСТЕСТВЕНА. ЛЮБОВТА, естественият, здравословен вид, наистина е това, което върти света и е най-красивото, свято чудо, което някога сме виждали тук, на тази земя.

НО БЕЗ СМЪРТОНОСНА ОМРАЗА КЪМ ТОВА, КОЕТО
ЗАПЛАШВА ТОВА, КОЕТО ОБИЧАМЕ, ЛЮБОВТА Е ПРАЗНОТА
ДУМА, КРИТИНА ЗА ХИПИТА, ПЕРСОНАЛИСТИ И СТРАХЛИВЦИ.

Machine Translated by Google

Бих искал да пиша много повече за този конкретен закон на социалния живот, защото, както ще видим, БИОЛОГИЧНАТА ЦЕЛОСТ е същността, всичко и целта на националсоциализма, когато се прилага към арийското общество – и всъщност на всяко здраво човешко общество, което някога е съществувало.

Но в тази работа просто няма място за книга, която би могла да бъде написана само по тази тема. Мога само да обобщя, като кажа, че първият закон на всички групови животи, живеещи от социални същества, е БИОЛОГИЧНАТА ЦЕЛОСТ; абсолютна и безкомпромисна лоялност към общо собствената расова група, основана на всепоглъщаща любов и абсолютна, безкомпромисна омраза към всички външни лица, които се намесват и заплашват да смесят гените си с тези на женските от собствената група.

Ежедневният начин, по който този закон се проявява, е любов към себеподобните и омраза към агресивните натрапници (поради което повечето здрави бели хора имат такова инстинктивно отвращение към „негрите“, евреите и други „чужденци“).

Вторият най-важен закон е законът за ТЕРИТОРИЯТА.

Например, десет или двадесет мъжки от малките тропически рибки, наречени „мечоопашки“, ще застанат по една част от аквариума веднага щом бъдат поставени в него и ще атакуват всяко нахлуване от друг мъжки.

Ако в аквариума бъдат пуснати женски, мъжките ще се бият за тях, както се очаква. Но изненадата за науката беше, че сексът не е най-силният мотив в живота на тези малки рибки.

Ако започнете да охлаждате водата в аквариума им, може да стигнете до точка, в която водата е толкова студена, че мъжките вече няма да се интересуват особено, когато добавите женските. Когато водата стане толкова студена... студени почти до степен да убият малките рибки, те изобщо не обръщат внимание на женските. Но дори когато са на ръба почти да замръзнат до смърт, те пак ще излязат свирепо, за да защитят ТЕРИТОРИЯТА СИ – частната си собственост!

Националсоциализмът се основава, наред с други неща, на тази концепция за частна собственост. Законът за ТЕРИТОРИЯТА се проявява като „национализъм“ и частна собственост в човешкото общество.

В цялото животинско царство водачът никога не се избира чрез гласуване, а винаги чрез естествен подбор, установен от Природата като единствения сигурен метод за гарантиране, че групата се води от най-добрите.

Machine Translated by Google

– бой. Това нарекох законът на ЛИДЕРСТВОТО.

След като всеки член на животинското общество научи своето място в естествения биологичен ред на издръжливост, мъдрост и интелигентност, всеки член се установява в своята ниша и групата е относително мирна и подредена. Едва когато младите мъжки индивиди започнат да съзряват и трябва да се борят нагоре или надолу по стълбата, започват сериозни битки. И тогава, веднага щом всеки мъжки индивид научи кого може да бие и кой може да го бие, той се установява и живее мирно и доволно на мястото, което е намерил за себе си.

Така се установяват още два от фундаменталните принципи или закони на целия групов живот – ЛИДЕРСТВО от най-добрите и естествена йерархия или скала на лидерство на всички останали членове на групата – СТАТУС.

Накрая, едно проучване на животинския свят установява, че женските не се намесват в делата на мъжките и са специализирани в раждането и отглеждането на малките, като организират здрави семейства. В обобщение: Има пет основни закона за целия групов живот, които аз нарекох „ЗАКОНИ НА ПЛЕМЕТО“;

(1) Законът за БИОЛОГИЧНАТА ЦЕЛОСТ (любов вътре, мразя отвън);

(2) Законът за ТЕРИТОРИЯТА (частна собственост);

(3) Законът за ЛИДЕРСТВОТО (от най-добрите);

(4) Законът за СТАТУСА (или естественото място на всеки индивид в група); и

(5) МАЙЧИНСТВО за жените.

С тези естествени принципи в действие, както е в целия свят на социалните животни, в групата цари относителен мир и ред.

Само когато групата по някакъв начин е принудена да се наложи в неестествени условия, дадените от Бога инстинкти да се подчиняват на тези железни закони на природата се провалят.

Когато оценявате всичко това в съзнанието си, помислете за очевидното „луд“ модел на младежка престъпност. Имаме синовете и

Machine Translated by Google

дъщери на някои от най-„привилегированите“ и богати хора, които внезапно сякаш полудяват, бият възрастни хора, разрушават безсмислено, приемат отровни лекарства и се превръщат в арогантни, антисоциални престъпници. В същото време откриваме, че децата на някои от най-бедните групи в нашето общество почти не произвеждат престъпници.

Доскоро, например, младите китайци никога не са били престъпници (и все още имат далеч по-нисък процент на престъпност от други групи). Младите хора от тясно свързани, макар и много бедни, групи често са недокоснати от съвременната лудост на младежката престъпност.

Защо е така? Защо едно богато младо момче или момиче трябва да стане крадец, вандал и да бъде жестоко антисоциално, въпреки всички възможни предимства, докато децата на някои от най-бедните хора в Америка са добре адаптирани и конструктивни?

Отговорът е, че децата, които са отгледани в група, успяла да запази някакво подобие на законите на естествения групов живот („Законите на племето“), които чувстват, че са лоялни
членове на група, „племе“, че „принадлежат“ към нещо или някой стойностен и следователно имат чувство за петте основни закона на груповия живот, не са разочаровани, не са изгубени и не
празен.

С разпространението на либерализъм и комунизъм, евреите съзнателно и научно са предприели процеса на заличаване от душите на нашия народ на всякакъв спомен за свещените „Закони на племето“, които единствени могат да направят една група от човечеството здрава, щастлива и мирна.

Никое човешко същество не може да живее в мир и продуктивно щастие ИЗВЪН някакво „ПЛЕМЕ“, към което той принадлежи ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ЛОЯЛЕН и който от своя страна ГО ПОДКРЕПЯ ДУХОВНО.

Евреите разпространяват неописуемо разрушителната идея за „универсализъм“, „един свят“ – една тълпа от безрасови, бездържавни и атомизирани индивиди – като върховна идея за човечеството. Дори консерваторите са били подлъгани да се поддават на самохвалство на същата тази неестествена, фрагментирана, свръхиндивидуалистична, ЕВРЕЙСКА болест на обществото.

Machine Translated by Google

Евреите ни казват, че Законът за БИОЛОГИЧНАТА ЦЕЛОСТ (любов отвътре, омраза отвън) е „расизъм“ – „върховното зло“ на всички времена! Казват ни, че ако не обичаме жълтите мъже, чернокожите мъже – и особено евреите – толкова, колкото собствения си народ, тогава сме порочни, перверзни и обречени – ние сме „расисти“. Милиони жалки бели смотаняци вярват в тази еврейска лъжа!

Казват ни, че Законът за ТЕРИТОРИЯТА (частната собственост) е НЕестествена алчност и че почтените хора трябва да искат да споделят всичко и да нямат желание за собствена частна собственост. Те наричат това „марксистки социализъм“, „комунизъм“ и различни други имена, показващи загриженост за „обществото“ и „общността“ – но всички те удрят в основата на най-мощната и единствена мотивация у живите същества да строят, създават и произвеждат. Още милиони вярват на тези еврейски лъжци.

Евреите ни казват, че Законът за ЛИДЕРСТВОТО (управление на най-добрите) е „диктатура“ и че трябва да се стремим към „демокрация“ (управление на тълпи): Милиони бели арийци са били подмамени в... вярвайки в тази сиренска песен на „демокрацията“, докато тълпи от човешки боклуци сега не тероризират цялата ни нация.

Евреите ни казват, че Законът за СТАТУСА (установяването на естествения ред на способностите на всеки човек на правилното му място) е „класова експлоатация“ и че естествените лидери на обществото – тези, които са били успешни – трябва да бъдат смазани и убити от онези, които не са. Цели нации, пълни с добри бели арийци, са били подмамени от този подъл еврейски метод за разделяне и завладяване на нашите хора чрез класова война.

Накрая, тези вечно любящи евреи ни казват, че специализацията на жените в отглеждането на деца е зверско поробване на нашите жени, че жените са предназначени да бъдат съдии, локомотивни инженери, армейски офицери и бизнес ръководители. Резултатът, разбира се, е нарастващото разрушение на тази свещена и красива институция на всички здрави цивилизации - майчинството, а с него и дома и семейството. Целият ни западен свят се е хванал на тази „демократична“ еврейска измама, която е превърнала жените в най-жалките жертви на еврейската болест. Милиони „модерни“ жени са безнадеждно изгубени, разочаровани и напълно нещастни, дори докато крещят за повече „права“ през високоговорители и...

Machine Translated by Google

маршируващи наоколо в адски, войнствени, политически организации. Междувременно милиони семейства са без топли, прекрасни майки, а домовете стават по-скоро като луксозни затвори, отколкото чудесата на любовта и топлината, които са били домовете преди век.

Някога чудили ли сте се защо толкова много непълнолетни престъпници се събират в банди? Години наред, както повечето хора, предполагах, че това е неестествена перверзност у „лошите“ момчета, защото бях отгледан в нещо като буржоазен „пашкул“, знаейки малко за брутални реалности на живота.

Но щом човек разбере законите на социалния живот за всички същества – човешката нужда да живее според „Законите на племето“ – „банда“ става по-разбираема.

Това показва, че децата ни, поне, все още имат здрави инстинкти, въпреки че външната им проява е порочна и антисоциална в резултат на неестествените условия, наложени на децата от тяхната крайно нездравословна градска среда.

Обърнете внимание, че първата характеристика на бандата е „изключителност“. Те фанатично се „държат заедно“. Атакуваш ли един, всички те нападат теб. Забъркаш ли се с някоя от жените от бандата, си мъртъв. Те са страстно лоялни един към друг. И още по-страстно мразят външни лица и нападатели.

Те са потвърдили отново свещените закони на природата за БИОЛОГИЧНОТО ПОЧТЕНОСТ, на групова лоялност, въпреки че не знаят защо.

Обърнете внимание, че следващото нещо, което една банда прави, е да застане на „територия“ – територия. Горко на онзи, който наруши тази „територия“ – посегателства върху „частната собственост“ на бандата! Може ли нещо повече? очевидно илюстрират закона на ТЕРИТОРИЯТА?

Бандата никога не се ръководи от „демократични“ избори, а от най-коравите, най-добрите (по стандартите на бандата). Ето един класически пример за закона за ЛИДЕРСТВОТО.

Обърнете внимание как всеки член на бандата е много добре наясно със собственото си точно място в бандата – кой е над него и кой под него. Ако някой се опита да се приближи до него, ще бъде смазан. Нека... Опитай се да се преместиш с едно ниво нагоре и човекът отгоре ще го смачка. Ето го законът за СТАТУСА – точно както в Природата.

И накрая, наблюдавайте женските от бандата. Дават ли те някакви

Machine Translated by Google

Заповеди към водача? Не! Дали се надпреварват наоколо и искат „права“? По дяволите, не! Те действат по начина, по който се държат женските в целия останал животински свят, и не се опитват да се държат като мъжки. Те се гордеят с ролите си на женски, като „принадлежащи“ на и гордо помагащи на могъщ мъжки. И точно това е ролята на женските в здравословните и щастливи общества.

(Интересно е да се отбележи, че еврейските фройдистки психиатри, фалшификатори, са принудени да се върнат към законите на групата, законите на племето – за да извършат „лечение“ на наркомани и алкохолици. Те формират група и техните мощни инстинкти за лоялност към тази група понякога може да преодолее самотните, индивидуални слабости)

Черните също, в своята сляпа и глупава борба, правят същото, инстинктивно формирайки черна лоялност, крещяйки „Черната сила“ и наричайки се един друг „братя по душа“.

Въпреки най-крайната бедност в Долен Ийст Сайд на Ню Йорк в ранните години на еврейската имиграция, дори тези жалки рояци еврейски отпадъци от Европа се сплотиха с такава фанатична групова лоялност, подчинявайки се на всички „Закони на племето“, че почти нямаше престъпления и престъпления един срещу друг сред тях. Всъщност, груповата лоялност на тези евреи е може би най-фантастичната в историята на света. Тя ги е тласнала към почти пълно господство над целия свят – не защото са по-смели, работят по-усърдно, са по-интелигентни или по-достойни от останалите от нас – а защото спазват основните закони на природата и поддържат групова лоялност. Докато всички останали сме се хвърлили в техните гнили боклуци от типа „един свят“, „ние всички сме братя“, които разпадат нашето общество, евреите поддържат обществото си с групова лоялност, каквато историята никога преди не е виждала, и по този начин преминават от един триумф към друг.

Едва когато Адолф Хитлер, преди петдесет години, започнал интуитивно да вижда всичко това като нов светоглед, Weltanschauung на националсоциализма, нееврейте получили първата си представа за зараждащото се наука за човешкия групов живот. Това, което ние сме правили инстинктивно в продължение на векове, а евреите все още правят инстинктивно, Адолф Хитлер е започнал да вижда и разбира интуитивно.

Същността на националсоциализма е расизмът, който, най-просто казано, е просто убеждението, че хората се различават по превъзходство.

Machine Translated by Google

от абсолютно същата порода като всички останали живи същества и че Белият човек е засега най-добрата порода, която се е появила, докато Черните са най-нисшата. И както читателят ще си спомни, това е първият закон на Груповия Живот, „БИОЛОГИЧНА ЦЕЛОСТ“, както го нарекох.

Противно на отвратителните лъжи на евреите (и „консерваторите“), частната собственост е била мощно защитена от Адолф Хитлер, Круп и другите големи или малки собственици на имоти и бизнесмени никога не са загубили нито цент при Хитлер, нито пък германските принцове. (По едно време яростни „левичари“ в неговата партия искали да лишат германските принцове от собственост и Хитлер трябвало да потуши...) бунт в собствените си редици, за да защити правата им на собственост, което и направи. Хитлер беше националист, вярваше в територията, частната собственост.

Излишно е да се посочва, че Хитлер е дал на народа си ЛИДЕРСТВО – не сладки приказки или демагогия и те го обичаха за това. Те го следваха с любов и желание, както правят членовете на всички щастливи, успешни и здравословни социални групи.

Сред хората на Хитлер царяха мир и ред, защото той учеше, че човек заслужава и трябва да получи толкова уважение за това, че е добър копач на канавки (ако това е границата на способността му да служи на народа си), колкото и човекът, който е способен да изобрети нова и прекрасна машина или да бъде политически лидер.

Всеки човек в хитлеристка Германия е бил почитан за своето място в обществото, стига да го е заемал по най-добрия възможен начин. Те не са били вечно подтиквани (както нашият народ е подтикван от евреите) да изискват... работни места само като президенти, председатели на борда и ръководители, когато някои хора не са родени с тези специфични таланти.

Да се провалиш в това, което можеш да направиш, докато вдигаш шум и се стремиш към това, което не можеш да направиш, означава да нарушиш подредното и щастливо общество, да не говорим за безнадеждно разочарование на индивида, който отказва да го направи. осъзнае естественото си място в света.

Така държавата на Хитлер призна закона за СТАТУСА. Всеки човек беше почитан за това, което правеше лоялно и с най-добрите си усилия, независимо дали беше земеделец, воин, работник, фабричен работник или каквото и да е друго.

Накрая Хитлер се погрижи жените да бъдат възстановени в

Machine Translated by Google

древно право по рождение и почитани като съпруги и създатели на щастливи, здравословни домове – като създатели на добри хора.

Лъжите за времето на Хитлер са толкова огромни и могъщи, че е почти невъзможно да се съмняваме в тях. Но ако срещнете честен и смел германец, преживял тези велики времена (и той е готов да говори въпреки ужаса, който днес витае над онези, които се осмеляват да кажат истината), ще научите, че германският народ е открил какво е доброто лидерство и естествената му сила.

Здравословното състояние е като при Хитлер.

За да предотвратят разпространението на това знание и естественото състояние на обществото (и по този начин унищожат паразитното съществуване на еврейството), тези еврейски дяволи провокираха останалите от нас да отидем и избийте и разбийте това чудо на белия арийски ренесанс.

Но естественият закон не може да бъде разбит, както не можеш да „разбиеш“ факта, че две плюс две е равно на четири. Можеш да тероризираш хората, за да не го кажат, и да ги накараш всички да повтарят като папагали „две плюс две е седемнадесет“ – но две и две си остават четири и винаги ще се намери някой с куража и мъдростта, рано или късно, да свали терористите и лъжците, за да потвърди истината.

Това вече се случва по целия свят.

Младите „банди“, които споменах, са само един знак за това, което наистина се случва. Хората ще намерят пътя си обратно към естествените „Закони на Племето“.

Това, което Хитлер даде на света като националсоциализъм, е в известен смисъл само съвременна форма на древния, естествен „племенен закон“, предписанието за щастлив и здравословен групов живот, дадено от Великия Дух на всички живи същества, включително човека.

Националсоциализмът не е нищо повече или по-малко от ЕСТЕСТВЕН РЕД (име, което в известен смисъл би било по-описателно за реалността от „националсоциализъм“). Хитлер е трябвало да измисли името на своето движение, за да успее в конкретна политическа ситуация и следователно е бил принуден да използва имена и термини, които биха постигнали целите му. В Германия е имало милиони и милиони германци, които са се смятали за „социалисти“ –
но бяха в манипулативните лапи на евреите. Вместо да води повече битки, отколкото е необходимо, Хитлер всъщност каза на тези милиони: „Ако трябва да сте „социалисти“, нека не бъдем евреи“

Machine Translated by Google

„социалисти“ – марксисти – нека бъдем „националсоциалисти“, което означава национално общество. Нека бъдем „социалисти“ за Германия, а не за евреите.

И проработи! Милиони и милиони добри мъже и жени, които бяха съблазнени в комунизма от евреите, бяха спечелени обратно към собствения си народ и Естествения ред на здравословен групов живот чрез методите на Хитлер.

Отвъд фундаменталните елементи на естествения ред, които аз както изложих по-горе, националсоциализмът въплъщава нещо далеч по-висше и по-благородно от който и да е обикновен набор от правила или принципи. Националсоциализмът, като ФИЛОСОФИЯ, въплъщава вечния стремеж, открит във всички живи същества – всъщност във всяко творение – към по-високо ниво на съществуване – към съвършенство – към Бог.

Тази „аристократична“ идея за националсоциализма – идеята за Постоянният стремеж в цялата Природа към все по-висше, все по-сложно и все по-съвършено съществуване – това е метафизичният, свръхестествен аспект на нашия идеал.

С други думи, понятията за социална справедливост и естествен ред са органите и нервите на националсоциализма, но неговата ЛИЧНОСТ, неговият „религиозен“ аспект – това, което го издига над всяка строго политическа философия – е неговото преклонение пред Природата и религиозната любов към Великите дарове на Неизвестния Създател.

Християнството, например, е нещо много по-висше от своите ритуали, думите на своите молитви или което и да е от своите кредота. То е ДУХОВЕН СТРЕМЯНЕ към идеалите на вярващия за Духовно Съвършенство.
Националсоциализмът е същият вид стремеж към все по-високи и по-високи нива тук, на тази земя, докато християнството се стреми към бъдеще и по-късен живот, които не са на тази земя.

За обикновения „войник“ в нашата „армия“, изграждащ и борещ се за Естествения Ред – националсоциализма – е достатъчно да уважава и да се подчинява на законите и доктрините, установени от възвишените идеали на нашата философия, само с инстинктивна любов към тези идеали, може би не с пълно разбиране на най-висшите форми на нашата философия.

Но точно както най-великите християнски лидери са били тези, които не са се занимавали с детайли и правила, а по-скоро тези, които са били „Бог“

Machine Translated by Google

„опиянени“ от най-висшите идеали на религията, лидерите сред нашия националсоциалистически елит трябва да споделят този фундаментално религиозен подход. За тях истинският смисъл на нашата расова доктрина трябва да бъде част от техния идеалистичен „стремеж към Бога“.

Чрез пълното си отъждествяване с нашата велика раса, ние да участваме в неговите минали и бъдещи слави. Когато допринасяме по някакъв начин, особено чрез саможертва, за да помогнем на нашата раса по пътя към по-висше съществуване, ние се стремим към Бог – Създателя на Висшата раса.

Накратко, макар механиката и правилата на националсоциализма, както са кодифицирани и изложени тук, да са достатъчни за повечето от нас, за малцината идеалисти, готови и желаещи да жертват живота си за каузата на своя народ, националсоциализмът трябва да бъде много реален религиозен идеал – стремеж към Бога. Националсоциализмът е единственото движение, което е придобило достатъчно самопознание и прозрение, за да може да разбере това движение, отдалечаващо се от либералната изкуственост и късогледство, и към вечната мъдрост на Природата. Нашата безрезервна вяра в расата, нашето настояване върху естествените закони в обществото, икономиката и всяка друга област на човешката дейност са във всеки случай съзнателно, научно приложение на железните закони на Природата, вместо самонадеяни и късогледи извращения на законите, както се прокарват от арогантните, глупави либерали и марксисти.

Нашите либерални и марксистки опоненти са също толкова слепи за това, което правят. Но във всеки случай ще се окаже, че те по същество са мразещи законите на природата, самонадеяни, халтурни... „интелектуалци“, жертви на баналите твърдения, че „малко знания“ са „опасно нещо“. Тъй като са открили, че могат да научат конгоански негър да рецитира поезия или дори да се държи като адвокат или лекар, те се възгордяват от способността си да променят природата, за да им устройва, и си въобразяват, че могат да направят самостоятелни, западни бели мъже от всеки хотентот. Фактът, че природата вече е направила от негъра това, което е, и никоя човешка сила не може да направи „копринена кесия от свинско ухо“, те просто отказват да признаят.

Националсоциализмът е дестилираната същност на любовта към и уважение към Природата и любящото, съзнателно и научно

Machine Translated by Google

прилагане на вечните, справедливи и красиви закони на природата към всеки момент от човешкото съществуване. В същото време националсоциализмът признава нуждата на човека от по-висша култура от тази на немислещите животни в джунглата и издига приложението на естествения закон от голата, ожесточена конкуренция на животинския свят, например, до регулирана и подредена конкуренция, при справедливи правила.

Нашите опоненти искат да елиминират конкуренцията напълно – напълно неестествена идея.

Националсоциализмът настоява, че човекът може да усъвършенства и обогати прилагането на Естествените Закони на живота в полза на човека, но също така настоява, че човекът не може да избегне или да се противопостави на Естествения Закон. Между състоянията на социално здраве („националсоциализъм“ или Естествен Ред) и социалната болест (еврейски марксизъм) се намира „ничия земя“ на нищото – мястото, където хората не са нито мъртви, нито на жив.

Демокрацията, „либерализмът“ и „консерватизмът“ са чисти, неподправени състояния на нищо. Те нямат основен, фундаментален поглед върху живота, нямат разбиране, нямат жизнена сила дълбоко в себе си. Те са изискани трикове с красиви думи и фрази, които не означават абсолютно нищо. Те водят само до хаос и подготвят пътя за евреите и техния проклет, неестествен комунизъм.

Единственият начин да сложим край на тази еврейска измама и да завладеем умовете и сърцата на нашия народ е да възстановим естествения ред – законите на племето – който единствен ще...
дай ни силата и волята да утвърдим отново естественото, биологично превъзходство на нашата бяла раса и по този начин да спасим западната цивилизация.

Унищожете сплотените сили на Естествения Ред във всяка група и тази група ще стане хаотична, безнадеждна, разочарована, изгубена, празна, порочна и накрая безпомощна пред всяка друга обединена група.
и спазва Законите на Племето.

Ето защо Черните, в толкова много случаи, ужасяват цели градове.
Те се държат заедно. Удариш ли един, милион чернокожи ще се извият върху теб.
Ето защо полицията често вече не смее да ги арестува, дори и за най-скандалните престъпления.

А евреите са дори по-могъщи сред нас, заради същото

Machine Translated by Google

причина. Те се държат заедно.

Като добавим Законите на племето към Законите на расата, които разгледахме по-рано в Глава IX, можем да синтезираме нов закон на съвременното общество: Законът за групово господство.

В едно състояние на Природата, животинската или примитивна човешка група, която е биологично превъзхождаща, групата, съставена от най-добрите индивиди, носещи най-добрите гени и хромозоми, ще доминира над всички по-нисши групи, защото всички групи в Природата (висши или по-нисши) се подчиняват еднакво на Законите на Племето.

По този начин единственият фактор, действащ конкурентно в животинския свят, е биологичното превъзходство на развъждането. Но научните джаджи, луксът и еврейският „либерализъм“ до голяма степен са унищожили способността на съвременния, цивилизован бял човек да чувства и да се подчинява на „Законите на племето“ на природата е такава, че той е загубил груповата си сплотеност; той се е „отлепил“ като социално животно; той е фрагментиран и атомизиран на милиони изолирани индивиди и стотици хиляди егоистични „групи за натиск“, класи и т.н. Тази почти пълна фрагментация на голямото „племе“ от бели мъже ни е свела до безсилие като група.

Законът за груповото господство сред хората е правилото, че всяка група, която фанатично се придържа към Естествените закони на Племето, ще може да доминира над всяка група, която не се подчинява на тези закони, независимо колко по-нисше може да е „племето“, което се подчинява на законите.

Ето защо негрите и евреите властват над белия човек в Америка, построена и притежавана от бели мъже. Ето защо ние страдаме от тиранията на „малцинството“. Всяко организирано малцинство от измет и човешки същества... боклукът има власт – докато голямото бяло, нееврейско мнозинство е разпръснат, безпомощен, парализиран гигант.

Следователно целта на нашата националсоциалистическа революция е възстановяването на Законите на Племето за нашия народ, за да се даде възможност на естественото им биологично превъзходство в размножаването отново да даде на Белия човек господство над това, което той е изградил и трябва да доминира.

Точно това направиха Хитлер и националсоциализмът в Германия за милиони и милиони фрагментирани, атомизирани хора, потънали в дълбините на безнадеждността и хаоса.

Хитлер не постигна такъв поразителен успех сред народа си

Machine Translated by Google

защото беше „корав човек“, защото организираше големи, вълнуващи митинги, защото германците са естествени „зверове“, нито пък някоя от другите причини, изтъкнати от лъжливите евреи и техните подли либерални и консервативни съюзници.

Причината Хитлер да постигне социално чудо в Германия е, че Хитлер интуитивно е разбрал всичко, което съм написал, и е възстановил народа си до ЕСТЕСТВЕНИЯ ОБЩЕСТВЕН РЕД.

Хитлер научи народа си да спре да се мрази един друг като изолирани, самотни и уплашени индивиди и им върна онова свято чувство за националност, за „племе“; да, за истинско братство (не
изкуствен вид, разпространяван от евреите). (Няма нищо лошо и всичко е правилно в „братството“ със собствения народ. Именно когато евреите хитро и лъжливо се опитват да разширят „братството“, за да нахлуят качулката върху „брата“ и да се опитат да ни направят „братя“ със зулуси, пигмеи, китайци, бушмени и евреи, тогава „братството“ се превръща в нарицателно за расова катастрофа, както се е случило и досега.)

Хитлер е дал на народа си същия жертвен дух на топла любов към семейството и народа (който е едно голямо „семейство“), който обединява и благославя всяка естествена социална група от същества в
създаване.

Както съм посочвал многократно, никой човек не може да живее щастливо, успешно и продуктивно като самотен, огорчен индивид, воюващ с всички свои събратя. Всеки един от нас има дълбока нужда от топлината и любовта на своята група, на тези в своето биологично семейство от хора. Съвременният човек е загубил това чувство за групова топлина, лоялност и любов и резултатът е хаосът и духовната празнота, които виждаме навсякъде около нас в това разпадащо се западно общество.

Ужасите, изобразени в първата глава на тази книга, са пряк резултат от почти пълното неподчинение на законите на племето от страна на Америка. Тези ужаси биха продължили, дори ако всички евреи и Негрите щяха да изчезнат за една нощ, освен ако не възстановим на нашия народ, както направи Хитлер, ЕСТЕСТВЕНИЯ РЕД, „Законите на племето“.

Следователно нашата революция не е материална и физическа, а радикална духовна промяна в чувствата на нашия народ:

Премахването на егоистичния атомизъм и алчния, тесен „индивидуализъм“; независимо дали ще се нарича „либерализъм“,

Machine Translated by Google

„консерватизъм“ или „демокрация“ и възстановяването в сърцата на западните бели мъже на дълбоко удовлетворяващите чувства на любов към собствения вид. Тази любов към собствената група се проявява в готовността да се жертва и да дава за семейството си – и за по-голямото семейство на собствената раса.

Machine Translated by Google

В този знак победи

Джордж Линкълн Рокуел

Machine Translated by Google

Дълготраен успех във всяко човешко начинание никога не е резултат от сляп късмет. Постигането на ясно определена цел, независимо дали става въпрос за ходене от точка „X“ до точка „Y“, построяването на къща или организирането на бизнес, винаги е продукт на три неща:

1. Интелектуалната способност за възприемане на съответния проблем, очакваното противопоставяне и най-добрият начин за преодоляване на това противопоставяне, за да се постигне целта.

2. Волята и решимостта да се направи всичко необходимо за постигане на желаната цел, независимо от противопоставянето.

3. Физическите средства, сила и смелост за налагане и изпълнение на плана или борбата, замислени от ума и определени от волята.

Ако някой от тези три елемента липсва в нечия цел, това е провал.
е неизбежният, предвидим резултат.

Човек, който е твърде глупав, за да разбере различните фактори, свързани с опита да се премине от точка „X“ до точка „Y“, където пътят между нас е джунгла, гъмжаща от змии, опасни хищници и треска, и който не успее да се въоръжи с оръжия и карти, лекарства и друго оборудване, никога няма да стигне до „Y“, независимо колко упорита е решителността му или колко силни са мускулите му. Друг човек, който се опитва да предприеме същото пътуване, макар че ясно осъзнава опасностите и се подготвя за тях, и макар да е силен от мускули, все пак няма да успее да достигне до „Y“, ако е толкова нерешителен и със слаба воля, че не упорства в борбата и не използва безмилостно каквато и да е необходима сила, за да...

смаже и унищожи силите, които му се противопоставят. И трети човек, който има интелекта да осъзнае опасностите и да се подготви за тях, както и волята и решителността да се пребори, дори с най-голям героизъм, но който е крехък физически и толкова физически

Machine Translated by Google

слаб, че не може да изпълнява заповедите на ума си и волята му не може да не се поддаде на по-силните противници, които ще срещне.

С цивилизациите е така, както е и с борбите на отделните хора. Десетки велики цивилизации са загинали поради провал в един или повече от тези три елемента, необходими в борбата за оцеляване.

Дивите общества обикновено загиват не толкова от липса на силна воля или физическа сила, колкото от неспособност да възприемат реалната ситуация. Давейки се в суеверия и препъвайки се в мрака на невежеството, те са смазани от физическите сили на насилствени природни явления, катастрофи и болести, които по-цивилизованите общества са се научили да...

преодолявам.

От друга страна, цивилизациите, въпреки всичките си интелектуални постижения и науки, загиват най-често поради провал на волята, намаляване на дивашкия и безмилостен стремеж към оцеляване и господство, който първоначално е създал обществото. Те стават „хуманни“, егоистични и меки. Те стават физически слаби и зависими от платени армии и полиция, които да водят битките им.
Бойният дух на честта, саможертвата и героизма на техните предци отстъпва място на нарастваща любов към удобството, лукса и малодушието, маскирани като „хуманизъм“.

Когато една цивилизация достигне този изтощен етап в своя упадък, само едно много рядко историческо събитие може да спре окончателния колапс на обществото, тъй като упадъкът става все по-очевиден с всеки изминал ден. Само когато умиращото общество все още има достатъчно жизнена енергия, за да създаде духовен гигант, богоподобен завръщане към древния героизъм на своя народ, който е способен да шокира и да изкара цивилизацията от естествената ѝ среда.
Историческа нощ на сън и смърт, въпреки самоубийствената съпротива на умиращите народи, които копнеят само за „мир“ и сън на смъртта, може ли едно общество отново да се издигне за известно време.

Западната, арийска цивилизация премина историческата точка без връщане по пътя си към лимба през деветнадесети век, както беше надлежно отбелязано от Шпенглер, Чембърлейн и други. Ако не беше невероятното, чудотворно пристигане на Адолф Хитлер в последния

Machine Translated by Google

В този възможен момент единственият поносим курс за интелигентен, проницателен и чувствителен човек, заобиколен от отвратителна и самоубийствена цивилизация, би било примиреното удоволствие от подобни моментни удоволствия, които осигуряват бягство от смазващата душата реалност на юдеизирана, канибализирана и „обезобразена“ цивилизация, втурваща се стремглаво обратно в джунглата в името на „хуманитаризма“.

Но появата в историята на Адолф Хитлер е доказателство, че в бялата, западна цивилизация все още има достатъчна искра на саможертвоготовност, творческа енергия, която да позволи може би още хиляда години оцеляване на белия човек. Тази безкрайно ценна искра обаче ще си остане точно това и бързо ще избледнее в тъмнината, стига малкото елитно малцинство от човечеството, достатъчно остроумно да види какво е направил Хитлер, да е твърде егоистично, страхливо и късогледо, за да приложи уроците на историята, преди да е станало твърде късно завинаги, и да разпалва искрата, която Хитлер ни даде, в ревящия пламък на съзиданието. цивилизация, основана от нашите смели предци.

Досега страшното наказание, наложено на бойните герои на цивилизацията на Адолф Хитлер от еврейските сили на разпад и разрушение, е толкова разтревожило и ужасило света, че дори онези, които са способни да видят и разберат опасността за човечеството и пътя към спасението, показан от Адолф Хитлер, са толкова жалко привързани към живота, свободите и удобствата си, че не смеят да поемат свещената искра на оцеляването на бялото и да я разпалят със собствения си жизнен дъх, който тя скоро трябва да има – или да угасне завинаги.

Арийското, бяло човечество е на ръба на мрака и забравата. Разпръснати по скалите във вечната тъмнина отдолу са костите на други всезнаещи, помпозни цивилизации, които са били
без съмнение неспособни да си представят собствената си гибел точно в момента, когато са били заобиколени от външната мощ и величие на империята. Те не са били способни да осъзнаят или да се изправят пред ТОТАЛНАТА заплаха от нарастваща слабост и „хуманитаризъм“, неспособни да съберат ТОТАЛНАТА воля, необходима за обръщане на историческия поход към смърт и забрава. Те са били твърде мързеливи и егоистични, алчни и страхливи, за да обърнат внимание на малцината, които са били изгорени, разпнати, убити с камъни, хранени на лъвовете или подадени на чашата на...

Machine Translated by Google

бучиниш.

Ако има някаква история след хиляда години и хора, способни да я изучават, те най-вече ще се удивляват с недоверие на упоритя отказ на белия човек да използва огромната си сила, знанията си и провиденческия дар на лидерството на Адолф Хитлер, за да се спаси от най-невероятното и унизително робство в ръцете на сравнително малка банда отвратителни, патологично неуравновесени, физически слаби и страхливи, арогантни, тиранични евреи.

Нашите проблеми днес не са „американски“, „британски“, „френски“, „германски“, „европейски“ или „африкански“ проблеми – те са проблеми на ОЦЕЛЯВАНЕТО НА ВСИЧКИ БЕЛИ МЪЖЕ.

Каква, в името на най-елементарната причина, е разликата между това дали Бартоломю Бъкингам е роден близо до Темза, Ханс Шмит на Рейн, Пиер Дюбоа на...
Сена, Пер Олафсон в Стокхолм, Ерик Еразъм в Дърбан, Джо Доакс в Подънк, Охайо или Джон Смит в Окланд, Нова Зеландия, в сравнение с въпроса „Ще ИМА ЛИ ОЩЕ
Вартоломей, Ханс, Пиер, Перс, Ерик, Джо или Джонс?

Нашата планета гъмжи от цветнокожи същества, които ни превъзхождат числено с повече от ЧЕТИРИ към ЕДНО – и във всички наши нации тези низши същества, както ни се казва, са ни „равни“, способни да гласуват за парите ни, нашите свободи, нашият живот и нашата чест. Според старомодните представи за национализъм и демокрация, аз, Линкълн Рокуел, би трябвало да ценя, да се грижа и да бъда лоялен към някои от най-нисшите потомци. на джунглата, стига само тяхната черна майка да ги е дала на света в някоя американска канавка или мръсна кочия – защото тогава, разбира се, те са „американци“, а не сме ли всички ние за „Америка“?

Или трябва да бъда лоялен и да умра за тези мизерни и жалки полуживотни, моите „събратя американци“, като избия милиони и милиони от най-добрите биологични екземпляри от собствената си раса, защото банда холивудски евреи ни учи, че американците трябва да мразят германците?

Или пък, това е определена географска част, до която трябва да бъда лоялен, и за който трябва да убия собствения си народ и може би да умра

Machine Translated by Google

себе си? Спира ли лоялността ми към това географско парче дотук? Канадската граница?

Но може би именно на „американизма“ трябва да бъда лоялен и за който трябва да обявя война срещу германските мъже, жени и деца. Когато обаче разгледам това, което ми казват, че е „американизъм“, откривам, че той се състои предимно в готовността ми смирено да се подчиня на еврейското ръководство на моята култура, управление, религия, забавления и дори сексуален живот.

Не, всичко това са глупости.

Единственото нещо, към което мога да бъда лоялен с дълбоко убеждение – единствената лоялност, която има някакъв смисъл – е моето РАСОВО и следователно културно братство със собствения ми народ, независимо къде са родени! Когато тази лоялност е оспорена и моят народ е в опасност, е чудовищно да се преструваме, че трябва да се подозрително отнасяме един към друг само защото живеем през въображаеми географски линии и че след подходяща подготовка и агитация от страна на банда международни евреи, ние, белите мъже, трябва да маршируваме, за да се избиваме, бомбардираме и изпепеляваме и вечно да се мразим, защото сме „търговски съперници“ или за „американската демокрация“, или за „Британската империя“, или за каквото и да е друго на света.

Аз съм БЯЛ ЧОВЕК и брат на всички останали бели мъже и възнамерявам да застана до всички тях и, ако е необходимо, да ги водя в битка за оцеляване срещу неописуемата заплаха от цветнокожото население на земята, което се вдига за клане и грабеж срещу белите мъже – и е водено от коварния евреин!

Но подобно на първия човек в аналогията с разходката през гъмжащата от змии джунгла, твърде много от нашите бели „лидери“ не успяват да осъзнаят космическите размери на проблема и си представят, че той е нещо, което може да бъде решено в „тяхната“ страна, и то наполовина... мерки.

Малцината, които виждат ужасната и абсолютна неотложност на положението на белия човек, до нашето пристигане на мястото на инцидента, са се опитвали да се борят с по-малко от необходимите оръжия за тотална борба за оцеляване. Повечето от най-добрите лидери са си представяли малки групи от обсадени бели мъже, събрани в малки...

Machine Translated by Google

географски струпвания зад въображаеми линии и смело размахващи парчета плат с различни цветове на вятъра, могат да оцелеят сами, и по дяволите другите бели мъже, които имат парчета плат с различни цветове.

Евреите НИКОГА не са правили грешката сериозно да се разделят на тези фалшиви географски „екипи“. Напротив, евреите – с техния болшевизъм, ционизъм и смешение – атакуват ВСИЧКИ бели мъже, НАВСЯКЪДЕ и ПРЕЗ ЦЯЛОТО ВРЕМЕ. Те изпращат своите черни армии във всички наши нации в тотална атака срещу белия елит на света, без абсолютно никакви съображения за „национални“ граници, знамена, езици или култури. Пред лицето на тази тотална международна заплаха от унищожение от РАСА, милиони от тези, които вече виждат опасността, могат да бъдат намерени да бръщолевят мрачно за „янки империализъм“, „Британска империя“, „мръсни католици“, „неморални атеисти“, „републиканци“, „лейбъристи“, „проклети янки“, „Германия на първо място“ и т.н., и т.н., до втръсване.

Като малки момчета, обсадени от тълпа от похитители и убийци, те не могат да устоят на спорове за това кой има най-много топчета пред лицето на смъртоносна опасност, която временно забравят. Битката на нашето време – ако изобщо трябва да има битка – е за ОЦЕЛЯВАНЕТО НА БЯЛАТА РАСА!

И за да оцелее, белият човек ще трябва да ЗАВЛАДЕЕ ОТНОВО земята, някога завладяна и цивилизована с цената на толкова много кръв от неговите предци. Под знамената на международното еврейство, цветнокожите маси заплашват да върнат цивилизацията към диващина.
Под знамето на свастиката на Адолф Хитлер, белите мъже по целия свят ще завладеят планетата, за да спасят цивилизацията.

Еврейската война срещу цивилизацията всъщност е била световна, гигантска РЕВОЛЮЦИЯ, в хода на която те накараха милиони от нас да се избиват взаимно, викайки „Демокрация!“, „Gott mit uns!“, „Освободете робите!“, „Свобода, равенство, братство!“. А сега се готвят за последната кървава баня, по време на която ще викаме съответно „Капитализъм!“ и „Комунизъм!“, докато двата отбора от бели мъже се избиват взаимно с финансирани от евреите водородни бомби.

Machine Translated by Google

В хода на тези братоубийствени и самоубийствени войни евреите не са се страхували да жертват хиляди свои братя в дяволската си кауза, както направиха при последното чудовищно клане през 40-те години на миналия век. Евреите осъзнават това, което НИЕ трябва да осъзнаем: че те играят за най-високите залози в познанията на човечеството – овладяване на цялата земя – и те не се страхуват от неизбежните заключения на стратегията и тактиката, продиктувани от познаването на тези залози. Ако искаме да оцелеем, тогава и ние трябва да имаме остроумието и силата на духа, за да се изправим пред смъртоносните факти на ситуацията и да действаме БЕЗМИЛОСТНО, БЪРЗО и ЕФЕКТИВНО.

Евреите почти са спечелили последната стъпка в своята 4000-годишна революция – ОТВОРЕНА световна сила. Сега те имат пълна тайна власт да манипулират и контролират всички световни дейности и им липсва само още малко промиване на мозъци и пречупване на волята на масите, за да направят световното си господство призната и официална сила. Те са се борили и са си проправили път към тази невероятна сила с ненадминатата решителност и желязна воля в продължение на четиридесет века и само чудо може да предотврати окончателната победа на такива фанатични воини, колкото и трагично и злобно да е погрешна такава победа за човечеството.

Дори атеистичните евреи – което е по-голямата част от тях – имат необяснима вяра в древните еврейски пророчества, че когато „законът излезе от хълмовете Сион“ и Йерусалим, това ще бъде хилядолетието за евреите и те ще притежават и управляват земята.

ТЕ СА В ЙЕРУСАЛИМ СЕГА и им липсват само няколко блока от него, за да го завладеят напълно! [ЗАБЕЛЕЖКА: Командир Рокуел пише преди войната от 1967 г., в която евреите превзеха останалата част от града.] Те изпитват световна лудост, тъй като вече усещат пълната победа, която ще им дадем, и дори сега подготвят своята жертвена оргия на победата в Тел Авив!

Пред лицето на тази неописуема заплаха, че целият свят и всички ние ще паднем под тиранията на банда престъпни параноици, тесният шовинизъм, консерватизмът и регионализмът на повечето десни лидери са крайна глупост! С господарите на...

Machine Translated by Google

мелези, евреите, водещи МИЛИОНИ диваци в световна атака срещу белия елит, носител на цивилизацията, и с края само на мигове разстояние в исторически план, само най-късогледите лидери могат да продължат да държат децата ни разделени и безпомощни в „екипи“ от американци, диксикрати, католици, германци, янки, атеисти, холандци, консерватори, ирландци и т.н., следвайки целия жалък, сърцераздирателен списък.

Евреинът може да е всичко това – но ПЪРВО ТОЙ Е ЕВРЕИН!

Първата задача на този, който би спасил цивилизацията – което изисква спасяването на белия човек – е да направи белите хора върховно и напълно осъзнати за РАСАТА, над всички други принадлежности. Нашите хора могат да бъдат демократи, германци, католици или англичани, ако искат и ако това отговаря на техните цели, но ПЪРВО ТРЯБВА ДА БЪДАТ БЕЛИ ХОРА! В противен случай евреите ще ни държат разделени, безпомощни и несъзнателни за нашето расово единство и сила, докато те фанатично се борят като евреи, независимо къде се намират, докато всичко свърши.

Светът на телевизията, ракетите и реактивния транспорт е станал твърде тесен, за да позволи на която и да е група бели хора, където и да е, да се наслаждава на самоубийствения лукс да се бие помежду си от името на евреите, независимо от причината, която може да се изтъква в пропагандата. Ние просто не можем да си позволим да се бием помежду си, когато сме под такава смазваща и смъртоносна атака от такива безкрайни орди, водени от такъв фанатичен и дяволски враг като марксистко-ционисткия евреин. Причината, поради която белият човек губи толкова дълго, е, че той се е провалил или е отказал да види огромността и неотложността на проблема си. Той си е позволил да бъде разсеян в милион малки кавги за дреболии, докато расата му е доведена почти до изчезване.

Подобно на първия човек в аналогията, ние не сме разбрали пътя, естеството на препятствията и, най-лошото от всичко, дори не сме осъзнали целта, която трябва да постигнем – или да умрем. Тази цел е и трябва да бъде ОВЛАДЯВАНЕ НА ЗЕМЯТА ОТ БЕЛИЯ ЧОВЕК, тъй като цивилизацията зависи единствено от такова бяло майсторство. Всяка по-малка цел е напълно безполезна, точно както би била безполезна за човек, предназначен да бъде обесен, за да приема витамини и да постигне перфектно здраве.

Machine Translated by Google

И такава фантастично трудна и космическа цел като света Господството не може да се постигне с късмет, хитрост, половинчати мерки, молитви, надежди, изящни речи, памфлети или спорадично насилие. Това, към което трябва да се стремим и да постигнем, е СВЕТОВНА КОНТРАРЕВОЛЮЦИЯ срещу еврейската марксистко-ционистка революция.

И революциите никога, никога, НИКОГА не са резултат от спонтанни и случайни въстания, а ВИНАГИ са продукт на безмилостно, научно планиране и борба, основани на неизменните закони на големите социални катаклизми. Зад вили и барикади винаги се крие историята за конспирациите, осветени със свещи, измислени от плановиците – иначе революцията щеше да свърши за миг.

Не само че нашата шепа лидери досега не успяха да осъзнаят нечуваните размери на целта, към която трябва да се стремим, но и по един или друг начин не успяха да се изправят пред ужасяващите си отговорности при планирането. Отново и отново, потенциални лидери се издигаха и ни водеха в жалки опити да отхапем края на опашката на тигъра, само за да пропилеят нашето имущество, кръв и героизъм в безплодна борба, която винаги завършва със смазване от един-единствен, смазващ удар от лапата на звяра.

Еврейската световна революция може да бъде разбита и победена само от контрасветовна революция.

Всяка революция трябва да бъде планирана с грижа и прецизност, в съответствие с железните закони, управляващи човешкото поведение в масите. Световна революция, пред лицето на международната и зашеметяваща мощ на еврейството, трябва да бъде планирана и изпълнена с блясък и безмилостност, несравними в историята на света.

Най-фундаменталното правило на такъв катастрофален социален катаклизъм като революцията е: „Кръвта на мъчениците е семето на църквата!“ Може би звучи жестоко и брутално, но въпреки това е вярно, че колкото по-голям е делът на човешкия катаклизъм, към който се стремим, толкова по-голямо количество кръв и потоци от сълзи трябва да се излеят в огромни количества, за да се постигне целта.
Безпрецедентното, колосално движение, което единствено може да обърне самоубийствената тенденция на западния свят и да въведе още хиляда години оцеляване за белия човек, никога не може...

Machine Translated by Google

да бъде пуснато – камо ли спечелено – по някакъв безопасен, безболезнен или лесен начин. Дори обикновените страдания и мъченичество са твърде незначителни за движението, което трябва да разпалим, за да оцелеем. Всичко в настоящата смъртоносна битка за световно господство е и трябва да бъде Олимпиец и не можем да се отдръпнем от олимпийските АГОНИИ, ако искаме да спечелим.

Могъщите движения винаги изискват милиони хора да се жертват в страст на саможертва и преданост към каузата. И тези огромни маси от хора никога не могат да бъдат подтикнати да се хвърлят в пламъците на революцията с викове „Благоприятен търговски баланс!“ или „Права на щатите!“ и т.н. Само ФУНДАМЕНТАЛНИТЕ стремежи от дълбините на човешката психика могат да издигнат бавно движещите се маси от тяхната невежа апатия до дивата вълна на емоциите, която ги отнася изцяло в приливната вълна на революцията. Нищо не влияе така на тези фундаментални емоции на масите, както ГЕРОИЗМЪТ, и само най-висшият героизъм може сега да спаси белия човек от неговата летаргия и парализиращ страх от евреите.

И няма друг символ освен свастиката, нито пък друго име освен Адолф Хитлер, което да е толкова красиво изчислено да предизвика преследване и последващ героизъм, който единствен може да обедини и разпали белия човек в неустоима вълна от антиеврейска марксистко-ционистка революция. До идването на Адолф Хитлер, белите мъже по света нямаха нищо, абсолютно НИЩО по отношение на обща кауза, общи герои, общи мъченици, свещени светилища, имена и символи. Но сега, след като милиони млади немски бели мъже героично хвърлиха скъпоценния си живот в първата истинска битка в историята за белия елит, най-накрая имаме окървавените светилища, символи и мъченици, които са най-елементарното нещо на революцията.

Милиони също толкова ценни млади бели мъже от противоположната страна, борещи се за дяволските комунистически-ционистки евреи, ще загубят живота си за абсолютно нищо, освен ако не приемем това. изумителна кръвожертва и да я използваме, за да гарантираме, че никога повече няма да се пролива скъпоценна бяла кръв в борба за евреи и негри.

Machine Translated by Google

Въпреки това, и колкото и да е невероятно, щастливите наследници на цялата тази саможертва и героизъм – получателите на тези скъпоценни, окървавени знамена и свещени имена – отхвърлят наследството си като „непрактично“.

„Никога не можем да спечелим с открито придържане към националсоциализма и свастиката“, обясняват тези господа слабо. „Евреите са научили хората да ги мразят твърде много“, добавят те. „Ако използваме свастиката и хвалим Хитлер твърде открито, те ще ни хвърлят в затвора или ще ни убият!“ И не хвърлиха ли ВСИЧКИ създатели на революции, включително еврейските създатели на Червената революция, в затвора – и дори да убият някои от тях? Ние, националсоциалистите, трябва ли да бъдем по-страхливи и страхливи от банда евреи? Самото преследване и кръвопролитие, които такива нерешителни личности се стремят да избегнат, е sine qua non [нещо абсолютно необходимо или съществено] условие за нашата победа!

Това не са празни думи. Аз лично доказах истинността им тук, в Америка, центърът на силата на световното еврейство, като бивах бит, като ходех в затвора и лудницата, като загубих скъпото си семейство и като живеех като животно. След дванадесет дни, докато пиша това, отново съм изправен пред затвор. Тези неща са неприятни и дори сърцераздирателни – но ТРЯБВА ДА БЪДАТ!

За две години се издигнах до водеща позиция в световната борба за белия човек, започвайки като безпаричен, непознат и безпомощен самотен индивид, подобно на милиони други – просто и единствено защото с благодарност и любов използвах ценните имена и символи, които бяха окъпани и напоени с такива океани от кръв и сълзи – свастиката и името на Вожда, Адолф Хитлер.

Временните и показни политически успехи винаги са лесни. Винаги е по-лесно и по-бързо да сложиш подплънки в якето си, отколкото да изградиш човешки мускули, които да запълнят палтото, с месеци или години работа и пот. Вече петдесет години се наблюдава постоянен възход и падение на „десни“ или бели движения, изградени изцяло от подплънки.

Като подкрепя майчинството, добродетелта, патриотизма и т.н., и като избягва брутални твърдения за истинската цел на подобни организации – която непременно трябва да бъде унищожаването на

Machine Translated by Google

Комунистическо-ционистките врагове на човечеството – огромни тълпи от плахи „патриоти“, „консерватори“ и дори няколко „закоравели“ антисемити – биха могли да бъдат събрани. Но тези хора не са привлечени от подобно движение, защото са толкова разпалени от революционен плам, че едва могат да бъдат въздържани да атакуват мъчителите си по улиците. Вместо това те се присъединяват към „патриотското“ общество, за да облекчат гузната си съвест, като се преструват, че се борят с евреите и тяхното предателство и терор чрез това, което наричат „умни подземни методи“. Те се освобождават от натрупаното си разочарование от тиранията на евреите и негрите веднъж седмично на „митинг“ (частен, разбира се) и след това бързат щастливо да се приберат вкъщи за още една седмица печалби, партита и телевизия.

Такива Могъщи Мишки се ужасяват, когато им се предложи да раздават брошури по улиците или да пикетират някой скандален пример за еврейско-комунистическа арогантност. И ако някой разобличи не само евреите такива, каквито са, но и тези политически безделници, които източват подкрепата и енергията за истинска битка, тези герои отговарят с вой, че е агент-провокатор, който работи, за да ги разпъне на кръст като куп нацисти – каквито, ако не беше отвратителната им малодушност, иначе биха могли да бъдат.

Не е задача на световната антиеврейска революция да привлича и организира тези презрени подъл измамници, а да ги прогони от пътя и от бизнеса, където те няма да могат да издоят от Движението и малката налична подкрепа за безполезни „проекти“, които правят от години. Нищо не изпълнява тази задача така, както свастиката. Политическите търтеи, спекулантите, проститутките и страхливците се шмугват с подвити опашки от този закачен кръст, като дяволът от светена вода.

От друга страна, свастиката притежава неустоима привлекателност за дръзките, смели, безразсъдни, бойни МЛАДИ мъже, от които се нуждаем. В Америка повечето от тях са просто мразещи негрите заради чистия си инстинкт на бял човек. Когато научат за ролята на евреите в позорната ситуация с негрите, те стават нацисти за минути.
След това е работа само от месеци, докато те също разберат

Machine Translated by Google

по-дълбокото значение, идеализмът и истинските цели на Движението.

Но дори по-важно от тези предимства, окървавената свастика има свръхестествен ефект върху евреите. В края на краищата това са само няколко черни линии, но тя изкарва евреите от обичайното им лукаво и пресметливо състояние на ума и ги прави истерични и глупави. За тях това не са просто линиите, а ужасната заплаха от безмилостно разобличение, бързо правосъдие и ужасно отмъщение, които гузната им съвест им казва, че напълно заслужават. Това е като картина на електрическия стол за преследван убиец.

Спокойният, пресметлив евреин е най-опасният звяр на земята. Чрез упражняването на своя дяволски, извратен, но блестящ разум, евреинът почти е овладел всички останали от нас. Но един истеричен, крещящ евреин, обезумял от омраза и страх от наказание за престъпленията си, е безпомощна мазилка в ръцете на пресметлив националсоциалист.

Доказахме това отново и отново – когато еврейските съвети похарчиха милиони долари, за да разпространят сред евреите думата да ни игнорират. Но ордите от виновни малки грешници не могат да го направят!
Когато видят тази свастика и ни чуят да хвалим Адолф Хитлер и да описваме газовите камери за предатели, те се превръщат в крещящи, диви евреи от гетото, които вечно са взривили победите си в последния момент от безумните си страсти към омраза и отмъщение.

Резултатът е жизнената сила на едно политическо движение: ПУБЛИЧНОСТТА! Въпреки еврейското господство във всички медии за обществена информация, парадирането на свастики и националсоциалисти по улиците не може да бъде скрито или игнорирано, без да се разкрие играта. Разбира се, те могат да потушат новините.
Но след това твърде много хора осъзнават силата на пресата и цензура. И когато младото Движение успява да наложи публикуване на съществуването си по гигантските национални телевизионни мрежи, в списания, пресата и т.н. – това служи като ясен зов към разочарованите милиони, които търсят такова движение. Само по този начин успяхме да се свържем с хиляди хора по целия свят, които никога преди не са били в „патриотичен“ екип, но не можаха да устоят на Американската нацистка партия и Световния съюз на...

Machine Translated by Google

Националсоциалисти. [ЗАБЕЛЕЖКА: Командир Рокуел официално промени името на организацията си на НАЦИОНАЛСОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ НА БЕЛИТЕ НАРОДИ по време на последната си национална конференция на щаба през юни 1967 г.]

Свастиката и Хитлер, далеч не са воденични камъни, а всъщност са отговорът на вечния проблем на десницата – парите!

Когато нямате пари за вестник, зали за срещи и т.н. – както нашата страна никога няма – можете да излезете по улиците, да маршируват, да разпространявате домашно приготвени листовки и да пикетирате – безплатно. Евреите полудяват, атакуват – и след това вие имате безплатно ползване на еврейска телевизия, вестници, списания и т.н. на стойност милиони долари. Разбира се, може да се окървавите и да се наложи да седите в затвора известно време, докато се възстановявате. Но това е малка цена, която трябва да платите за изумителните резултати.

В допълнение към безплатната реклама, която ви помага да се хванете за открита операция като нацист, ще откриете, че самата дързост на това нещо ще привлече младите бойци, от които се нуждаете, въпреки че те не знаят нищо и изобщо не се интересуват от политиката на бизнеса. Те се възхищават на чистата смелост и дързост. По-късно, когато опознаят фактите малко по-добре, те ще се борят за идеалите и белия човек. Но дотогава тези ценни защитници на вашата свобода на словото ще се борят просто за забавление.

Преди всичко, свастиката ще ви спаси от фундаменталната грешка на десницата – този сладък разум ще промени света и ще ни спаси от еврейските тирани.

Разумът е все още бебе в човешките дела, ценно и рядко развитие, открито в мутиращите мозъци на безкрайно малко малцинство от homo sapiens. И дори малкото гении, способни да упражняват истински, независим разум, са почти напълно неспособни да действат в съответствие с диктата на този разум – което е една от причините толкова много от тях да се окажат неудачници в свят, който не цени нито тях, нито разума им.

СИЛАТА, МОЩНОСТТА, МОЩНОСТТА управляват света, от приливите и отливите до решението на вашия съсед да се присъедини към Ротари. Само нищожна част от странните хора променят мнението си в резултат на убеждаването им от по-висш аргумент. Огромните маси, включително масата от

Machine Translated by Google

Днешните „интелектуалци“ променят мнението си само за да се СЪГЛАСЯТ. С други думи, умовете на огромното мнозинство ВИНАГИ се прекланят пред най-силното мнение – мнението, което носи награди и избягва наказание.

Десницата изследва своите причини, аргументи и факти и ги намира за верни и добри – каквито и да са. След това се възмущава, че мърлячите от съседната врата не могат да видят и оценят тази правилност и, много вероятно, ще ги изгони от къщата, защото проповядват „омраза“. Но това е само така. Мърлячите ще се придържат към всяко мнение, което им се струва най-силно и ВОЛЯ ЗА ВЛАСТ. Те са напълно, безнадеждно женски в подхода си към разума и винаги, ВИНАГИ предпочитат силата пред „правилността“.

Когато казват „не“ на нашата свастика и националсоциализъм, те са просто вечната жена, която казва „не“, но има предвид: „Ако приемеш моето „не“, значи си слабак и нямаш право на моите услуги. Да видим дали имаш мъжествеността и силата да ме НАКАРАШ да кажа „да“!“

Те ни мразят сега, защото сме слаби и безсилни. Никакви разумни причини на света никога няма да ги накарат да ни обичат или нашите идеи под НИКАКВА форма, независимо как се опитваме да ги прикрием, докато не ЗАПОВЕДАМЕ ТЯХНОТО УВАЖЕНИЕ И ВЪЗХИЩЕНИЕ ЗА НАШАТА ВОЛЯ, нашите кураж, нашата сила! Колкото и глупави да са, инстинктите им да усещат сила и мощ са все още чисти, а опитът да се ПРОКРАДВАТ националсоциалистически идеи под прикритието на „патриотични лиги“ и други приятни, безопасни групи много правилно ги отблъсква като действия на страхливци и подли хора.

ДА СЕ ГОВОРИ С хитрите, по-безопасни подходи! Те ни преследват също толкова, колкото и директният, открит подход, и ни обричат на жалък, подъл провал всеки път. Ако искаме да бъдем последните бели мъже, завладели света; ако най-накрая трябва да бъдем победени от глутница плъхове, нека поне се изправим пред смъртта на нашата раса, както нашите предци са се изправили пред смъртта си – като МЪЖЕТЕ.

Нека не се промъкваме сред плъховете, молейки за милост или опитвайки се да ги надхитрим, и да се преструваме, че сме плъхове!

Нека застанем на скелето на историята – ако трябва да висим – като

Machine Translated by Google

мъчениците от Нюрнберг, високи и горди! Животът толкова ли е сладък, комфортът толкова ценен и работата в еврейска счетоводна къща толкова свещена, че се СТРАХУВАМЕ да хванем могъщата ръка на АДОЛФ ХИТЛЕР, протягаща се към нас от нашето славно минало? Отново, за да ДА СЕ ГО ГО ДЕСЕРТИТЕ И СЕБЕПЕРАТА!

Част от евреите е да бъдат хитри и лукави. Геният на нашия народ винаги е бил радостна сила, непоколебима твърдост, прямота, мъжествена смелост и пламтящ героизъм. Когато евреите, с икономическия си тероризъм, затвори, побойници и палачи, плашат белия човек да остави тоягата си и го подтикват да се опита да надхитри еврейската тирания, евреите напълно са осакатили някога силния бял човек и са го обрекли на позор и поражение. Белият човек НИКОГА не може да спечели, като се подхранва!

В зората на скандинавската цивилизация, по-нисшите раси са се свивали в грубите си колиби и са се молили: „Господи, спаси ни от яростта на хората от Севера!“ Именно ТОЗИ човек е изградил западната цивилизация. Ако сега цивилизацията трябва да бъде спасена от рояците дегенерирали евреи, техните съучастници канибали и техните неописуемо покварени либерални приятели, то ТОЗИ човек ще я спаси, НИКОГА не се промъква!

БЯЛ ЧОВЕК! Същата желязна кръв на могъщите ти предци тече във вените ти! Извисяващата се фигура на АДОЛФ ХИТЛЕР протяга гигантска ръка, за да те издигне до завладяваща света СИЛА! Достатъчно дълго си се свивал пред пигмеите! Сега СТАНИ! Предизвикай плъховете и паразитите в краката си! Нека усетят върха и петата на ботуша ти! Смачкай ги!

Ти спиш. Когато се изправиш и масите отново видят как изглежда човек на СИЛАТА, те ще те обичат, както сега си въобразяват, че те мразят. С искрата на националсоциализма, запалена от Адолф Хитлер, горяща в гърдите ти, ти си непобедим! В знака на свастиката ще победиш! В знака на свастиката, ТИ ще победиш!

Присъединете се към героите в Америка, Великобритания, Исландия, Дания и други бели страни, които са издигнали свещения флаг на свастиката и са го защитили с кръвта си. Той се е издигнал от

Machine Translated by Google

пепелта на Берлин и никога повече няма да бъде съборена.
Застанете с нас пред олтара на Адолф Хитлер и завладяващата света
бяла раса и обещайте живота си, както направихме ние, за да
донесем отново реда и справедливостта на западната, бяла цивилизация в света.
Нека научим предателите, плъховете и пигмеите още веднъж да се свиват
от ужас в колибите си и да се молят: „Господи, спаси ни от ЯРОСТТА НА
ХОРАТА ОТ СЕВЕР!“

Machine Translated by Google

за моите легионери ,

глава VIII, демокрация срещу нацията

Корнелиу Зелеа Кодряну

Machine Translated by Google

в парламента

В резултат на тези избори влязох в Парламента; бях сам в сред враждебен свят. Липсваше ми опитът на този парламентарен живот и талантът на демократичното ораторство, което е пълно с празна, но помпозна, лъскава фразеология, с огледално изпипани жестове и голяма доза нахалство. Качествата, които помагат на човек да успее, да се издигне, Бог не ме беше дарил – може би за да ме предпази от изкушението да се изкача по политическата стълбица.

През цялото време, докато бях в Парламента, никога не прекрачвах законите на благоприличие и уважение към по-възрастните от мен, дори и да са били най-големият ми враг. Не бях се подигравал, ругал, смял, или да обиждам някого, което означаваше, че не можех да стана част от този живот. Оставах изолиран, не само поради факта, че бях един срещу другите, но и напълно изолиран от този вид живот.
Една вечер, доста късно, когато обсъжданията наближаваха края си и местата за заседания бяха почти празни, ми беше дадена думата.
Опитах се да покажа, че страната ни е била нападната от евреи; че там, където нашествието е най-голямо, човешкото страдание е най-плашещо: в Мамуреши, че началото на еврейското съществуване на нашата земя е предвещавало смъртта на румънците; че с увеличаването на броя им, ние ще умрем; че накрая, лидерите на румънската нация, мъжете от века на демокрацията и политическите партии, са предали народа си в тази борба, като са поставили
себе си в услуга на големи национални или международни финанси.

Показах, че в портфолиото на Marmorosch Blank Bank, това юдейско гнездо на конспирация и корупция, фигурират много политици, на които тази банка е „отпуснала“ пари; г-н Брандш,
Държавен заместник 1 1 1 000 леи; Banca Taraneasca на Mr.
Давилия, 4 677 000 леи; г-н lunian 407 000 леи; г-н Madgearu 401 000 леи;
Г-н Филипеску 1 265 000 леи; Г-н Радукану 3 450 000 леи; Банка Радукану 10 000 000 леи; Г-н Пангал (ръководител на масонството на шотландския ритуал в Румъния) 3 800 000 леи; г-н
Титулеску 19 000 000 леи - всички лидери в румънската общественост

Machine Translated by Google

живот. „Освен тези, има и други, много много, но не можах да се добера до списъка им. Някой ме прекъсна, казвайки:“

„Това са пари назаем, ще бъдат върнати.“

Отговорих: „Дали това ще бъде изплатено или не, не знам.“
Но едно ви казвам: когато някой вземе пари назаем от такъв финансов източник, той е задължен, когато дойде време...
власт, да я задоволи, или дори ако не е на власт, да я подкрепи, но във всеки случай да не я разобличава, когато трябва да бъде разобличена.“

След това прочетох списък, от който показах, премахвайки всякаква възможност за отричане, как след войната румънската държава е била измамена с около 50 милиарда леи при демокрацията, най-почитаната и най-съвършена форма на управление „на народа от народа“! Ръководството на „демокрацията“ има основната идея за постоянен „контрол“ над народа, при който народът, великият контролер, е бил ограбен през 15 години управление с баснословната сума от 50 милиарда леи. След това направих няколко критични наблюдения относно демокрацията.

Накрая отправих седем искания:

1. Настояваме за въвеждане на смъртно наказание за измамниците, манипулиращи публични средства. В този момент бях прекъснат от г-н Испир, професор във Факултета по теология: „Г-н Кодряну, Вие се наричате християнин, пропагандатор на християнските идеали. Напомням Ви, че идеята, която току-що изложихте, е антихристиянска.“ Отговорих: „Професоре, когато става въпрос за избор между смъртта на моята страна и тази на крадеца, аз предпочитам смъртта на крадеца и мисля, че съм по-добър християнин, ако не позволя на крадеца да съсипе страната ми и да я унищожи.“

2. Изискваме разследване и конфискация на богатството
на онези, които са пролили кръв на бедната ни страна.

3. Изискваме всички политици, за които може да се докаже, че са работили против интересите на страната ни, като са подкрепяли съмнителни частни спекулации или по какъвто и да е друг начин, да бъдат изправени пред съда.
справедливост.

4. Изискваме в бъдеще политиците да бъдат забранени от административните съвети на различните банки и финансови

Machine Translated by Google

предприятия.

5. Изискваме прогонването на ордите от безмилостни експлоататори, дошли тук, за да източат богатствата от нашата земя и да експлоатират труда на нашите ръце.

6. Изискваме територията на Румъния да бъде обявена за неотменима и неотчуждаема собственост на румънската нация.

7. Изискваме всички участници в кампанията да бъдат изпратени на работа и да бъде създадено единно командване, което да вдъхновява целия румънски народ с един ритъм и един ум.

Това бяха първите опити за публично формулиране на няколко политически мерки, които смятах за най-спешни. Те не бяха резултат от някакво продължително мислене или идеологическо търсене, а резултат от моментни размисли върху това, от което се нуждае румънският народ тогава, без забавяне.

Шест месеца по-късно се появиха няколко доста популярни движения, които имаха в програмата си моите три начални точки:

1. Смъртното наказание,

2. Изследването на богатството и

3. Недопускането на политици да влизат в административни съвети – което означаваше, че и други ги смятаха за необходими.

Няколко наблюдения относно демокрацията

На следващите страници бих искал да представя няколко заключения от моя ежедневен опит по такъв начин, че да могат да бъдат разбрани от всеки млад легионер или работник. Ние живеем в облеклото, формите на демокрация. Чудя се дали са добри? Все още не знаем. Но едно нещо виждаме: знаем точно, че част от по-големите и по-цивилизовани европейски нации са изхвърлили

Machine Translated by Google

тези дрехи и да облекат нови. Дали са се отървали от тях, защото са били добри? Други народи също полагат големи усилия да се отърват от тях и да ги сменят. Защо? Възможно ли е всички народи да са... полудяха? Че само румънските политици са останали най-мъдрите хора в целия свят? Изглежда, че не мога съвсем да повярвам на това.

Разбира се, тези, които са ги променили или които желаят да го направят, имат свои собствени причини.

Но защо трябва да се интересуваме от причините на някой друг? Нека по-добре се занимаваме с причините, които биха накарали нас, румънците, да се отървем от тези дрехи на демокрацията.

Ако нямаме причини да ги изхвърлим, ако са подходящи за нас, тогава трябва да ги запазим, дори ако цяла Европа трябва да ги изхвърли. Те обаче не са добри и за нас, защото:

1. Демокрацията разбива единството на румънския народ, разделя го на партии, разбунтува го и по този начин, разединен, го излага на обединения блок на юдейската власт в труден момент от неговата история. Само този аргумент е толкова сериозен за нашето съществуване, че би представлявал достатъчна причина да заменим тази демокрация с всичко, което би могло да гарантира нашето единство: а именно нашия живот; защото нашето разединение означава смърт.

2. Демокрацията превръща милионите евреи в румънски граждани, като ги прави равни на румънците и им дава равни права в държавата. Равенство? На каква основа? Живеем тук от хиляди години; с плуга и с оръжието; с нашия труд и нашата кръв. Защо трябва да бъдем равни с тези, които са тук едва от 100, 10 или 5 години? Като погледнем...

В миналото ние създадохме тази държава. Гледайки към бъдещето, ние, румънците, носим цялата историческа отговорност за съществуването на Велика Румъния; те нямат никаква. Как биха могли евреите да бъдат да бъдат обявени за отговорни пред историята за изчезването на румънската държава? В обобщение: те нямат нито равенство в труда, жертвите и борбата, които са създали държавата, нито равенство на отговорност за своето бъдеще. Равенство? Според една древна максима, равенството означава неравно третиране на неравните неща. На какво основание евреите изискват равно третиране, политически права равни на тези на румънците?

Machine Translated by Google

3. Демокрацията е неспособна на приемственост в усилията. Разделена на партии, които управляват една, две или три години, тя е неспособна замисляне и осъществяване на дългосрочен план. Една страна обезсилва плановете и усилията на друга. Това, което е замислено и построено от една днес, се разрушава след това от друга. В страна, нуждаеща се от строителство, чийто исторически момент е точно това строителство, този недостатък на демокрацията представлява заплаха. Сякаш в една ферма собствениците се сменят ежегодно, всеки с различни планове, премахвайки това, което са правили предшествениците, а работата им ще бъде премахната от следващия собственик. утре.

4. Демокрацията прави невъзможно за политика да изпълнява дълга си към нацията. Политикът с най-добра воля става в демокрацията роб на своите поддръжници; той или задоволява техните лични апетити или те унищожават подкрепата му. Политикът живее под тиранията и постоянната заплаха на електоралния агент. Той е поставен в позиция да избира или да се откаже от труда на целия си живот, или да задоволи поддръжниците си. И тогава политикът задоволява апетитите им; не от своя джоб, а от джоба на страната. Той създава работни места, позиции, мисии, комисии, синекури, всички те натоварват националния бюджет, който все повече натоварва все по-прегърбените гърбове на народа.

5. Демокрацията е неспособна на власт. Липсва ѝ силата на санкции. Една партия, от страх да не загуби поддръжниците си, не прилага санкции срещу онези, които преживяват скандални бизнес сделки, достигащи милиони, чрез кражби или злоупотреби; нито прилага каквито и да било санкции срещу политически противници, за да не разкрият собствените ѝ съмнителни сделки и некоректности.

6. Демокрацията е в услуга на големите финанси. Поради скъпата система и конкуренцията между различните групи, демокрацията се нуждае от много пари. Като естествено следствие тя става роб на големите еврейски международни финанси, които го подчиняват чрез субсидии. По този начин съдбата на един народ е поверена в ръцете на каста банкери.

Machine Translated by Google

ИЗБОР, ПОДБОР, НАСЛЕДСТВЕНОСТЬ

Народът не се ръководи според собствената си воля: демократичната формула; нито според волята на един човек: диктаторската формула.

Но според законите. Тук не говоря за закони, създадени от човека. Има норми, естествени закони на живота; и има норми, естествени закони на смъртта. Закони на живота и закони на смъртта. Една нация е насочена към живот или смърт в зависимост от това как уважава единия или другия от тези закони.

Остава един въпрос, на който трябва да се отговори: Кой в една нация може да разбере или да познава интуитивно тези норми? Хората? Множеството? Ако случаят беше такъв, смятам, че е твърде много...

очаквано. Множествата не разбират много по-прости закони. Те трябва да им бъдат обяснени чрез многократно настояване, за да бъдат разбрани – да, дори чрез наказание, ако е необходимо.

Ето няколко примера за закони, които са крайно необходими за живота на хората, но които мнозина разбират само с трудност: че в случай на заразна болест болните трябва да бъдат

изолирани и е необходима обща дезинфекция; че слънчевата светлина трябва да прониква в домовете, следователно къщата трябва да има големи прозорци; че ако добитъкът е по-добре хранен и обгрижван, той дава повече за човека хранене и т.н. Ако множеството не разбира или разбира само с трудност няколко закона, които са непосредствено необходими за живота му, как може някой да си представи, че то, което в

демокрацията трябва да бъде водена през самата себе си, за да може да разбере най-трудните природни закони; или че тя би познавала интуитивно най-финитe и незабележими норми на човешкото лидерство, норми, които проектират отвъд себе си, живота си, жизнените си потребности или които не се отнасят пряко до тях, а до по-висша същност, нацията?

За да правиш хляб, обувки, плугове, да се занимаваш със земеделие, да управляваш трамвай, човек трябва да е специализиран, няма ли нужда от специализация, когато...

Machine Translated by Google

Става въпрос за най-взискателното лидерство, това на една нация? Не е ли нужно човек да притежава определени качества?

Заключението: един народ не е способен да се управлява сам. Той трябва да бъде управляван от своя елит. А именно, чрез онази категория хора, родени в неговата лоно, които притежават определени способности и
специалности. Точно както пчелите отглеждат своята „царица“, така и народът трябва да отгледа своя елит. По подобен начин множеството, в своите нужди, се обръща към своя елит, мъдреците на държавата.

Кой избира този елит – тълпата? Могат да се намерят поддръжници за всякакви „идеи“ или гласове за всеки, който се кандидатира за публична длъжност. Но това не зависи от разбирането на хората за тези „идеи“, „закони“ или „кандидати“, а от нещо съвсем различно: от сръчността на отделните хора да спечелят благоволението на тълпите. Няма нищо по-капризно и нестабилно в

мнения, отколкото на множеството. След войната това множество беше, на свой ред, аверескански, либерални, националистически, национал-селски, йорганski и т.н., приветствайки всеки, само за да плюе върху всеки година по-късно, като по този начин признае собствената си грешка, дезориентация и неспособност. Критерият му за подбор е: „Нека опитаме някои други.“ По този начин изборът се извършва не според преценката и знанията, а хаотично и разчитайки на късмета.

Ето две противоположни идеи, едната съдържа истина, а другата лъжа. Търси се истина – от която може да има само една. Въпросът се поставя на гласуване. Едната идея събира 10 000 гласа, другата – 10 050.
Възможно ли е 50 гласа горе-долу да определят или отричат истината?
Истината не зависи нито от мнозинството, нито от малцинството; тя си има свои собствени закони и както се видя, то успява срещу всички мнозинства, дори и те да са смазващи.

Намирането на истината не може да бъде поверено на мнозинството, точно както в геометрията теоремата на Питагор не може да бъде подложена на гласуване от тълпата, за да се определи или отрече нейната валидност; или точно както химик производството на амоняк не е нужно тълпи от хора, които да гласуват за количествата азот и водород; или както агроном, който е изучавал земеделието и неговите закони в продължение на години, не е нужно да се обръща към
тълпата се опитва да се убеди в тяхната валидност чрез техния вот.

Може ли народът да избира своя елит? Защо тогава войниците не го правят?

Machine Translated by Google

да изберем най-добрия генерал? За да избере, това колективно жури би трябвало да знае много добре:

а) Законите на стратегията, тактиката, организацията и др. и

б) До каква степен въпросният индивид се съобразява с тези закони чрез способности и знания.

Никой не може да избира мъдро без това знание. Ако множеството желае да избере своя елит, то непременно трябва да знае законите за лидерство на националния организъм и до каква степен кандидатите за това лидерство отговарят по квалификация и знания на тези закони. Множеството обаче не може да знае нито тези закони, нито кандидатите. Ето защо ние вярваме, че водещият елит на

Страната не може да бъде избрана от множеството. Да се опитваш да избереш този елит е все едно да определяш с мнозинство от гласовете кои трябва да бъдат поетите, писателите, механиците, авиаторите или спортистите на една страна.

По този начин демокрацията, основана на принципа на изборите, която сама избира своя елит, допуска фундаментална грешка, от която произтича цялото състояние на несправедливост, безредие и мизерия в нашите села. Тук се докосваме до важен момент, защото именно от тази грешка в демократичната концепция бихме могли да кажем, че произтичат всички останали грешки.

Когато масите са призовани да изберат своя елит, те не само са неспособни да открият и изберат такъв, но освен това, с малки изключения, избират най-лошото в рамките на една нация.

Демокрацията не само премахва националния елит, но и го замества с най-лошото в една нация. Демокрацията избира хора, напълно лишени от скрупули, без никакъв морал; тези, които ще плащат
по-добре, следователно тези с по-висока корупционна сила; магьосници, шарлатани, демагози, които ще се отличат в своите области по време на предизборната кампания. Няколко добри мъже биха могли да се промъкнат сред тях, дори политици с добра воля. Но те биха били роби на първите.

Истинският елит на една нация би бил победен, отстранен, защото би отказал да се конкурира на тази основа; той би се оттеглил и би останал скрит. Оттук идват фаталните последици за държавата. Когато една държава
се ръководи от така наречения „елит“, съставен от най-лошите, най-корумпираните, най-нездравословните, които има, не е ли позволено на човек да се запита защо

Machine Translated by Google

държавата е на път към разруха?

Ето тогава причината за всички други злини... безнравственост, корупция и похот в цялата страна; кражба и ограбване на богатствата на държавата; кървава експлоатация на народа; бедност и мизерия в нейните среди; липса на чувство за дълг във всички функции; безредие и дезорганизация в държавата; нахлуване от всички посоки на чужденци с пари, идващи да купуват фалирали магазини, чиито стоки се продават за нищожни пари. Страната е разпродадена на търг.

„Кой плаща повече?“ В крайна сметка, ето докъде ще ни доведе демокрацията.

В Румъния, особено след войната, демокрацията ни създаде, чрез тази избирателна система, „национален елит“ от ромеи, основан не на храброст, нито на любов към родината, нито на жертва, а на предателство към родината, задоволяване на личния интерес, подкуп, трафик на влияние, обогатяване чрез експлоатация и злоупотреби, кражба, малодушие и интриги, за да се повали всеки противник.

Този „национален елит“, ако продължи да ръководи страната, ще доведе до унищожаването на румънската държава. Следователно, в крайна сметка, проблемът, пред който е изправен румънският народ днес, от който зависят всички останали, е замяната на този фалшив елит с истински национален, основан на добродетел, любов и жертвоготовност за родината, справедливост и любов към народа, честност, труд, ред, дисциплина, честно отношение и чест.

Кой ще направи тази подмяна? Кой ще постави този истински елит на мястото на лидера му? Отговарям: всеки, освен множеството. Признавам всяка система, освен „демокрацията“, която според мен убива румънския народ.

Новият румънски елит, както и всеки друг елит в света, трябва да се основава на принципа на социалния подбор. С други думи, категория хора, надарени с определени качества, които те след това обработва, е естествено избран от националното тяло, а именно от голямата здрава маса от селяни и работници, която е трайно обвързана със земята и страната. Тази категория хора се превръща в националния елит, предназначен да ръководи нашата нация.

Machine Translated by Google

Кога може да се консултира множеството и кога е задължително? То трябва да се консултира преди вземането на големи решения, които засягат бъдещето му, за да каже думата си дали може или не, дали е духовно подготвено или не да следва определен път. То трябва да се консултира по въпроси, засягащи съдбата му. Това се има предвид под консултация с народа; това не означава избиране на елит от народа.

Но повтарям въпроса си: „Кой определя мястото на всеки в елита и кой преценява всеки? Кой установява подбора и посвещава членовете на новия елит?“ Отговарям: „Предишният елит.“

Последният не избира, нито назовава, а освещава всеки на мястото му, до което се е издигнал чрез своите способности и морални ценности. Освещаването се извършва от вожда на елита след консултация. със своя елит. По този начин националният елит трябва да се погрижи да остави наследствен елит да заеме неговото място, елит, който обаче не се основава на принципа на наследствеността, а само на този на социалния подбор, прилаган с най-голяма строгост. Принципът на наследствеността сам по себе си не е достатъчен. Според принципа на социалния подбор, непрекъснато обновяван от елементи от дълбините на нацията, елитът винаги се поддържа енергичен. Основната историческа грешка е, че когато елитът е създаден въз основа на принципа на подбора, на следващия ден той отхвърли самия принцип, който го е породил, заменяйки го с принципа на наследствеността, като по този начин освети несправедливата и осъдена система на привилегии чрез раждане. Именно като протест срещу тази грешка; за премахване на дегенерирал елит; и за премахване на привилегиите чрез раждане, се роди демокрацията. Изоставянето на принципа на подбора доведе до фалшив и дегенерирал елит, което от своя страна доведе до отклонение от демокрацията.

Принципът на подбора премахва както принципа на избора, така и този на наследствеността. Те се неутрализират взаимно. Между тях има конфликт; защото или има принцип на подбора и в този случай мнението и гласът на тълпата нямат значение или последното гласува за определени кандидати и в този случай подборът вече не действа.

Machine Translated by Google

По същия начин, ако се приеме принципът на социалния подбор, наследствеността не играе никаква роля. Тези два принципа не могат да съществуват заедно, освен ако наследникът не отговаря на законите на подбора.

А ако една нация няма истински елит – първи, който да обозначава втория? Отговарям с една-единствена фраза, която съдържа неоспорима истина: в такъв случай истинският елит се ражда от война с дегенериралия елит, фалшивия. И това, също на принципа на подбора.

Следователно, обобщавайки, ролята на елита е:

а) Да ръководиш нация според житейските закони на народа.

б) Да остави след себе си наследяващ елит, основан не на принципа на наследствеността, а на този на подбора, защото само елитът познава законите на живота и може да прецени до каква степен хората се съобразяват с способности и познания за тези закони. Това е като градинар, който обработва градината си и се грижи преди да умре да има наследник, заместник, защото само той може да каже кой измежду тези

Работата с него е най-добра, за да заемете неговото място и да продължите работата му.

Върху какво трябва да се основава един елит?

а) Чистота на душата.

б) Работоспособност и креативност.

в) Храброст.

г) Тежък живот и постоянна борба срещу трудностите, пред които е изправена нацията,

д) Бедност, а именно доброволен отказ от натрупване на богатство.

е) Вяра в Бога.

ж) Любов.

Попитаха ме дали дейността ни досега е следвала същата линия като тази на Християнската църква. Отговарям: ние правим голяма разлика между линията, която следваме, и тази на

Християнска църква. Църквата ни доминира отгоре. Тя достига съвършенство и възвишено. Не можем да понижим това ниво, за да обясним действията си.

Ние, чрез нашите действия, чрез всичките ни действия и мисли, се стремим към тази линия, издигайки се към нея, колкото и тежестта на нашите плътски грехове и нашето падение чрез първородния грях.

Machine Translated by Google

разрешение. Остава да видим доколко можем да се издигнем до тази линия чрез нашите светски усилия.

Индивидуално, НАЦИОНАЛНО КОЛЕКТИВНОСТ, НАЦИЯ

„Човешките права“ не се ограничават само от правата на другите хора, но и от други права. Съществуват три отделни понятия:

1. Индивидът.

2. Настоящата национална колективност, т.е. съвкупността от всички индивиди от една и съща нация, живеещи в дадена държава в даден момент.

3. Нацията, онази историческа единица, чийто живот се простира през векове, с корени, дълбоко заровени в мъглата на времето, и с безкрайно бъдеще.

Нова голяма грешка на демокрацията, основана на „човешки права“, е тази, че признава и проявява интерес само към едно от тези три същества – индивида; пренебрегва второто или го осмива.
отрича третото.

Всички те имат своите права и своите задължения, правото на живот и задължението да не нарушават правото на живот на другите двама. Демокрацията се грижи само за осигуряване на правата на индивида. Ето защо в демокрацията сме свидетели на страховит срив. Индивидът вярва, че може да посегне с неограничените си права върху правата на целия колектив, който смята, че може да потъпче.
и грабят; следователно, в демокрацията човек е свидетел на тази раздирателна сцена, на тази анархия, в която индивидът не разпознава нищо извън личния си интерес.

От своя страна, националната колективност проявява постоянна склонност да жертва бъдещето – правата на нацията – за своите настоящи интереси. Ето защо сме свидетели на безмилостната експлоатация и отчуждаване на нашите гори, мини, петролни запаси, забравяйки, че има стотици румънски поколения, децата на нашите деца, които ще дойдат след нас, които също очакват да живеят и да продължат живота на

Machine Translated by Google

нашата нация. Този катаклизъм, това разрушаване на отношенията, породено от демокрацията, представлява истинска анархия, нарушаване на естествения ред и е една от основните причини за състоянието на нестабилност в днешното общество.

Хармонията може да бъде възстановена само чрез възстановяване на естествения ред. Индивидът трябва да бъде подчинен на висшата общност, националния колектив, който от своя страна трябва да бъде подчинен на нацията. „Човешките права“ вече не са неограничени, а ограничени от правата на националния колектив, които от своя страна са ограничени от тези на нацията.

Накрая, изглежда, че в една демокрация поне индивидът, ползващ се с толкова много права, живее прекрасно. Но в действителност, и това е върховната трагедия на демокрацията, индивидът няма право, защото къде е свободата на събранията в нашата страна, свободата на писане, свободата на съвестта? Индивидът живее под терор, обсадно положение, цензура; хиляди хора са...

арестувани, някои убивани заради вярата си, както е при най-тираничните лидери. Къде е „правото на суверенното множество“ да решава съдбата си, когато събранията са забранени и когато хиляди хора са лишени от правото да гласуват, малтретирани, заплашвани със смърт, убивани? Ще кажете: „Да, но тези хора искат да променят Конституцията, да ограничат свободите ни, да възкажат друга форма на управление!“

Питам: „Може ли демокрацията да твърди, че един народ не е свободен да решава собствената си съдба, да променя Конституцията си, формата си на управление, както си пожелае; да живее с по-големи или по-малко свободи, както си избере?“

Това е най-голямата трагедия.

В действителност човекът няма права в демокрацията. Той не ги е загубил в полза нито на националния колектив, нито на нацията, а в полза на политико-финансова каста от банкери и електорални агенти. И накрая, последното благодеяние за индивида. Масонската демокрация чрез безпрецедентно вероломство се маскира като апостол на мира на тази земя, докато същевременно провъзгласява война между човека и Бога.

Мир между хората и война срещу Бога.

Коварството се състои в използването на думите на нашия Спасител „Мир

Machine Translated by Google

сред хората“, за да се превърнат в апостол на „Мир“, докато Го осъждат и Го показват като враг на човечеството. Нещо повече, това вероломство се състои още в това, че се преструват, че искат да спасят живота на хората, докато всъщност ги водят към смъртта им; преструвайки се, че спасяват живота им от война, ги осъждат – дяволски – на вечно проклятие.

Нацията

Когато казваме румънска нация, имаме предвид не само всички румънци, живеещи на една и съща територия, споделящи едно и също минало и едно и също бъдеще, едни и същи дрехи, но и всички румънци, живи и мъртви, които са живели на тази земя от началото на историята и ще живеят тук и в бъдеще.

Нацията включва:

1. Всички румънци, които са живи в момента.
2. Всички души на нашите мъртви и гробниците на нашите предци.
3. Всички, които ще се родят румънци. Един народ осъзнава себе си, когато постигне съзнанието за тази цялост, а не само за собствените си цели.

Нацията притежава:

1. Физическо, биологично наследство – нейната плът и кръв.
2. Материално наследство – почвата на страната ѝ и нейните богатства.
3. Духовно наследство, което съдържа:

а) Нейната концепция за Бог, света и живота. Тази концепция формира област, духовна собственост. Границите на тази област се определят от хоризонтите, до които достига яркостта на нейната концепция достига. Съществува страна на националния дух, страна на неговите видения, получени чрез откровение или чрез собствените ѝ усилия.

б) Нейната чест, която блести дотолкова, доколкото нацията се е съобразявала през историята си с нормите, произтичащи от нейната концепция за Бога, света и живота.

в) Нейната култура, плодът на нейното съществуване, резултат от собствените ѝ усилия в областта на изкуствата и мисълта. Тази култура не е интернационална, тя е израз на националния гений, на кръвта.

Machine Translated by Google

Културата е интернационална, доколкото може да достигне нейната луминесценция, но национална по произход. Някой направи красиво сравнение: както хлябът, така и пшеницата могат да бъдат международни като потребителски стоки, но
те носят навсякъде отпечатъка на земята, в която са израснали.
Всяко от тези три наследства има своето значение. Народът трябва да защитава и трите. Най-важното обаче е неговото духовно
наследство, защото само то носи печата на вечността, само то пребъдва през всички векове.

Древните гърци не са запомнени заради физиката им – от нея не е останала нищо освен пепел, нито пък материалните им богатства, ако са имали такива, а заради културата им.

Един народ живее във вечността чрез своя мироглед, своята концепция за чест и своята култура. Ето защо лидерите на нацията трябва да разсъждават и действат не само според физическите или материалните интереси на народа, но и като вземат предвид неговата историческа чест, неговите вечни интереси. С други думи, не хляб, а чест на всяка цена.

КРАЙНАТА ЦЕЛ НА НАЦИЯТА

Живот ли е?

Ако е живот, тогава средствата, които хората използват, за да гарантират, че животът не е такъв значение; дори най-лошото е добро.

Следователно, трябва да се постави въпросът: Кои са принципите, които ръководят народите в отношенията им с други народи? Трябва ли да се ръководят от животинския инстинкт, от тигъра в тях, както рибите се държат в морето или зверовете в гората?

Крайната цел не е живот, а възкресение. Възкресението на народите в името на Спасителя Исус Христос. Сътворението, културата са само средство, а не цел, както се е смятало, за постигане на
това възкресение. То е плод на таланта, който Бог е вложил в нашия народ, за който трябва да се отчитаме. Ще дойде време, когато всички народи на земята ще бъдат възкресени, заедно с всичките си мъртви.

Machine Translated by Google

и всички техни царе и императори, всеки народ има своето място пред Божия трон. Този последен момент, „възкресението от мъртвите“, е най-благородният и най-възвишеният, към който един народ може да се издигне.

Тогава нацията е същност, която продължава съществуването си дори отвъд тази земя. Народите са реалност дори в подземния свят, не само в този.

Свети Йоан, разказвайки какво е видял отвъд земята, казва:

„И градът няма нужда от слънце, нито от луна, за да свети в него; защото славата Божия го е осветила, и Агнето е неговият светилник. „И народите ще ходят в светлината му, и земните царе ще донесат в него своята слава и почит.“1

И отново: „Кой няма да се бои от Тебе, Господи, и да прослави Твоето име? Защото Ти си единствен свят; защото всички народи ще дойдат и ще се поклонят пред Тебе, защото Твоите съдби са явни.“2

На нас, румънците, на нашия народ, както и на всеки друг народ по света, Бог е дал мисия, историческа съдба. Първият закон, който човек трябва да следва, е да върви по пътя на тази съдба, да изпълни поверената му мисия. Нашият народ никога не е слагал оръжия, нито е изоставял мисията си, независимо колко труден или дълъг е бил неговият Голготски път. Дори сега пред нас се извисяват препятствия, високи като планини. Чудя се дали ние ще бъдем слабото и страхливо поколение, което ще изпусне от ръцете си, под натиска на заплахите, линията на румънската съдба и ще се откаже от мисията си като народ на този свят?

МОНАРХИЯ И ЗАКОНЪТ НА МОНАРХИЯТА

1 (Апокалипсис, 21, 23-24).

2 (Откровение 15:4).

Machine Translated by Google

Начело на народите, над елита, се намира монархията.
Отхвърлям републиката.

Човек е срещал добри монарси, други много добри, други слаби или лоши.
Някои са се радвали на почести и любовта на народа си до края на живота си,
други са били обезглавявани. Затова
Не всички монарси са били добри. Самата монархия обаче винаги е била добра.
Не бива да се бърка човекът с институцията и да се правят погрешни заключения.

Може да има лоши свещеници; но можем ли поради това да заключим, че
че Църквата трябва да бъде премахната и Бог да бъде убит с камъни?

Разбира се, има слаби и лоши монарси, но не можем да се откажем от
монархията заради това. В земеделието понякога има лоша година след добра
или една добра и две лоши; въпреки това, на никого по света не му е хрумнало да
се откаже от земеделието.

Прави ли един монарх каквото си поиска, независимо дали е велик или малък,
добър или лош?

Монархът не прави това, което иска. Той е малък, когато прави каквото си
поиска, и велик, когато прави това, което трябва. На всеки...
Бог е прочертал линия на съдбата за всяка нация. Монархът е велик и добър,
когато се придържа към тази линия; той е малък или лош, доколкото се отклонява
от тази линия на съдбата или ѝ се противопоставя. Това е законът на монархията.
Има и други линии, които могат да изкушат монарха: линията на личния интерес
или този на клас хора или група; линията на чуждите интереси (вътрешни или
чуждестранни).
Той трябва да избягва всички тези редове и да следва този на своите хора. Стефан
Великият блести в историята от 500 години и румънците го помнят, защото той се
е идентифицирал напълно със съдбата на своя народ. Крал Фердинанд, въпреки
натиска от външни интереси и влияния, се е поставил на линията на съдбата на
нацията; той е страдал с нея, жертвал се е рамо до рамо с нея и е побеждавал с
нея. Именно поради това той е велик и

безсмъртен.

Machine Translated by Google

БИТКАТА ПРИ ТУТОВА, 17 АПРИЛ 1932 Г.

Само четири месеца бяха изминали от изборите в Нямц и младата легионарна армия се впусна в нова битка. В началото на януари 1932 г. в Тутова беше обявено за вакантно място на конгресмен. [Забележка: окръг Тутова със седалище Бърлад.]

Бях преценил ситуацията. На предишните общи избори получихме само 500 гласа там. Окръгът беше слаб, но беше обграден от по-силните окръзи Ковърлуй, Кахул и Текуч, така че лесно можехме да привлечем легионери.

Струваше ми се, че евентуално бихме могли да спечелим, мислех си за въздействието, което би имало ехото на нова победа. Две последователни победи на най-младото поколение срещу всички политически партии щяха значително да повишат престижа му в очите на страната. Реших баща ми да се кандидатира, тъй като той беше най-необходим за мен в движението, както в парламента, така и извън него за организация и пропаганда. Изборите бяха насрочени за 17 март. На 9 януари изпратих манифест до целия окръг. Баща ми с първия си избирателен екип пристигна на 10 януари. След това дойдоха екипите от Яш, Теку През първите три седмици бързината и смелостта на малките легионни сили бяха предизвикали поток от симпатии в наша полза в целия окръг. В тежка зима с обилни снеговалежи и студено време политическите партии не можеха да излизат. Те чакаха по-хубаво време. Но през това време, през хълмове, през снеговалежи до кръста, през виелици, легионерите пътуваха от село на село.

Около началото на февруари борбата с врага стана по-трудна. Коалиция от либерали, национал-селяни, луписти [Забележка: членове на партията на д-р Лупу] и кузисти ни беше изправена пред...

Machine Translated by Google

свирепост, каквато никога преди не бяхме срещали. Правителството прибегна до наистина терористични мерки, а еврейската преса ни атакува яростно.

Чувствах нужда от нови подкрепления, затова изпратих последните резерви от Яш, водени от Тоту. Нямах други освен в Букурещ, а те не можеха да бъдат осигурени поради липса на средства. Затова свиках среща на легионерите и предложи героична стъпка: да тръгнат пеша от Букурещ до Бариад, разстояние от близо 200 мили, обяснявайки им, че този поход ще означава повече за
нашата победа, отколкото 100 000 манифеста. Само това би представлявало голяма героична реч, отправена от легионерите към румънците от Тутова.

Легионерите приеха предложението ми с ентусиазъм. Седмица по-късно екип от около 25 души, воден от Стелеску, Каратанасе и Дору Белимаче, напусна Букурещ пеша за Тутова. В края на десетдневен поход през бурно време те пристигнаха в Бариад, където бяха топло посрещнати от цялото население. Но преследването беше ескалирало до изнервящо напрежение. Г-н...
Арджетояну, министърът на вътрешните работи, изпрати жандармите полковник Игнат с големи сили и заповед да изнесат легионерите от окръг Тутова на носилки. Беше невъзможно малките екипи да напреднат по-нататък. Затова сформирах два силни екипа под командването на Виктор Силаги и Стелеску, които, подкрепяйки се взаимно, трябваше да напреднат по линията Пуещ-Драгомирещ, подкрепяйки баща ми. Изпратих друг по-малък екип в посока Бакани. Тези два маршрута бяха единствените непроучени. Те представляваха североизточната половина на окръга.

Другата половина, южната, беше обработена адекватно от баща ми, г-н Д. Попеску, окръжният управител, Виктор Силаги, Теодор Тиля и Йон Антониу, с първите отбори.

Двата отбора на север напреднаха с близо 30 мили, борейки се с лютия студ и в крайна сметка бяха ранени няколко души, сред които и Току. В северната част на окръга те бяха посрещнати от големи контингенти жандармери. Екипите се барикадираха на тавана на изоставена къща, където се съпротивляваха 48 часа без отопление, храна или вода. В крайна сметка успяха да се оттеглят

Machine Translated by Google

чрез труден нощен марш, изпълнен при наистина героични условия, само благодарение на упоритата настойчивост на Виктор Силаги да насърчава изтощените, гладуващи и премръзнали легионери да
последна възможна съпротива.

Това дете-сирак, син на румънския свещеник Силаги от Карейи Мари, убит от унгарци през 1918 г. при трагични обстоятелства, се бори с храброст.

Накрая тези екипи бяха обкръжени от превъзхождащи сили, заловени и отведени в Бариад. Баща ми беше арестуван и затворен в полков затвор.

Третият отбор е напълно унищожен в битката при Бачани. Там, в една долина, преди да влезе в селото вечерта, е нападнат от голям контингент жандарми. Водачът на отбора, легионерът Ласкар Попеску, ударен по главата с пушка, е първият, който пада в безсъзнание в локва кръв. Останалите легионери отказват да се оттеглят. Те контраатакуват с голи гърди, без нищо в ръцете си, опитвайки се да влязат в селото.

Един по един всички паднаха в безсъзнание. Последният, който остана на крака, беше нападнат сам. Под ударите си той падна на колене, стана и отново атакува. Падна близо до другарите си. Целият екип лежеше в безсъзнание в локва кръв. Оттам бяха влачени през снега от жандармите повече от миля до жандармския пост в селото. В 1 часа същата нощ ездач донесе новината в Бариад за случилото се при Бачани. Екипът от Яш, воден от Тоту, който пристигна в Бърлад през полунощ, тръгна веднага пеша, за да помогне на ранените си другари. След битка от 3:30 до 5 часа сутринта, по време на която жандармите стреляха с всичките си оръжия, легионерите окупираха жандарския пост и вътре намериха, все още в безсъзнание и легнали на земята, своите другари, паднали в битката при Бачани. Те ги отведоха в болницата в Бърлад.

Но нещата не спряха дотук. Еврейството започна мащабна медийна кампания, атакувайки ни с отвратителен цинизъм и несправедливост. Вълна от лъжи, обиди, клевети се изля върху нас. Всички политически... групировки се обединиха, за да ни извадят от битката.

Machine Translated by Google

ВТОРОТО РАЗТВАРЯНЕ НА ГВАРДИЯТА МАРТ 1932 Г.

Ритани от жандармите, атакувани от еврейската преса, ние бяхме поразени от ново разпускане на Гвардията, наредено с просто министерско решение. Въпреки че бяхме в рамките на съвършена законност, правителството на лорга-Арджетояну, в нарушение на законите и Конституцията, произволно разпусна Гвардията. Нашите централи в цялата страна бяха отново превзети и заключени, печатницата в Яш беше затворена. Атакувани в пресата, бяхме поставени в невъзможното положение да не можем да се защитим, тъй като всичките ни публикации бяха спрени. В парламента се опитах да говоря, но бях възпрепятстван от шума на мнозинството, което не ми позволи да се защитя.

Кандидатурата в Тутова обаче не можа да бъде спряна. Отборът от Букурещ беше изгонен от окръга. Същото важи и за останалите, един по един. Нашият отбор от Яш от около 30 души, под ръководството на Тоту... командването, докато е било отвеждано към депото за същата евакуационна операция, е пробило кордоните и е окупирало чакалнята, в която, барикадирано, е оказало съпротива в продължение на 24 часа, докато не е било обгазено. Накрая го натовариха на влака и изкараха от окръга. Само Ибраиляну, Нуту Есану и баща ми, който беше арестуван, останаха в града. След това преследването се насочи към селата. Селяни, учители и свещеници бяха арестувани и бити; домовете им бяха разбити. Изборите бяха отложени с един месец, за 17 април.

Баща ми беше освободен. След това възрастните легионери дойдоха в града, за да се включат в битката: Христаке Соломон, полковник Камбуряну, Вентоник, Ифрим, отец Исихие, Печели, Потоля и др. Разпределих ги в различни сектори. Всеки се промъкна на поста си под прикритието на нощта. Нашите екипи от съседните окръзи отново влязоха в Тутова на няколко места. Екипът на Г. Костя прекоси река Барлад.

Machine Translated by Google

река, вода до шиите им, защото всички пътища бяха патрулирани; те пристигнаха в избирателната секция мокри до капка.

На 17 април сутринта започна гласуването, което продължи до нощта. На 18 април, в 5 часа сутринта, беше обявена победата на легионера: 5600 гласа; либерали: 5200; национал-селяни:
4000; другите групи: по-малко от 2000; Кузисти: 500 гласа.

Тази втора легионарна победа, срещу коалицията от всички румънски политици, е спечелена благодарение на безстрашието и желязната воля на легионерите, чрез техния героизъм и кръв, неподчинение... препятствията, обидите, ударите и преследванията бяха разпалили в цялата страна неописуем ентусиазъм.

НОВИ ОБЩИ ИЗБОРИ ЮЛИ 1932 Г.

Баща ми беше утвърден в последния ден от парламентарната сесия. Но почивката ни продължи само една седмица, защото правителството на лоргата падна. Беше сформирано национално-селско правителство, начело с Г-н Вайда.

Изтощени както физически, така и финансово, влязохме в нова битка. Това беше юни 1932 г. Още от 15 декември 1929 г. бяхме в непрестанна борба: декември 1929 г. – април 1930 г.
кампании в Ковърлуй, Кахул, Турда, Текуч; лятото на 1930 г., подготовката, а след това и забраната за поход в Бесарабия, последвано от затвора ми до есента; през октомври и ноември бяхме в Марамуреш – през зимата отново затворник; пролетта на 1931 г., битките преди общите избори; лятото на 1931 г., изборите в Нямц; зимата на 1932 г., изборите в Тутова; и сега отново бяхме на път да стигнем до общите избори. Въпреки всички тези борби, ние продължихме организационната работа в останалата част на страната. Предходната година се включихме в избирателни списъци в 17 окръга, тази година се включихме в 36. Всички

Machine Translated by Google

Политическите партии се бореха за същите места, пълни с интриги, за определянето на кандидатите си. Това продължи цяла седмица. Но аз, сам, за една нощ, оформих всичките ни кандидатски списъци в 36 окръга. Никой сред легионерите не се кара за мястото си в листата; ако не друго, той иска да бъде поставен последен.

Трудният проблем за нас са паричните въпроси. Повечето окръзи успяха да покрият разходите си от легионерски вноски. Други не. Имах нужда от 50 000 леи само за да покрия избирателните данъци. Вървях като в замаян до последния ден. Опитах едно, опитах друго. Нищо.

Отидох да се видя с г-н Ничифор Крайник, директор на „Календарул“ („Календарът“), с надеждата, че може да има пари, но напразно.
С дневника си, който беше публикуван в продължение на пет месеца, той подкрепяше нашата борба, проследявайки стъпка по стъпка храбростта на нашите легионни отряди; обаче не можеше да ни помогне финансово.
Накрая взех назаем от Пиху и Караница, които, като се обърнаха към всички македонци, намериха необходимата сума. Няколко окръга бяха подкрепени от окръга Фокшани и Илристаше Соломон.

Кампанията започна. Ново преследване сполетя нашите редици.

Разпръснати на голям фронт, нашите оскъдни редици бяха навсякъде жестоко атакувани. Легионерите Савин и Попеску бяха ранени при Тигина. При Бърлад десетки учители и свещеници бяха завлечени в мазета и малтретирани по заповед на г-н Джорджеску-Бърлад. При Васлуй нашите малки екипи бяха ранени. Също така при Подул-Илоайей и в целия окръг Яш. При Фокшани, възрастният Христахе
Соломон, инженер Бланару и десет други бяха нападнати по заповед на адвокат Нягу от въоръжени банди на национал-селяните в село Вълтурул. Легионерите паднаха на земята, ранени от...
тояги и ножове. Само един остана на крака като планина, Христахе Соломон, когото никой не смееше да докосне тогава. Той яростно се защитаваше, но накрая падна по средата на пътя, смазан от удари. Там, на земята, той беше пребит с тояга по главата от тези зверове, които винаги повдигаха въпроса – тогава, както правят и сега – за законността, цивилизованите методи, свободата и т.н. Гвардията получи 70 000 гласа, двойно повече от предходната година. Окръзите Кахул, Нямц, Ковърлуй

Machine Translated by Google

и Тутова, където се кандидатира баща ми, излезе най-силно. След това последваха Къмпул-Лунг с Мота; после Турда, Фокшани, Исмаил, Тигина. Спечелихме пет места и сега трябва да направим своя избор, за да ги запълним. Останах в Кахул, за да позволя на Нуту Есану да влезе в парламента. Реших баща ми да остане в Бърлад, за да позволи на Стелеску, 25-годишен студент, да влезе в парламента; исках по този начин да насърча младежите в страната и да...
стимул. Доверието и любовта, които показах на този младеж, обаче не ми бяха върнати. [Забележка: Авторът тук се позовава на Стелеску
бъдещо предателство на неговите легионни другари.]

В ПАРЛАМЕНТА ЗА ВТОРИ ПЪТ

През цялото време в Парламента се борих срещу правителството и неговите мерки, които смятах за противоречащи на благосъстоянието на румънския народ, както всъщност се бях борил и срещу всички предишни...
администрации, които се редуваха начело на държавата. Страната нямаше какво да очаква от всички тези правителства. Нищо здраво за бъдещето на нашия народ не се ковеше там. Всичко
Мерките и законите бяха само някакви палиативни средства, които удължаваха от ден на ден горчивото и тъжно съществуване на страната ни.

Когато в Гривита румънски работници бяха разстреляни по заповед на Министерството на вътрешните работи, отвратен до дъното на сърцето си от отношението на прокомунистите в Национал-селската партия, които аплодираха стъпката на правителството, аз взех трибуната и сметнах за свой дълг да кажа следното: „лошо е, че нещастните работници излязоха на улицата, но би било по-лошо, ако те и нашият народ, изправени пред несправедливостта, която вика до небето, не излязат, а примирено склонят глава под игото, оставяйки страната в ръцете на някои експлоататорски политици. [Забележка: Авторът говори тук за работническата стачка в

Machine Translated by Google

Рафинерия „Гривита“ в Букурещ на 4 февруари 1933 г. под ръководството на Национално-селската администрация.

Цитирам от официалния протокол от това заседание:

„Г-н Корнелиу Зеля Кодряну... Г-н Президент, колеги конгресмени! От името на групата, към която принадлежа, настоявам в допълнение към разследването, което обикновено се провежда от компетентните органи, да се проведе и друго парламентарно разследване, съставено от представители на различни политически групи в този Парламент. Настоявам за това, защото се съмнявам в истинността на изявлението на г-н министър на вътрешните работи; съмнявам се в това по много основателна причина. На 24 януари, когато румънски студенти, националисти и християни, отидоха на гроба на незнайния войник, за да поставят кръст, Държавна сигурност беше предала информацията на вестник в Букурещ, че това действие е било организирано и финансирано от Москва.“

„Ако информацията, която имате относно аферата „Гривита“, също идва от такъв източник, тогава разбирам много добре колко сте прави да предприемате стъпки от този характер, както направихте вчера и днес.“

(Аплодисменти от пейките на „Желязната гвардия“ и тези на Селската партия на д-р Лупу).

Второ, искам да заявя, че аз, както и всички хора със здрав разум в тази страна, не се страхуваме от комунизъм или болшевизъм. Страхуваме се от нещо друго, от факта, че тези работници нямат какво да ядат; те са гладни.“

(Аплодисменти от пейките на „Желязната гвардия“ и тези на Селската партия на д-р Лупу).

„Някои от тези работници печелят само 1100 леи на месец и имат 5, 6, 7 деца.“

Д-р В. Лупу: „Вярно е.“

Г-н Корнелиу Зеля Кодряну: „Имайки 5, 6, 7 деца, такива заплати не са достатъчни дори за ежедневния им хляб, аз пък се страхувам и от нещо друго: от жаждата им за справедливост.“

Д-р Н. Лийпу: Много добре!

Корнелиу Зеля Кодряну: „Следователно ще трябва да задоволите тези две нужди: глад и жажда за справедливост“

Machine Translated by Google

(Аплодисменти от пейките на „Желязната гвардия“ и тези на Селската партия на д-р Лупу) „и тази страна ще се радва на пълен ред.“

(Среща от четвъртък, 16 февруари 1933 г. Официален монитор 41 от 23 февруари 1933 г.)

Една от трудностите, които спират парламентарната дейност, са хилядите искания към министерствата за някакъв вид застъпничество. Това представлява истинско наказание за нас от страна на нашите избиратели.

(1) защото парламентаристите трябва да губят по-голямата част от времето си в удовлетворяване на тези искания. Тази система е опасна за живота на една организация, защото парализира цялата ѝ дейност; може да загуби цялата битка. Трябва да изоставиш съдбата на страната си, за да служиш на поддръжниците си. След известно време забелязах, че сред онези, които идваха при мен с подобни искания, нямаше легионери. Всички бяха или професионални просяци, или специално изпратени противници, които се стремяха да ни парализират.

(2) тази система ни постави в деликатно положение да се изправяме пред мъжете, срещу които се борихме, и да търсим услуги от тях. Поради тези причини аз лично отказах да се намесвам за когото и да било. През цялото ми служение в Парламента не исках нищо от никой министър.

Друга категория бяха онези, които идваха да ни искат пари. От стотиците, които чукаха на вратите ни ежедневно, нямаше легионери. Някои бяха наистина болни или сполетяни от нещастие, но други превърнаха тази система в истинска професия.

Накрая нашата група беше малка организация, във формация, в движение, в непрестанна битка. Това изискваше от мен особено непрекъснато внимание към всички вражески движения; включваше разкриване и парирване на вражеските планове, завладяване и организиране на нови позиции, с други думи, постоянно наблюдение, денем и нощем, на бойните полета в цялата страна. Но преди всичко друго идваше надзорът върху легионерското образование, за да не се събудим и да се окажем постепенно превърнати в политическа категория на морална инфекция, от която не бихме могли да се измъкнем и в която легионерският дух би умрял.

Machine Translated by Google

Парламентът ми отне времето, от което наистина се нуждаех за лидерство.

СЪСТОЯНИЕТО НА ЛЕГИОНАРСКА ОРГАНИЗАЦИЯ ПРЕЗ 1932-1933 Г.

През есента на 1932 г. и зимата на 1933 г. легионерите можеха да си отдъхнат. Три години и половина боеве бяха приключили. Тези младежи сега заслужаваха почивката си. Бяха минали почти две години, откакто се установих в Букурещ.

В Яш, за да ме замести, Баня, подпомаган от Тоту, Крангану, Таска и Стелиан Теодореску, остана да се занимава с въпроси, свързани със студентите, печатницата, нашия дом и др. Студентската група легионер се увеличиха, като сега съставляват повече от половината от войнствено настроените студенти. В Клуж, Баница Добре постигна добро начало в организационната посока; подобно и в Чернауц с Лаурич, където легионерът Животът се развиваше добре под духовното ръководство на професор Траян Браиляну, около когото се събираха професор Топа и други. В цяла Буковина легионерското течение и организация се разрастваше под способното командване на ветерана и изявен националист Василе Ласински. В Кишинев работеха Тудораче и Сергие Флоресеу; В Орадя Маре, Лосиф Бозантан.

Младежите, отгледани в Братствата на Кръста, бяха подготвени още по времето, когато постъпваха в университета. В Букурещ започна да се издава националистически вестник с голяма смелост и отлично ръководство, „Календарул“ („Календарът“) под ръководството на г-н Ничифор Крайнич и със съдействието на шепа интелектуалци, водени от професор Драгош Протопопеску. Този вестник смело проправяше нов и широк път в румънския интелектуален свят, по християнския път.

Machine Translated by Google

и националистическа линия. Статиите на г-н Крайнич, по-специално, представляваха истински оръдия, които причиняваха опустошение във вражеските редици. В рамките на студентското движение в столицата легионерите окупираха първите линии. Траян Котига беше председател на студентския център, в който имаше легионерски комитет.

Сред интелектуалната младеж на столицата се усещаше обрат. Съвестта им беше заета с големите проблеми, засягащи живота на нашата нация. Талантлива група, гравитираща около новото списание „Акса“ („Ос“) с Полихрониада, Воен, Констан, се присъединиха към легионерските редици, докато други видни младежи като професор Васде Кристеску, Васфие Марин, професор Виадимир Дурнитреску, инженер Виргд Йонеску, професор Раду Гир, адвокат Попов, художниците Басараб и Злотеску, всички много талантливи и ентусиазирани, работеха в духа на легионерската идеология.

Здравата македонска младеж, чиста като сълза и смела, се приближаваше все повече към нас. Смятахме обаче за неразумно масата македонци в Четириъгълника [Забележка: Няколко окръга в южна Добруджа, анексирана от Румъния в края на Балканската война през 1913 г.] да бъде приета в Гвардията, защото, толкова наскоро преселени в страната, бихме я изложили на твърде много преследвания. Македонската университетска младеж обаче в своята цялост се присъединява към легионерското движение. Начело на тази македонска младеж стоят трима изтъкнати културни мъже: Papanace, Caranica и Sterie Ciumeti.

Често се съветвах с първите двама, като и двамата притежаваха възхитителна преценка, подкрепена от безупречна чистота и искрена, голяма любов и смелост.

Не вярвам, че от 1931 г. насам е минал ден без да се срещнем с тях. През това време на преследване обсъждахме с часове удар след удар, несправедливост след несправедливост, предателство след предателство. Всяка новина за ново мъчение на легионер беше... нож, пронизващ сърцата ни.

Болката, която изпитвахме за всички малтретирани легионери, измъчваше душите ни; и особено невъзможността да видим каквато и да е надежда за справедливост.

Machine Translated by Google

Стерие Чумети живееше с мен денем и нощем. Той беше млад мъж с голяма праведност и кучешка вярност. Той стана главен касиер на Гвардията. През всичките си дни – колкото и да ги има – той ще мисли само за Гвардията, ще се грижи и ще действа само за Гвардията, няма да живее живота си за нищо друго освен за Гвардията.

В различни точки на страната се появяват други ценни елементи: д-р Пантелимон, отец Йонеску Думиника, д-р Августин Бидиан в Сибиу; Отец Джорджеску-Единкти, духовен изповедник на учениците, ветеран боец, капитан Чиулей в Бакау, Аристотел Георгиу, също ветеран, командвал в Рамникул-Сарат; в Брада, Йон Илиеску; в Констанца, Сейтан; Отец Доара и Виктор Барбулеску във Валча; Професорите Винтан, Генадие и Дума в Тимишоара; и ветерани легионери, професори Николае Петраску, Хория Сима, адвокат Йосиф Костеа, Колхон и други, които сега имат командни постове в различни части на страната.

Букурещ е разделен на сектори [Забележка: Всеки от петте големи сектора носи името на един цвят: зелен, жълт, червен, син и черен.] и ние започнахме да се организираме в тях. В зеления и синия сектор имаше двама добри мъже, Николае Константинеску и Дору Белимаче, двама силни характера, двама солидни ума, като Дору Белимаче беше един от най-изтъкнатите студенти в
Факултет по литература; Николае Константинеску, притежаващ изтъкнат икономически опит, е бил студент в Търговската академия. Скоро и двамата щяха да докажат, че притежават внушителни качества на легионерска вяра и храброст.

През този период е създаден и първият легионерски ранг от следната заповед от 10 декември 1932 г.:

А) В легионната йерархия се установява първият висш ранг, наречен Легионен командир. С оглед на тяхната жертвоготовност, труд, героизъм, вяра, способности и старшинство, следните легионери са повишени в ранг по азбучен ред: Банеа Йон, докторант по медицина; Белгея Йон; Бланару Йон, инженер;
Думитреску Йон, свещеник; Йонеску Андрей; Силаги Виктор, адв.; Стелесеу Михаил, конгресмен; Тоту Николае, ученик; Траян Котига, студент; Танасе Антохи, занаятчия.

Machine Translated by Google

Б) Всички легионери от сериите 1927 и 1928, които са положили клетва и все още са в активните редици на Легиона, с настоящото се повишават в ранг на помощник-комендант на Легиона.

Подписано: Корнелиу Зеля Кодряну.

Другите, по-напреднали, бяха преместени в Сенатът на легиона и Висшият съвет на легионерите.

Machine Translated by Google

„Политическият войник, части II

и III“ от Дерек Холанд

Machine Translated by Google

ЧАСТ ВТОРА:
НУЖДАТА ОТ ПОЛИТИЧЕСКИЯ ВОЙНИК.

Когато една нация се надигне пламенно да се бори за своята свобода и чест, винаги малцинството е това, което наистина възпламенява тълпата.

Упадъкът на Запада (Освалд Шпенглер)

Начело на битката срещу силите на Злото, заливащи целия свят в океан от мръсотия, корупция и предателство, са различните националистически движения в Европа. Във Великобритания единствената организирана сила е Националният фронт, но дори той допусна доста фундаментални грешки през седемдесетте години относно това, което е необходимо, за да спасим страната ни. Дискусиите винаги бяха за това дали трябва да имаме марш тук или там; дали трябва да се борим на тези или онзи избори; дали можем да направим нещо, за да подобрим „имиджа“ си. Тези дискусии бяха толкова полезни, колкото споровете кой какъв шезлонг може да има на „Титаник“. Със сигурност името ни стана по-известно, въпреки че други методи щяха да постигнат същото; остава фактът, че цялото ни време, пари и енергия не спряха пристигането на нито един имигрант; не спряха затварянето на нито една фабрика; не спряха изнасилването, физическо и духовно, на нашата Родина.

Нашият провал беше прост, но решаващ. Не бяха и не са политики, доктрини или дейности, от които се нуждаем – колкото и важни да са тези неща в цялостната политическа схема на нещата – а Нов Тип Човек, който ще живее националистическия начин на живот всеки ден, който ще действа като маяк и вдъхновение за онези сънародници британци около него, които са отчаяни от нашето положение. Другите дискредитирани партии предлагат политики и доктрини на нашия народ от...
поколения, но с какъв ефект? За средностатистическия британец, защо НФ трябва да е по-различен от останалите? Ако искаме да успеем, трябва да стигнем до същината на въпроса: нашият народ се нуждае като пример от някой, който практикува това, което проповядва. Този пример наричаме Политически войник.

Какво всъщност е политическият войник?

Ако погледнем към най-висшия период от европейската история, лесно можем да идентифицираме типа мъже, които въплъщават или изразяват духа

Machine Translated by Google

от които нашата нация толкова отчаяно се нуждае.

В Древна Гърция е имало спартанците, строг, високо дисциплиниран народ, който е останал в историята главно заради героичната си стойка в битката при Термопилите. Именно тук
300 спартанци, водени от своя цар-воин Леонид, се изправят срещу 100 000 персийски войски под командването на император Дарий; далеч от това да се свиват от страх пред такова огромно превъзходство, спартанците гордо изпяват своя боен химн, „Песента на Кастор“, и след това умират в тигел от огън и кръв. Въпреки че спартанците губят, историята помни именно тях.

В древен Рим именно римският центурион е бил този, чиито военни умения и отдаденост на Вечния Рим, на Pax Romana, са го довели до изграждането на една от най-добрите, добре организирани империи в световната история и в резултат на това са ни оставили толкова много за ценене в нашето наследство.

В средновековна Европа е имало християнски кръстоносец, чиято преданост към идеалите на аскетизма и рицарството е въплъщавала Европа, Изтока и Запада, така че дори днес „рицарското поведение“ се счита за висока форма на похвала. Тези рицари, наднационална общност, произлизаща от една култура, са били описани от папа Урбан II като „готови да се втурнат, където и да избухне война, носейки яростта на оръжията си, за да защитят Честта и Справедливостта“.
В нашия век може би най-забележителният пример за политическа военна дейност е Румънската желязна гвардия, Легионерското движение, основано и оформено от гения на Корнелиу Кодряну.
Духът, породен от това движение, беше толкова силен, толкова всепроникващ, че за кратките си 15 години съществуване зарази цял народ. Дори днес комунистическите власти осъждат легионерите, толкова са уплашени от тяхната духовна и вдъхновяваща сила – сила, която нараства, докато тежкият труд на марксистка Източна Европа убива всичко, до което се докосне.

Но Европа няма монопол върху политическите войници и всички народи и култури имат потенциала да създадат такъв тип хора, всеки от които е пригоден за своите специфични обстоятелства. Вземете например Ислямската революционна гвардия в Иран на мулите. Не е необходимо да се съгласявате с някои или всички техни цели, за да оцените и уважите смелостта им. Вярата им в каузата е толкова силна, че ще тичат през минни полета невъоръжени, за да атакуват врага

Machine Translated by Google

позиции; идеалите им са толкова всепоглъщащи, че ще забият камиони-
бомби във вражеските лагери, знаейки много добре, че смъртта е
неизбежно. Дали са прави или грешат, не е въпрос, но е ясно, че тази сила,
това презрение към смъртта, е основата, от която се постигат победи. Тази
сила е движела войната на янките.
машина от Ливан – докато американските войски се бореха за сигурност на
работното място, заплати и пенсии, техните опоненти от Революционната
гвардия се бореха за идеал, независим,
Ирански Иран. Трябва да се научим, че силата на идеализма е отвъд всякакво
изчисление.

Когато разгледаме малкото примери, които цитирах, едно нещо ще стане
веднага очевидно за повечето читатели – а именно, че всички те са воини,
военни мъже. Би било обаче напълно...
Грешно е да се смята, че този аспект, военният, е най-важният аспект или
дори един от най-важните аспекти. Общият знаменател, който позволява
всички тези мъже да бъдат поставени в
Принадлежността на една и съща категория, въпреки очевидните им
различия, е фактът, че те са били вдъхновени от духовен и религиозен
идеал, който е доминирал изцяло в живота им. Нищо не е застанало между тях и Идеала.
Те бяха готови да жертват всичко за победата на своя Идеал. Ако по някаква
причина Каузата им беше отнета, животът им щеше да престане да има
смисъл,
нямат никакво значение. Те бяха добри воини, защото вътре в тях гореше
пламък, огън, който можеше да бъде угасен само когато издишат последния
си, смъртен дъх. Това беше пламък, който техните
враговете често не притежаваха или не разбираха, но от които се страхуваха
и уважаваха. Това е този пламък, този пламтящ дух, който трябва да разпалим
отново, ако искаме нашата култура да има бъдеще, достойно за
име. Ако това се окаже отвъд нашите възможности, тогава всички наши
материални постижения, нашата наука и технологии, нашето интелектуално
величие ще се разкрият като напълно безполезни, за повечето
Важното нещо в живота е Волята за живот. Ако тази Воля липсва у нашия
народ, никой учен и никакви джаджи няма да ни спасят.

Задачата на Политическия войник е да насърчава Волята за живот, като
разкрива истинската природа на живота – за разлика от материалистическия
кошмар на този век, който погрешно се приема за „живот“ –
и като живее този живот. За да направи това, политическият войник трябва
да преживее Духовна Революция, вътрешна революция, която ръководи,
насочва и прониква в живота му. Когато това е постигнато

Machine Translated by Google

По същество Политическият войник ще преценява всички свои действия според това дали те допринасят за Каузата. Той ще бъде човекът, който не казва: „Каква е ползата за мен?“, а човекът, който казва: „Какво мога да направя, за да помогна?“ За този тип Човек определени думи ще държат ключа към самия смисъл на Живота: Чест, Справедливост, Самоуважение, Честност, Вяра, Смирение, Състрадание, Любов.

Той няма да позволи да бъде атакувана неговата чест или тази на нацията. или подкопаван от недостойните; той няма да стои безучастно, когато хората му са експлоатирани, а ще се превърне във фокусна точка в бори се за справедливост. Той няма да загуби самоуважението и ценността си, като стане зависим от външни фактори като наркотици или алкохол, защото знае, че ако притежава вътрешната сила, която поддържа живота тогава той ще бъде непобедим. Той ще бъде честен във всичките си дела, големи и малки, защото Националистическият войнствен лидер води чрез пример. Той ще има пълна, безспорна вяра в праведността на своето Дело; той ще бъде човекът, който ще се стреми до краен предел на възможностите си да допринесе за благосъстоянието на своя народ и нация, но ще прави това без никаква мисъл за похвала или публичност. Той ще остане смирен, знаейки, че действията му са въпрос на дълг, вдъхновен от по-висш начин на живот. Той ще бъде подтикнат към действие от физическото насилие над нашата красива страна и унищожаване на богатата ни култура; Неговото състрадание ще бъде такова, че ще облече слабите и нуждаещите се от нашата нация с извисяващата се сила. Неговата любов ще бъде чиста и освежаваща, съживяваща и вдъхновявайки всички и всичко, до което се докосва.

Политическият войник е човекът, поддържан от Вечен Идеал, който ще действа позитивно във всяка ситуация в защита на това, което е Правилно, Добро и Истински. Никога в историята на Европа нуждата от батальони от политически войници не е била толкова неотложна, толкова жизненоважна. Редиците на нашите врагове са огромни: банките, комунистите, масоните, ционистите, капиталистите. Те имат пари и власт; те доминират медиите; те контролират цели армии чрез контрола си върху правителствата; те инжектират разрушителни идеи в кръвта на нацията, които ни отслабват, правят ни апатични, правят ни безделници.

И какво имаме, за да се борим с това? Няколко хиляди патриоти във всяка страна в Западна Европа. Нямаме пари, нямаме власт, нямаме влияние, нямаме медии. Ние сме спартанците,

Machine Translated by Google

Малцина. Те са персите, Множеството. Изправени пред тази ужасна реалност, нашите сънародници, след като са преценили шансовете си, напускат бойното поле масово, твърдейки за „неизбежността“ на нещата. „Не можем да спечелим“, казват те. „Нещата отидоха твърде далеч“, казват те. „Може би комунизмът няма да е толкова лош“, казват те. Колко прав е бил Емрис ап Иван, уелският националист от деветнадесети век, да отбележи: „Неизбежното не е високата кула на Мъдрите, а просто светилището на Плахите.“

Политическият войник ще погледне на тази мрачна реалност в съвсем различна светлина, защото е идеалист и реалист. Идеалът е целта на нашата борба; реализмът е онова качество, което диктува как най-добре можем да постигнем тази цел. Политическият войник, претегляйки оръжията на двете страни, ще признае, че сме превъзхождани във всяко отношение, освен в едно. Това изключение е нашата Вяра, нашият Идеал, който ценим повече от самия Живот и който не може да бъде сплашен, нито подкупен, нито измъчван до смърт. Тази вяра е само блед спомен, тлееща жарава в повечето от нашите хора – задача на Политическия войник е да разпалва и подхранва тази жарава, докато трептенето ѝ стане по-силно и по-интензивно, докато се превърне в бушуващ ад, обгръщащ нашия народ и нашата Земя в търсене на...

Национална свобода, социална справедливост и истински свободна Европа. Политическият войник ще насърчава ентусиазма, другарството и всеотдайността само с присъствието си. Той ще бъде Светлина, разпръскваща границите на Мрака. Хората ще търсят съвета му; ще се вслушат в съвета му; ще се стегнат и ще се върнат в битката по-силни от най-твърдата стомана.

Всеки ден ставаме свидетели на проливането на кръв от осакатеното тяло на европейските народи. Това е гледка, която само циничните или незаинтересованите могат да видят, без да бъдат развълнувани от дълбоко състрадание и Свещен гняв. Красивата жена, която някога е омагьосвала света с интелекта, величието и жизнерадостта си, сега лежи в канавката, ритната до безсъзнание от...

варварските орди на Суперсилите. Само армията на Политическите войници се стреми да я защити от порой от жестоки удари. Тази армия е малка, задачата ѝ е огромна, но въпреки това тя продължава да се бори. Тя няма да позволи нашето наследство, култура, традиции и благородни ценности да бъдат смелени в прахта, загубени завинаги, заради страхливостта на мнозинството. Тази армия се бори, за да спечели, но ако поражението е присъдата...

Machine Translated by Google

на Съдбата, тогава ще бъде битка до последния човек, с меч в ръка – почит, достойна за нашите най-добри предци.

И ако безсмелите, проповедниците на „Изкуството на възможното“, ви нападнат с обвинения във „фанатизъм“, спомнете си думите на Джон Дженкинс, син, на когото Уелс с право може да се гордее:

> „Ще кажа три неща за фанатизма: първо, че ако е вярно, че един фанатик има силата на десет мъже, това е необходимо, защото останалите девет мъже не могат да бъдат обезпокоени. Второ, не винаги е вярно, че един фанатик не пресмята цената на действието; аз станах фанатик, защото не бях готов да приема резултата от бездействието. И накрая, ако Уелс иска да оцелее и неговата култура и наследство да процъфтяват, това ще стане само чрез яростна и непоколебима преданост към Уелс преди всичко друго. „Всичко останало“ включва семейство, перспективи, кариера, здраве, свобода и самия живот. Вярвам, всъщност знам, че Уелс може да вдъхнови подобен фанатизъм и че този фанатизъм е основният катализатор, необходим за задвижване на по-голямата част от хората.“

Това, което Дженкинс казва за Уелс, е не по-малко вярно и за другите британски нации и техните братовчеди в Европа.

ТРЕТА ЧАСТ: ПЪТЯТ НА ПОЛИТИЧЕСКИЯ ВОЙНИК.

„Трябва усърдно да си поставиш за цел на всяко място и във всяко действие или външна дейност да бъдеш вътрешно свободен и господар на себе си и всички неща да бъдат подчинени на теб, а не ти подчинен на тях.“[3]

В Лозана, Швейцария през 1965 г., Марсел де Корте прави следното наблюдение: „Често чувам да се казва, че това означава, взето като

[3] Подражание на Христос (Тома Кемпис)

Machine Translated by Google

такива, не са нито добри, нито лоши. Признавам, че това твърдение ме озадачава, защото се питам къде можем да намерим средства, които са чисто средства, без по същия начин да са инертни, неизползваеми, несъществуващи, наподобяващи може би някаква странна джаджа на Хийт Робинсън. Средството никога не може да се разглежда като такова, освен чисто в ума. Средството винаги се разглежда във връзка с целта."

Често срещано твърдение в съвременната епоха е, че „целта оправдава средствата" и това е твърдение, към което твърде много националисти безразсъдно се присъединяват. Както става ясно от изказването на Марсел де Корте, средствата и целите са единство, органично свързани и взаимно зависими в практическата политика. За патриота целите, към които се стремим, са напълно в противоречие с тези на...
Установяване, така че естествено средствата също ще бъдат различни. Методите, използвани от червените или дронове на големия бизнес за установяване на своите режими на терор, не могат да бъдат легитимно използвани от националистите, без да нанесат огромна вреда както на самия воин, така и на неговата кауза, върху която Кодряну изгради своето Движение.

Вземете например тактиката на тероризма – нещо, което трябва да се разграничава от простото политическо насилие или убийство –
Това е напълно чуждо на националистическата традиция, тъй като нейната цел, теоретична и практическа, е да всява страх сред населението като цяло чрез безразборното убийство на обикновени хора с куршуми и бомби. Ние отхвърляме този метод по основателната причина, че търсим подкрепата на хората, за да подобрим съдбата им, а това едва ли ще бъде постигнато чрез унищожаването им! Интересен факт е също, че „националистическите" групи, които използват това
подход – ИРА, бандите „Щерн" и „Иргун", ЕТА, реакционните военни диктатури на Латинска Америка – са именно групите, чиито „националистически" качества намираме за силно съмнителни. Ако заявяваме, че обичаме нашия народ и култура, каква е възможната роля в националистическата политика на методи, които пораждат страх и омраза? Ако заявяваме, че Абсолютната Истина е най-близо до сърцето ни, как можем в действията си да лъжем и мамим, без да изопачаваме самата Истина, която сме си поставили за цел да защитаваме и разпространяваме? Нека никой не казва, че нещата ще бъдат различни след Националния...
Революция, защото човекът, който не може да отстоява принципите си, когато е безсилен и няма какво да губи, едва ли ще ги отстоява, когато получи власт и има всичко да губи.

Machine Translated by Google

Практиката, както казват, прави съвършенство, и това е нещо, което трябва да имаме предвид всеки ден от нашия националистически живот.
Пътищата, по които нашите противници поеха, ги отведоха до Робовладелските държави на СССР и САЩ – ние поемаме по различен път, защото търсим Национално-революционната държава.

Това не означава, че не можем да бъдем дискретни в действията си или да прибягваме до пъргавина на ума; всъщност е точно обратното.
Нашите принципи ни диктуват да използваме всяка сила на нашето същество - физически, психически, духовни – разтягайки се до краен предел в напредъка на Делото, като същевременно запазваме чистотата на Духа си. Твърде лесно е да изоставим принципите и ценностите си, спорейки с натиска на обстоятелствата. Необходими са сила на характера, издръжливост и устойчивост, за да устоим на разрушителните идеи на враговете ни, които ни карат да поемем по лесния път. Трябва само да направим компромис веднъж и сме на хлъзгавия склон, който води до предателство. Нашият път не е лесен. Той е труден, аскетичен, той е пейзаж от кръв, пот и сълзи. Денят, в който престане да бъде това, е денят, в който Революционният национализъм се продава.

Сега разбирането на връзката между средства и цели не е просто академично упражнение, а съществена квалификация, която определя не само набирането на политически
Войниците, но също и как те трябва да бъдат превърнати в Национални революционни воини. Това е условието да осъзнаем защо определени методи никога няма да бъдат приемливи за нас. Нека разгледаме
набиране на персонал. В миналото воинският елит е бил факт от ежедневието и е бил също толкова естествен, колкото слънчевите дни и зелените пасища, но днес е в най-добрия случай романтичен спомен. Следователно, суровият извод, с който трябва да се изправим, е, че именно хора като вас – читателите на тази брошура – ще трябва да поведат пътя, да се превърнат в политическите войници, които ще направят победата възможна.
Някои от вас ще се подсмихнат на идеята. Някои от вас ще се отдръпнат от страх. Някои от вас ще признаят, че нямат това, което е необходимо. За съжаление, Бог, Съдбата, наречете го както искате, е постановил, че вие и аз трябва да се заемем с тази трудна задача. Нашите предци са се сблъсквали с подобни ситуации и ние трябва да черпим сила от техния дух, който ни подтиква напред. Върху основата на техния дух трябва да издигнем знамето на Келтския кръст и да се противопоставим на всички, които са достатъчно глупави, за да провокират гнева на тази нация.

И ако откажете да бъдете тези воини, на кого може да се обърне нацията?

Machine Translated by Google

завой? Тези с глави в халба или торбичка с лепило? Тези, които търсят „реалност“ в научнофантастични филми или херoин? Тези, които говорят високо и дълги, които заплашват с „Здрач на боговете“ и въпреки това не желаят няколко паунда във фонда или няколко часа на среща? Глупакът на улицата, който си мисли, че със гръб и хълбоци, евтина бира и новата шапка на принцеса Ди са смисълът на национализма? Пластмасовият патриот, буржоазният търтей, винаги толкова отдаден на „зелените и приятни пасища на Англия“, но не толкова отдаден, че да не би пожертвал своя „патриотизъм“, ако това заплашва „уважението“, което му отдават съседите и приятелите? Никой от нас не иска тази битка, но дългът го зове. Тези, които отказват, са просто страхливци. Политическият войник може да уважава врага си, но може само да презира Предателя и Дезертьора. И когато правото на раждане на децата ви е било откраднато от тях и разпределено на
врагове, ще можеш ли да ги погледнеш в очите и да кажеш, че си направил всичко, което си могъл?

Ако имате необходимата смелост и решителност, как да станете национален революционер? Няма двама напълно еднакви политически войници, въпреки че естествено ще имат...
много общо. Разликите, които съществуват, ще се дължат на това, че сме индивиди, притежаващи както силни, така и слаби страни.
Тези различия не е нужно да ни създават проблеми; всъщност те могат да бъдат използвани в наша полза, защото една ефективна армия е съставена от различни типове мъже. „Само вождове и никакви индианци“ е също толкова безполезно, колкото и само индианци и никакви вождове. Някои от вас ще се изявят като лидери, други като воини, но всички ще бъдат жизненоважни за нашата Национална мисия.

Пътят на развитие, програмата за обучение, която завършва с раждането на Политическия войник, е Кръст, положен на гърба ни. Чрез носенето на това бреме, чрез борба, ние бавно – и имам предвид бавно – стигаме до придобиването на качествата, от които се нуждаем. Има хора, които се стремят към физическо съвършенство като най-висша цел в живота – те ще потвърдят, че това съвършенство е нещо, което не се дава безплатно с всеки галон бензин, а е нещо, което изисква упорит труд и много болка. По същия начин, да станеш Политически войник е въпрос на активисти, а не на диванни диктатори или самопровъзгласили се за Мъже на съдбата.

Въпреки това, пътят на развитие е прост и логичен

Machine Translated by Google

в неговата структура. В началото си поставяте за цел да постигнете само малки неща, цели, които, когато бъдат постигнати, ще ви дадат увереност и умения за постигане на по-амбициозни цели. Най-важното на този етап е да бъдете честни със себе си, защото ако не можете да го направите, никога няма да бъдете честни с колегите си. Седнете сами и след период на сериозен размисъл, съставете списък с добрите и лошите си страни, като не забравяте да избягвате крайностите на прекомерна критика или самодоволно самодоволство. След това изберете
една добра точка, която може да бъде развита и подобрена, и една слабост, без която бихте били по-добре. На хартия това звучи забележително лесно, но в действителност е битка с титанични размери. Ще има моменти, когато ще си мислите, че се справяте добре, а после изведнъж ще се провалите, връщайки се към старите си навици. Но не се отказвайте и не се обезсърчавайте от провала, защото...
Именно ставането от колене и опитането отново развива самодисциплината и волята за успех въпреки всички трудности. Това е процес, който ще направи за вас духовно това, което Чарлз Атлас твърди, че тежестите му ще направят за вас физически! Можете да разберете щастието само когато разберете тъгата, можете да оцените успеха само когато сте изпитали горчивия вкус на провала. Ако не можете да преодолеете себе си в малките неща, ще се окажете напълно безполезни в криза. Когато нещата станат наистина груби през следващите години, когато репресиите са насилствени, систематични, тотални, ще искате да знаете, че можете да разчитате на вашите другари в борбата и те ще искат да знаят, че могат да разчитат на вас. Спокойствието, което това доверие в другите ще ви породи, не може да бъде надценено.

Нека дам няколко практични идеи откъде да започнете, но не забравяйте, че това са само общи примери, които да ви накарат да мислите в правилната насока.

Гледате ли телевизия вечер след вечер? Ако е така, намалете времето че правиш това, защото си ти
безсмислено се излагате на пропагандата на нашите врагове, независимо дали гледате документален филм или сапунена опера. Използвайте времето си по-конструктивно и по начин, който подпомага Националната борба. Прочетете политическа книга или списание. Разходете се сред природата или в парка и се насладете на даровете на природата. Раздавайте допълнителни брошури или продавайте вестници. Организирайте дискусионна група у дома за няколко приятели или се включете в местни...

Machine Translated by Google

обществени групи като Асоциации на наематели, Приятели на Земята и други подобни, и се борят за местна справедливост.

Пиете ли 4, 5, 6 или повече пинти, когато сте навън вечер? Намалете ги до 2 или 3 пинти; не само ще изпиете повече
пари, които да дадете на разположение на Каузата, но здравето ви ще се подобри значително. Освен това, кръстоносците не са били известни с бирената си храброст!

Пушите ли много? Ако е така, намалете или още по-добре спрете.
Вие само поддържате Големия бизнес, като увреждате здравето си. Ще има моменти, когато ще трябва да действате бързо и тези, които настояват да придобият облика на хриптящ динозавър, ще трябва да платят цената!

Поставяте ли ходенето на футбол или парти пред посещението на събитие на Националния фронт? Ако е така, научете се да подреждате правилно приоритетите си. Разбира се, всеки има нужда от почивка от борбата, но не забравяйте, че ако Националният фронт се провали поради половинчатостта на членовете си, това ще сигнализира не само за смъртния удар на нацията, но и за самите разсейващи фактори, които сте смятали за толкова важни.

Ако нямате навика да четете, създайте си навика и винаги се стремете към по-високи нива. Знанието е сила и колкото повече знаете, толкова по-голяма заплаха ставате за Системата.
Елате на партийни семинари, където ще бъдете инструктирани как да изготвяте местни листовки, които ще ви помогнат да популяризирате националистически идеи във вашата местна общност; където ще се научите да печатате плакати и тениски чрез ситопечат; където нашите лектори ще обяснят нашите революционни идеали с прости думи и което ще подобри способността ви да убеждавате хората чрез убеждаване.

Тези неща, както и много други, партията може да ви научи, но има широко поле за лична инициатива: научете нови езици, особено ако имате ирландски, шотландски, уелски или корнуолски корени; научете се да шофирате, да пишете на машина, да говорите публично. Ходете на вечерни курсове, за да учите електроника, механика, стенография или журналистика, или се занимавайте с физическо хоби като вдигане на тежести или бойно изкуство. Има милион и едно неща, които можете да направите, за да се усъвършенствате, неща, които ще ви дадат удовлетворение и ще помогнат на Каузата да постигне победа. Каквото и да предприемете, решете да упорствате докрай. Да седите и да не правите нищо е точно това, което мръсниците в Парламента се надяват да направите, защото по този начин улеснявате работата им много.

Machine Translated by Google

За тези, които са готови да направят необходимите жертви, за да станат Политически войници, ще трябва да развиете определени добродетели:

ТЪРПЕНИЕ: защото преходът към Политически войник изисква време и истински усилия и няма да стане за седмица или няколко месеца. Това е работа, която ще отнеме цял живот, ако целта е Съвършенството.

СПОКОЙСТВИЕ: защото с нарастването на държавните репресии, ще оцелеят хладнокръвните, спокойни и съсредоточени, а не паникьосаните аматьори.

САМОДИСЦИПЛИНА: защото тези, които са Господари на себе си, са господари на ситуацията си.
Притежават сила, която не може да се види, но се усеща както от другари, така и от противници.

ЧУВСТВО ЗА ХУМОР: защото макар животът да не е посрещане с рози, той не е и една дълга тежка работа. Той е по малко и от двете. Развийте способността да се смеете на себе си и на ситуацията си и ще се превърнете в призрачен боец, който ще преследва враговете ни.

Силата на смеха беше демонстрирана наскоро в Италия по време на процеса срещу 30 националистически активисти, чиято средна възраст беше 20 години. Те бяха съдени за престъпления, които, ако бъдат доказани, биха довели до... осъдени на доживотен затвор в много случаи, тези бойци, невинни пред Бога и хората, поддържаха най-добрите националистически традиции. Италианските медии и съдебната система напълно очакваха тези младежи да седят там, на подсъдимата скамейка, с каменни лица, сериозни, притеснени. Колко разочаровани бяха, докато тези другари, игнорирайки случващото се, играеха карти, смееха се и се шегуваха помежду си. Те
Не им пукаше, а и защо да ги е грижа? Четири години чакане на съдебен процес, предложения за предсрочно освобождаване на онези, които биха се превърнали в Супертрева – но те не отстъпиха нито йота от Вярата си. Съдията поиска да бъде взет на сериозно и беше посрещнат с вой на смях. Това е истинска сила – тя провъзгласява, че самата Смърт няма власт над нея. Това е сила, която ще ни направи непобедими, защото какво могат да направят враговете ни отвъд това? Древните келти са изписали това

Machine Translated by Google

силата се превръща в поговорка: „Бори се за родината си и приеми смъртта, ако е необходимо, защото смъртта е победа и освобождение на душата.“

Ще се борим за Англия на Уилям Бърд и Томас Талус; за дивата красота на Корнуол и спокойствието на Езерната област. Борим се за Уелс – Земята на другарите – не само за нейната проникновена литература и музика, но и за героичния дух на Оуайн Глиндур. Борим се за Шотландия, нейните планини и острови, нейните балади и бардове. Борим се за Ирландия, земята на парадоксите: трагедия и комедия, хумор и избухлив нрав; за чистотата, която Г. К. Честъртън заявява така: „Самите лъжи на Дъблин и Белфаст са по-верни от баналите истини на Уестминстър.“

Малко остава да се каже, докато ви изправя пред крайния избор: Да станете ли революционен воин, борещ се за национална свобода, или страхливец, който ще се наведе, за да целуне мръсните ботуши на гниеща Система?

НЕКА СТРАХЛИВЦЪТ СИ НАВЕДЕ ГЛАВА ОТ СРАМ.

НЕКА ВОИНЪТ ЗНАЕ, ЧЕ НАГРАДАТА МУ Е ЕЛАТЕ!

Machine Translated by Google

Националсоциализъм

Биологичният мироглед Повл Х. Рийс-Кнудсен

Machine Translated by Google

„Във всеки един момент съществува ортодоксалност, набор от идеи, които се предполага, че всички здравомислещи хора ще приемат безрезервно. Не е точно забранено да се твърди това или онова, но това „не се прави“.“
„Всеки, който оспорва преобладаващата ортодоксалност, се оказва заглушен с изненадваща ефективност. Едно наистина немодерно мнение почти никога не получава справедливо изслушване, нито в популярната преса, нито в интелектуалните периодични издания.“ – Джордж Оруел

Като националсоциалист, постоянно изпитваш трудността да водиш смислен разговор с човек, който не е националсоциалист. Често чувстваш, че такъв диалог е направо невъзможен и че живееш в два напълно различни свята. Отчасти, разбира се, причината за тази плачевна ситуация се крие в пропагандния образ на националсоциализма като кулминация на човешката злоба, който нашите врагове са създали в общественото съзнание. За младите хора обаче случилото се преди повече от седемдесет години вече не е чак толкова важно. Още от най-ранното си детство те са могли да следят цялата злоба и жестокост, които опустошават света след „победата на хуманизма“ през 1945 г., ярко представени чрез телевизията, и сред младото поколение има много окуражаваща тенденция да има по-малко предубедено отношение към живота и различните му проблеми, отколкото предишното поколение.

Като националсоциалист, постоянно изпитваш трудността да водиш смислен разговор с не-националсоциалист. Често чувстваш, че такъв диалог е направо невъзможен и че живееш в два напълно различни свята. Отчасти, разбира се, причината за тази плачевна ситуация се крие в пропагандния образ на националсоциализма като кулминация на човешката злоба, който нашите врагове са създали в общественото съзнание. За младите хора обаче случилото се преди повече от седемдесет години вече не е чак толкова важно. Още от най-ранното си детство те са могли да следят цялата злоба и жестокост, които опустошават света след „победата на хуманизма“ през 1945 г., ярко представени чрез телевизията, и

Machine Translated by Google

има много обнадеждаваща тенденция сред младото поколение да имат по-малко предубедено отношение към живота и различните му проблеми, отколкото е имало предишното поколение.

Това обаче не означава, че младите хора имат някаква представа какво всъщност представлява националсоциализмът, нито че показват голямо разбиране, когато им го разкажете. Те са израснали в свят, където са били умишлено отчуждени от всички естествени ценности и естествени етични норми и са били учени, че всичко е относително и където границата между истината и лъжата е престанала да съществува, тъй като няма абсолюти и всичко зависи от начина, по който решите да го погледнете. В този свят, лишен от ценности, хората живеят в ментален вакуум, напълно откъснати от реалния свят, неговите безмилостни биологични закони и абсолютни морални и социални задължения, и е неизбежно националсоциалистическата идея да се усеща като неразбираем чужд елемент в такава политическа и философска вселена.

За разлика от днешния безгрижен релативизъм, където всички идеи – поне по принцип – са еднакво приемливи и валидни, националсоциализмът представлява неуморния стремеж да се намери абсолютната истина и тази истина да се превърне в основа на човешкото общество. За разлика от мъглявите бръщолевения на безсмислените диванни философи и ориенталския мистицизъм обаче, националсоциализмът се основава на здравия разум и търси своите аргументи в реалния свят, където разликата между истина и лъжа и между добро и зло се определя от факти, а не от пожелателни мисли и теоретични мечти.

В тази светлина е очевидно, че националсоциализмът трябва да отхвърли концепциите и моралните норми на всички управляващи идеологии и това, естествено, води до трудноразбираема пропаст – просто защото няма обща отправна точка между националсоциалистите и хората, чието мислене се определя от идеите на настоящия ред. Националсоциализмът означава просто абсолютна, безвъзвратна и безкомпромисна борба срещу самите философски основи на целия управляващ световен ред. На следващите страници ще се опитаме да обясним последиците от този сблъсък между настоящия ред и ценностната система на биологичния светоглед.

Machine Translated by Google

Както вероятно е станало ясно на предишната страница, националсоциалистическата идея има много малко общо с политиката в нормалния смисъл на думата. Националсоциалистическото движение не е една от обичайните политически организации, които просто представляват някакви групови интереси от повече или по-малко материалистично естество. Тяхната цел е просто да сглобят политическа програма, която е достатъчно неясна и безсмислена, за да привлече необходимия електорат за парламентарна платформа, където техните „избрани представители на народа“ могат да присвоят възможно най-голямо парче от тортата за себе си – и може би за членовете на партията си – за сметка на останалата част от обществото.

Националсоциализмът е много повече от това – той е мироглед, цялостна философия на живота, обхващаща всички аспекти на човешкото съществуване. Като привърженик на такъв мироглед, вие разглеждате всички явления в обществото от един и същ ъгъл, така че всеки отделен аспект става част от единно цяло, точно както вашите мнения във всички области се определят от един и същ обединяващ принцип, който ви позволява да разберете и обясните всички аспекти на живота и неговите мистерии. По този начин, мирогледът е в основата на отношението на неговите последователи към религията, етиката, политиката, икономиката – и на начина, по който организират личния си живот.

Разбира се, националсоциализмът не е единствената философия на живота, която твърди, че обхваща всички аспекти на съществуването. Други примери са например всички религии, които по принцип дават на всеки, който вярва в тях, насоки за поведение и отношение във всяка житейска ситуация. Днес обаче религиите са принудени да правят компромиси в отчаян опит да преодолеят бързо разширяващата се пропаст между религиозните догми и реалността. През последните 500 години тази пропаст доведе до постоянно нарастваща секуларизация на християнските страни в стария свят и също така накара западните правителства на повечето ислямски страни да изоставят строгата религиозна структура на обществото в полза на капиталистическия или комунистическия материализъм.

Пример за общество, което е тръгнало в обратната посока и радикално набляга на единството между политиката и религията, е Иран на Хомейни, а днес има фундаменталистки групи в целия мюсюлмански свят и извън него, които се борят за установяване на средновековни общества, основани на буквата на Корана. Друг пример е Израел, който се основава на религиозното убеждение, че

Machine Translated by Google

Евреите са „Божият избран народ“ и имат божествено право върху територията, която претендират от арабите, и където особено най-ортодоксалните групи следователно отхвърлят и най-малкото отклонение от талмудическия закон. Този закон е продукт на старото номадско общество и е невъзможно да се приложи към съвременна индустриална държава, което води до редица типично семитски конструкции, целящи заобикаляне на строгите религиозни правила, например относно съботата и Шмитта-годината, където цялата земя трябва да остане необработена, но не е така!

Подобни методи могат да се видят в арабските страни, където Рамаданът често е повече или по-малко премахнат за постоянно, защото страните са „във война“ с бедността. Всички подобни опити за „измама“ ясно показват, че тези светогледи са напълно неадекватни като ръководни линии в съвременния свят със западните му технологии –
и че не са били достатъчно силни, за да попречат на своите последователи да искат този нов живот, който не е част от тяхната култура, а е резултат от успешен паразитизъм. Причината за този неуспех е просто, че тези религии са основани на сляпа вяра, а не на реалността.

Естествено, благочестивите християни имат същото желание да запазят Библията като върховен авторитет и фокусна точка за всяко мислене.
По този начин, Католическата църква непрекъснато се опитва да увеличи влиянието си върху развитието на обществото в традиционно католически страни като Полша, Ирландия, Италия, Испания и Латинска Америка – и за да направи това, тя трябва да придобие политическа власт. Основната ѝ слабост обаче е, многобройните вътрешни разногласия относно това как трябва да се постигне тази цел и кои части от християнската доктрина трябва да се подчертаят. Също така в Северна Америка християнството се радва на много важно политическо влияние, което по никакъв начин не бива да се подценява – въпреки че е в упадък – а в Европа повечето страни имат християнски политически партии, които се опитват да укрепят така наречените християнски ценности като част от своята политическа програма. Религията като такава обаче играе много скромна роля в тези партии – просто защото християнството е загубило влиянието си върху хората – ако някога е имало такова. Някак си, то винаги е било възприемано като чужда идея сред мъжете от Севера и тяхното тълкуване на нея често е било много нехристиянско. Днес е сведено до анахронична реликва. В Дания например около 95% от жителите са членове на лутеранската държавна църква. Въпреки това

Machine Translated by Google

Само 2% ходят на църква и още по-малко твърдят, че вярват в доктрината. Като духовна сила сред хората християнството е мъртво.

Марксизмът обаче е и философия на живота, представляваща мироглед, който управлява всички аспекти на човешкия живот, докато всички останали политически идеи в нашата част на света се концентрират главно върху дребни административни и икономически проблеми. Тези идеи са слабо свързани с определено фундаментално отношение към живота като цяло и връзката между индивида и обществото, но по отношение на духовните потребности на човека те – по принцип – са напълно необвързани. Те не изключват никаква религиозна принадлежност – напротив, винаги подчертават пълната религиозна свобода и твърдят, че религията и политиката нямат нищо общо помежду си и трябва да се държат отделно – сякаш религията е нещо маловажно в сравнение с политиката. По този начин членовете на всички тези либерални или консервативни партии могат да бъдат християни, евреи, мюсюлмани, атеисти или будисти. Техните религиозни убеждения се считат за напълно несъществени за политическата им работа. Те са обединени в опит да решат някои сравнително добре дефинирани практически проблеми в държавния апарат, но могат да имат съвсем различни духовни цели. Както бе споменато по-горе, тази фрагментация е наистина несъвместима с природата на религията, но тя трябва да бъде приета повече или по-малко неохотно от религиозните общности, ако те искат да упражняват каквото и да е влияние върху обществото.

Истинската философия на живота, каквато е тази на националсоциализма, няма абсолютно никакво място за подобно атомистично разделяне на живота на различни, без никаква връзка помежду си, части. Националсоциализмът е способен да реши всички практически проблеми в обществото, като прилага принципите на своята фундаментална философия, а неговите последователи не се нуждаят от никакъв чужд елемент, за да задоволят духовните си нужди. Самият националсоциализъм дава пълен отговор на всеки въпрос, който човек може да зададе. Добре известен факт е, че религиите се основават единствено на вярата – нещо, което те с гордост признават! По този начин, съществуването на Бог, Непорочното зачатие, Възкресението, Второто пришествие и т.н. са все неща, които не можете да докажете – освен ако, разбира се, не приемете Бог за автор на Библията, още едно нещо, в което просто трябва да вярвате – въпреки всякакви доказателства, които може да имате за противното. Ако не вярвате без доказателства, вие сте подозрителни – точно като съмняващия се Тома, който – очевидно като най-интелигентния от учениците – е искал доказателство, че човекът в

Machine Translated by Google

пред него всъщност беше разпнат. В противовес на тази гордост от невежеството, както марксизмът, така и националсоциализмът твърдят, че се основават на научна истина. Марксизмът обаче е изобретен зад бюро, отрупано с учени, философски книги – но без никакъв контакт с реалността или науката, впрочем. При по-внимателен поглед, марксизмът е също толкова основан на вярата, колкото и всяка религия – а именно на напълно ненаучното убеждение, че всички биологични същества, които ходят на два крака и нямат пера, са създадени равни, и на също толкова абсурдната идея, че условията на производство са определили историята по същия начин, както се твърди, че средата – а не гените – определя развитието на индивида. Това, разбира се, е все едно да сложиш каруцата пред коня. Не е нужно много умство, за да се осъзнае, че в действителност човекът е този, който е формирал средата си – и е установил социалния ред, включително условията на производство – а не обратното.

За разлика от всички тези други философии, националсоциализмът никога не е бил измислен – той е произлязъл от вечните Закони на Природата, които съществуват откакто съществува Вселената и които управляват целия живот откакто се е появил първият примитивен организъм. Това е изразено красиво и ясно от Савитри Деви, известната покойна националсоциалистическа философка, в книгата ѝ „ Светкавицата и слънцето“:4

> „В своята същност националсоциалистическата идея надхвърля не само Германия и нашето време, но и арийската раса, самото човечество и всяка епоха; тя в крайна сметка изразява онази тайнствена и непоколебима мъдрост, според която...“ Природата живее и твори: безличната мъдрост на девствената гора, на океанските дълбини и на сферите в тъмните полета на космоса; и слава на Адолф Хитлер е не само да се върне към тази божествена мъдрост, но и да я превърне в практическа политика на регенерация от световен мащаб.

С други думи, националсоциализмът не е измислен от Адолф Хитлер. Той е съзнателен израз на фундаменталните закони на

4 Савитри Деви, „Светкавицата и слънцето“ (издание на архивите на Вевелсбърг), стр. 168

Machine Translated by Google

Природата управлява живота ни. Тя се основава на безкрайна любов към творението в цялото му многообразие, дълбоко, безусловно уважение към мъдростта на Природата и пламенна воля за запазване на живота, такъв какъвто е израснал от тази мъдрост. Единственият начин да се направи това е да се организира човешкото общество в съответствие с тези фундаментални Закони. Следователно, да се противопоставяш на националсоциализма е също толкова абсурдно и нелогично, колкото би било да се противопоставяш на закона за гравитацията или на факта, че Земята е кръгла! Националсоциализмът всъщност не е нищо друго освен прилагането на физически и биологични закони към политическите, икономическите, социалните и религиозните области на човешкия живот по същия начин, както днес се прилагат към технологиите. В тази светлина националсоциализмът е наистина научен – за разлика от всеки друг мироглед. Той не желае да накара реалността да се впише в предварително замислени теории, а да накара теориите да се впишат в реалността. Нови епохални научни постижения по този начин биха се отразили незабавно в практическия живот на националсоциалистическа общност.

Разбира се, понякога може да ни се иска някои от тези Закони да бяха малко по-различни, но непременно трябва да приемем, че би било невъзможно да ги променим. Законите на природата не могат да бъдат отменени или изменени чрез гласуване в Общото събрание на Организацията на обединените нации, Конгреса на САЩ или който и да е друг национален парламент! Може би всичко щеше да е по-лесно, ако всички човешки същества и всички раси бяха създадени равни и ако нямаше никакви наследствени фактори, които да управляват и ограничават индивидуалните ни възможности за развитие. Това обаче не е така и няма абсолютно никакъв шанс да променим този факт чрез пожелателно мислене, т.е. като правим така, сякаш тези Закони не съществуват. Да се изгражда общество върху подобни мечти е смъртен грях, който може да има само катастрофални последици.

Тези последици се виждат твърде ясно, когато погледнем обществата, изградени от нашите врагове на Изток и Запад. Те единодушно наричат националсоциализма „Евангелието на злото“ – докато самите те управляват свят на ръба на икономическа и морална катастрофа, свят, засегнат от инфлация, безработица, престъпност, безсмислено насилие, злоупотреба с наркотици, замърсяване, порнография, корупция, глад и екологични катастрофи – свят, който е преживял само шестнадесет дни мир от 1945 г. насам и където безброй милиони хора са били изклани през същия период. И над този мрачен свят

Machine Translated by Google

витае ужасната заплаха от ядрена война, която ще унищожи целия висш живот на земята.

Нищо чудно, наистина, че човек живее в постоянен страх от това, което му е подготвил следващият ден! За съжаление, този страх и безнадеждност са най-разпространени в арийската част на света, където упадъкът и моралният упадък са най-напреднали. Тук хората са напълно отчуждени от всички здрави и естествени ценности и са превърнати в безмозъчни зомбита, чиито тревоги се успокояват от материалното богатство – в постоянна надпревара срещу икономическия хаос. Въпреки всички материални блага на съвременния свят, тези хора не са нито щастливи, нито доволни. Те напълно нямат идеали и ентусиазъм и са загубили всякаква вяра в бъдещето. Ариецът просто не желае да създава деца на този свят. Тъй като не вижда бъдеще, той предпочита лукса на момента пред запазването на своята раса и култура. Той се опитва да си осигури възможно най-комфортен живот в тази помийна яма и единствената му надежда е неизбежната катастрофа да не се случи през живота му. Така той пасивно наблюдава как земята на неговите предци бавно, но сигурно бива завладявана от извънземни, които все още не осъзнават, че краят на белия човек означава края на цялата цивилизация, каквато я познаваме.

Това е Златният век, който нашите врагове обещаха на света през 1945 г. – това е, което те успяха да изградят през седемдесетте години, в които имат абсолютна власт. При тези обстоятелства перспективите за бъдещето със сигурност са мрачни. Не е задължително обаче да бъде така. Фактът, че светът е в такова зловещо състояние, е единствено резултат от пълното неуважение на човека към Законите на природата.

ᛉ

Като националсоциалист, неизбежно се чувстваш като човек от друга планета, след като веднъж осъзнаеш природата на настоящия ред. Не можеш да имаш никаква роля в тази система и ежедневната борба да се запазиш жив в рамките на това общество трябва да изглежда като безполезна загуба на време. Като националсоциалисти, ние си представяме един напълно Нов Световен Ред, основан на „неизменната мъдрост, според която Природата живее и твори“. Само в рамките на такъв нов световен ред животът може да оцелее на тази планета в дългосрочен план. За да се установи обаче този Нов Ред, човекът трябва да приеме, че

Machine Translated by Google

Той не е издигнат над Природата. Човекът не е господар на творението, а неразделна част от цялостната Природа и е подчинен на същите закони като всички останали живи организми. По същия начин той трябва да приеме и научно доказания факт, че човешките раси са различни – не само по външния си вид, но и по отношение на своите умствени и интелектуални характеристики – и накрая, че всички човешки същества са индивиди, създадени неравни, и че животът им се определя главно от наследствени фактори, а не от естествената им среда.

Разбира се, това може да изглежда „несправедливо“, но едно от нещата, които човек трябва да осъзнае, е, че в Природата няма понятие за справедливост в смисъла, който обикновено прилагаме към тази дума. Като човешки същества ние можем – и трябва – да организираме общество, изградено върху правна и социална справедливост, защото всички членове на обществото имат полезна функция и следователно могат да претендират за равна защита от закона и безопасност от икономическа експлоатация. Това е част от сигурността, която е необходима и естествена в едно организирано общество – всъщност това е част от самата причина, поради която човешките същества са се ангажирали с установяването на стабилни социални структури, че са искали тази си
Не можем обаче да създадем биологична справедливост – както не можем да създадем биологично равенство. От човешка гледна точка винаги ще изглежда изключително несправедливо някои хора да бъдат нападнати от ужасни, болезнени и нелечими болести в ранна възраст, докато други могат да се радват на добро здраве до стогодишна възраст – също така, дори ако този, който умира на двадесет и пет години, има далеч по-големи умствени дарби и би могъл да даде на човечеството много повече от този, който достига старост. Без значение какво мислим по въпроса, така стоят нещата – въпреки всичките ни медицински умения – и човекът трябва да се научи да приема, че Природата не признава нашата концепция за справедливост и всеки опит да се въведе някакъв вид божествена справедливост в един идния живот трябва да бъде отхвърлен като абсурден опит за бягство от реалността.

В тази връзка враговете на националсоциализма често твърдят, че биологичната концепция за човешката природа, която е самата основа на националсоциализма, е „неетична“. На това можем да отговорим само, че именно така наречената „етика“ на тези противници е неморална, защото се основава на норми и ценности, които не са основани на Природата. За националсоциалистите има само една истина:

Machine Translated by Google

Законите на Природата и всичко, което не е в пълно съответствие с тази истина, е абсолютно 100% погрешно!

Това, разбира се, означава пълно отхвърляне на християнството, чийто неестествен дуализъм е самата основа на преобладаващия „морален“ кодекс – също и там, където този кодекс е прикрит под либерален/хуманистичен или марксистки етикет. Според християнството човекът се радва на много специално положение сред всички създания, като притежава божествена душа. Тази душа е универсална и небиологична. Тя не се различава от раса до раса или от индивид до индивид и не зависи от интелигентността или друго психическо или физическо качество на индивида, нито е наследствена или по някакъв друг начин повлияна от Природата. Именно тази душа прави всички хора равни в очите на Бог, независимо какво правят или какви са, стига да вярват в Него. За християнина говоренето за човека като продукт на биологични фактори е „омаловажаване“. Според християнството целият живот на човека е постоянна борба между божествената душа (духа) и „материята“, т.е. Природата, или – на лично ниво плътта, която представлява Злото и трябва да бъде победена, за да се получи вечен живот в неопределен рай в облаците (или на земята след Армагедон). Животът на земята е само подготовка за онзи иден живот – или в лоното на Авраам, или в Ада, всичко зависи от това колко успешно са се борили хората с биологичната си природа. Сам по себе си животът на земята е без никаква стойност, просто долина от сълзи.

По този начин християнството се характеризира с отчетливо презрение към живота и природата. То е религия за губещи и мечтатели, които не могат да се справят с житейските предизвикателства, а просто вегетират, вярвайки, че „последните ще бъдат първи, а първите последни“, тъй като християнството счита всеки престъпник, нищожество и умствено изостанал глупак за по-ценно човешко същество от трудолюбивия и креативен гражданин. То представлява набор от норми и ценности, които поставят девицата над майката, монаха над бащата на семейството, а слабите и страдащите над силните и победоносните, всъщност мъртвите над живите. То презира всяко удоволствие в живота и прославя самомъчението и самоунижението като положителни индикации, че човек се бори с плътта си и приема, че е роден като съд на греха, защото не е изцяло дух.

Без значение от какъв ъгъл го гледате, християнството представлява перверзно и мизантропско отношение към живота, което може

Machine Translated by Google

при никакви обстоятелства не трябва да се толерира в едно здраво общество. Казано направо. Християнството е вид духовен СПИН, който е разрушил естествения ни имунитет срещу небиологичното мислене. То е заразяващо заболяване на ума и трябва да се бори с него с всички сили. средства.

За разлика от християнина, националсоциалистът трябва да живее. Той трябва да разширява способностите си и да разгръща личността си, доколкото е възможно, в рамките на биологичната си природа – както физически, така и духовно. Той не е...
предполага се да прекара живота си на колене пред близкоизточен бог, молейки за милост и прошка за „греха“ да се е родил в Природата. Искаме да видим горди и хармонични хора, които са уверени в себе си и в своята мисия в живота –
не уплашени и обезсърчени продукти на мизантропски концепции като „първородния грях“, който оставя на човека само една надежда в живота: че „Бог“ ще му прости, ако просто повярва и се покае. Нито пък искаме плахите и отчаяни жертви на плуралистичния мироглед с неговото отричане на абсолютните ценности. Националсоциалистите не са атеисти.

Ние вярваме в божество, но нашето божество е абсолютен контраст с юдейско-християнския Яхве. За националсоциализма има само едно истинско божество: неразгадаемата творческа сила, която се проявява навсякъде в Природата. Това е божеството, на което отдаваме почит, като показваме почит и уважение към мъдростта на Законите на Природата. Като националсоциалисти, ние не следваме друг глас освен гласа на Природата и никаква друга етика освен етиката на Природата и познаваме само един смъртен грях: да се опитваме да се бунтуваме срещу тази етика. Това не е мистицизъм, както някои твърдят, а пантеизъм – идеята, че божественото се изразява чрез Природата и никъде другаде. Пантеизмът има своите корени далеч в историята и е една от основите на немския идеализъм и романтизъм през 19-ти век. Това е признанието, че дължим съществуването си на принцип на живота, който не е просто сбор от неговите химични компоненти. По този начин националсоциализмът разглежда живота като нещо повече от материалистическа борба за максимално потребление и самоудоволствие – животът предполага задължение да защитаваме божествения принцип, от който сме част. Някои биха нарекли това религия, но то не се нуждае от установяване на наратив, основан на суеверие, за да се поддържа – и със сигурност не е „вяра“. То не се основава на вярвания, а на факти.

Machine Translated by Google

Въпреки че човекът е част от Природата, националсоциалистите, разбира се, са напълно наясно, че човекът се различава от всички останали живи организми в едно конкретно отношение: уникалният му мозък, който му позволява да мисли абстрактно. Тази способност е направила възможно на човека да предотврати или смекчи част от жестокостта на Природата, от която други същества трябва да страдат. Нашият мозък ни е позволил да лекуваме болести, които иначе биха били терминални, и да открием основните принципи на много от Природните закони, така че да сме могли да използваме някои от тези принципи в наша полза и – за добро или за лошо – да развием технологията, която е била необходима за изследване на Земята и използване на нейните богатства.

За съжаление, нашият мозък ни е дал възможност съзнателно да пренебрегваме Законите на Природата, когато ни е по-удобно да се опитаме да ги игнорираме, отколкото да ги следваме. В едно примитивно общество скоро бихте усетили последствията от подобно нарушение, но в едно високоразвито технологично общество ще можете да преживеете нарушаването на Законите на Природата доста дълго време, без да усещате неизбежните репресии. Рано или късно обаче те ще дойдат с неумолима сила и тогава ще бъде, ако не невъзможно, поне изключително трудно да се поправят грешките.

И накрая, нашият уникален мозък ни е дал и чувства, които трудно се срещат при никое друго животно: страхът от неизвестното, сигурността на смъртта и следователно отчаяната нужда от нещо, което може да даде на човека чувство за духовна сигурност и да го накара да види смисъл в живота отвъд борбата за материални блага. Това е нуждата, която стои зад религиите, но за разлика от тях, националсоциализмът се концентрира върху задоволяването на тези нужди на земята. В тази връзка трябва да се отбележи, че нито мозъкът, нито чувствата са изолирани, небиологични фактори, а неразделна част от живия организъм и подобно на физическите характеристики на човека, „духът“ също е подчинен на естествените закони, отнасящи се до наследствеността. Като националсоциалисти ние сме твърдо убедени, че обществото като цяло трябва да бъде организирано така, че да се вземат предвид всички аспекти на естествения закон. Следователно не е достатъчно да се задоволят материалните нужди на хората, като се установи стабилен икономически живот. Необходимо е също така да се погрижим и духовните нужди да бъдат задоволени!

Machine Translated by Google

Врагът на човека често твърди, че духовната вселена на националсоциализма е вселена на принуда и манипулация, където индивидът е лишен от свободата и индивидуалността си, само за да бъде направен част от безмозъчна маса. Това, разбира се, е далеч от истината. Всъщност това се доближава много повече до описанието на демокрацията. Демократите са тези, които разглеждат народа като голяма сива маса, където разликите между отделните индивиди се обясняват само като резултат от случайни влияния на околната среда, които обществото трябва да „коригира“, за да „социализира“ хората по демократичен начин. Националсоциализмът, от друга страна, уважава индивида. Знаем, че всички човешки същества са биологично уникални и че имат различни таланти и способности. Да комбинира всички тези индивидуални дарби в рамките на обществото е една от най-важните задачи на националсоциалистическата държава.
Само по този начин е възможно да се използва цялото количество умствени ресурси на един народ – в полза както на отделните хора, така и на обществото.

Знаем обаче също, че геният и прогресът никога не са дошли от масата, а винаги от отделни, изключителни личности, и само като осигурим на индивида възможността да открие и развие себе си възможно най-свободно в организирано общество, можем да допринесем за развитието на човека към все по-високо съвършенство. Ако искаме да решим огромните проблеми, пред които е изправен светът след седемдесет години демокрация, това е необходимо. Тъй като е очевидно невъзможно хората да се издигнат на ниво над вродените им възможности за развитие, всички глупави опити да се направят всички хора равни във всяко отношение непременно водят до обединение на най-ниското ниво, т.е. до потискане на всички индивиди, които се издигат над средното ниво по интелигентност или по какъвто и да е друг начин. Тази тенденция не е дело на националсоциализма, а на демокрацията и е малко вероятно да подобри условията на живот на земята.

Всеки опит за създаване на елит обаче с право се разглежда като заплаха срещу самите основи на демократичната система, където се смята, че всеки трябва не само да има равни законови права, но и равно влияние върху обществените дела, независимо дали притежава необходимите качества или не. Такава система може само да доведе страната до пропаст. В националсоциалистическа държава ръководството ще се състои от най-добрите в нацията. Само те...

Machine Translated by Google

ще може да реши възникващите проблеми – и да поеме отговорност. Отделните членове на демократично събрание не могат да бъдат държани отговорни за действията си, защото всички решения се вземат с гласуване и всеки трябва да се подчини на мнозинството – независимо дали е съгласен или не. Очевидно е, че този вид форум предоставя място за действие на най-покварените елементи от обществото. Иронично е, че големите търговски предприятия харчат огромни количества време и пари за намиране и обучение на най-добрите хора за ръководни позиции в корпорацията, докато всеки политически шарлатанин без никакво образование може да стане министър-председател или президент на страната си. Той просто трябва да има правилните връзки и да не показва прекалено много интелигентност, което би могло да показва, че не може да бъде манипулиран толкова лесно от различните групи по интереси, без чиято подкрепа никога не би спечелил избори. Най-важното качество на един демократичен политик е способността безсрамно да лъже избирателя и да дава обещания, които никога не възнамерява да спази. Това е жалко!

Отричането на индивидуалността и биологичните различия между човешките същества доведе и до пълно потискане на концепцията за „генетична хигиена“. Днес хигиената е само миене на ръцете и зъбите.

Човекът познава принципа на „генетичната хигиена“. Той изразходва огромно количество време и енергия за развъждането на коне, крави, кучета, гълъби, папагали и т.н. – всичко това според най-добрите генетични принципи, но когато става въпрос за размножаване на собствения му вид, той напълно изоставя тези принципи – сякаш те са валидни само в света на животните. По този начин той доброволно допринася за пълната биологична дегенерация на човека.

В естествено състояние всяка популация е подложена на биологичен подбор, което означава, че индивидите, които са най-подходящи за дадените обстоятелства, се издигат до върха на това общество, докато тези, които не могат да се справят с живота такъв, какъвто е, трябва да загинат. Това е един от железните, безмилостни Закони на Природата, които човекът е успял да смекчи, като е изградил общества, където има място и защита и за по-слабите елементи от населението, които също имат значима роля в едно развито общество. Ако обаче ние...

Machine Translated by Google

Ако напълно си затворим очите за съществуването на този Природен Закон, ние също ще се насочваме към катастрофа, тъй като тогава вече няма да можем да осигурим необходимото биологично качество в популацията, за да запазим система, която е достатъчно силна, за да защити и слабите.
Без да се вземат предвид биологичните реалности на живота, ще се стигне до положение, в което всички са свободни, където най-слабите индивиди ще бъдат първите, които ще загинат.

Следователно, националсоциализмът няма – както често се твърди – да означава, че слабите са изоставени и оставени на произвола на съдбата си. Напротив! Националсоциализмът е единствената гаранция, която слабите могат да имат срещу сигурно унищожение. Тук обаче трябва да се подчертае, че
че слабостта не е идеал – тя е нещо, с което трябва да се борим, и това е възможно само чрез последователна генетична хигиена. Националсоциалистическата държава ще просвети хората относно биологичните механизми и по този начин ще гарантира, че човекът ще възстанови естествените си инстинкти в тази област, за да може да напредва биологично. Само глупаци могат да вярват, че човекът вече е достигнал най-високия възможен връх на развитие. За да може обаче човекът да напредва допълнително, обществото трябва да се увери, че болестите и слабостите не се натрупват и увековечават неконтролируемо чрез наследяване. Свободата съзнателно да предаваш страдания на децата си и да разрушаваш населението генетично е престъпление срещу идните поколения!

Същевременно обществото трябва да се погрижи и за здравословната околна среда, така че болестите, причинени от външни влияния, да изчезнат завинаги. Тук имаме предвид не само социалната среда и условията на работните места, но и екологичната среда. В едно националсоциалистическо общество е напълно неприемливо печалбата и алчният материализъм да допускат патогенни изкуствени добавки в храните и дрехите, нездравословни синтетични материали в домовете и обществените ни сгради, както и нарастващото замърсяване на земята, въздуха и водата –

да не говорим за смъртоносното радиоактивно замърсяване, което ще продължи стотици хиляди години. Всичко това е логичен резултат от пълното извращение на истинските житейски ценности, наблюдавано в това терминално болно общество. Генетичната хигиена и общият контрол на замърсяването са само два аспекта на една и съща кауза: опазването на природата и екологичния баланс, за да се гарантира трайното духовно и физическо благополучие на човека. Без здравословна околна среда дори

Machine Translated by Google

Най-добрите гени ще бъдат унищожени и без достатъчно количество от тези гени, няма да има никой, който да може да създаде здравословна среда.

За да създадем здравословна среда за развитие на живота, се нуждаем и от здрави семейства, където децата могат да растат в хармония и да бъдат щастливи. Друго зло на настоящия ред е, че този вид семейство се разрушава от обичайното небиологично мислене и глупостите на движението за освобождение на жените. Точно както расите са различни, така са различни и половете, а идеята, че мъжът и жената са биологично равни, е сериозна заплаха за оцеляването на човека. Разликите между тях не са резултат от социално конструирани „полови роли“, а от биологични роли! Не е случайно, че жената ражда децата. Тя е не само биологично годна за тази задача, но и психически, и като майка на новото поколение има най-важната роля в обществото. Идеята, че тя трябва да се „реализира“, като се присъедини към работната сила и си намери работа на поточна линия, докато децата ѝ са оставени на други, е престъпна!

Жените могат да се реализират само в рамките на биологичната си роля на майки. Без майка семейството се разпада. Децата са оставени сами на себе си или на държавно образование. Когато се прибират у дома, никой няма време за тях. Не са учили на никакви идеали и намират своите идоли от телевизията, лошата музика и още по-лошата литература. Те живеят от бързо хранене и стават жертва на най-лошия вид търговски материализъм. Тоест, ако жената не избере да избягва да има деца изобщо – или като използва някакъв вид „противозачатъчно средство“, или като убие детето, ако все пак забременее. Разбира се, феминистките твърдят, че би било също толкова естествено мъжът да се грижи за децата, а жената да ходи на работа. Факт е, че ако беше също толкова естествено, мъжът също щеше да роди.

Напротив, женската биология винаги ще означава, че жената е в по-слаба позиция на пазара на труда, защото е по-нестабилна като мъж. Да не говорим за професиите, които изискват определена физическа сила. Не е чудно, че Елизабет Бадинтер, еврейско-френска феминистка, в книгата си („L'un est l'autre, = „Едното е другото“, публикувана от О. Жакоб (!), Париж 1986 г. и, не е изненадващо, преведена на почти всички западноевропейски езици) изисква матката и яйчниците да бъдат трансплантирани в...

Machine Translated by Google

мъжете да осигурят равенство! Общество, в което подобна книга намира читатели, е наистина неизлечимо болно!

Част от биологичната природа на човека е, че той не е просто изолиран индивид, но и социално същество, а социалният му инстинкт надхвърля ядреното семейство. От най-ранни времена човешките същества са живели заедно в групи, за да могат по-добре да се противопоставят на опасностите от примитивното си съществуване. Ако не бяха го направили, човекът едва ли би оцелял като вид. С други думи, животът в организирани общества е условие за съществуване на човека, а стремежът към организиране е част от нашата природа. Без организирано общество всеки индивид би имал достатъчно работа, опитвайки се да събере ежедневните си нужди. Нямаше да има излишък за изкуство, наука, образование или каквито и да е здравни услуги. Високата степен на организация е просто предпоставка както за културно, така и за технологично развитие. Следователно по никакъв начин не е случайно, че най-висшите култури винаги са били създавани от народите с най-добри способности за организиране. Между другото, повечето от тях са били арийци.

Във всяко организирано общество обаче е абсолютно необходимо индивидът да се адаптира към норма, която се споделя с другите членове на тази общност, и да се въздържа от злоупотреба с интелигентността и талантите си по начин, който е вреден за самата общност, която е направила възможно развитието на тези таланти.

Необходимата лоялност в рамките на групата обаче не може да се основава само на материални съображения. Не е достатъчно да има общ социален център. Логично е само да се откажеш от част от личната си свобода в общност с обща съдба, състояща се от хора с общ произход, общи норми и ценности и с обща цел в живота –

хора, чиито предци са завладявали и защитавали една и съща територия през поколенията, защото са искали да запазят своя специфичен езиков, културен и биологичен характер.

Именно това желание е създало нашата култура в тясно съответствие с талантите, схващанията, идеалите и ценностите на нашия народ – с това, което можем да наречем душата на нашия народ. Други народи имат други таланти, схващания, идеали и ценности и следователно са създали други култури. Те може да са толкова „добри“, колкото нашата – но са ни чужди, точно както нашата култура е чужда на другите народи.

Machine Translated by Google

Да се говори за бъдеща, универсална „култура на света“, обща за всички хора, е безсмислица. „Култура“, която не се е появила естествено като огледало на душата на един народ, е отричане на самото значение на думата „култура“, а историята показва много ясно, че всяка цивилизация, която вече не е била в състояние да запази и доразвие собствената си култура и следователно е внесла и интегрирала каквито и да било чужди културни елементи, с които се е сблъсквала, е стояла непосредствено пред неизбежния си крах.

Общество, състоящо се от произволна смесица от раси, религии и философии, със сигурност не е израз на духовно и културно богатство, както често се твърди днес. То е абсурдна смесица, чието съществуване не може да бъде оправдано по никакъв начин – сигурен индикатор за предстоящото разпадане на нацията и пълното разпадане на всички норми и ценности. Такова общество е дегенеративна пародия на истинска общност – и не може да продължи, защото социалната лоялност между различните групи, които временно живеят на едно и също парче земя, е заменена от далеч по-силна – духовна – лоялност към религиозни и философски идеи, които нямат основа в самата нация и нейната история.

Най-сериозната заплаха за целостта на обществото е, без сравнение, биологичното смесване на раси, което винаги е вървяло ръка за ръка със смесването на култури – или дори е било негово предварително условие. Разпадането на самата култура може да бъде спряно по всяко време и един народ може да намери пътя си обратно към собствените си културни норми и ценности – стига расовият произход да е непокътнат. Смесването на расите обаче е необратимо – и последиците от него са непредсказуеми и катастрофални. Факт е, че природата винаги се е развивала към по-голямо расово разнообразие, така че расите в крайна сметка са се превърнали във видове. Чрез неестественото смесване на раси сега сме свидетели на изравняване на всички разнообразни природни таланти, които всички те се определят от расата. Когато една раса се е развила в една определена посока и е изградила общност и е създала култура, основана на качествата, които е развила, смесването с други раси означава, че след няколко поколения незаконното потомство ще загуби всяко условие да разбере какво са създ

За съжаление, има твърде много възможности за учене вида общества, които имаме в резултат на смесването на раси.

Machine Translated by Google

Латинска Америка, Индия и Египет са отлични примери, както и Елада и Римската империя. Точно както индийската, персийската и египетската култура, така и гръцката и римската цивилизации са създадени и поддържани от имигрантско малцинство, предимно от нордична раса. Това по-високо развито малцинство първоначално потиска първоначалното мнозинство и неговата култура, но по-късно бавно се поддава на численото превъзходство на покорените си народи. Отслабени от безброй войни, които са им коствали най-ценната кръв, и подкопани от азиатските идеи за фалшив хуманизъм, те постепенно дават гражданство на все по-голям брой от покорените народи и довеждат нови роби и работници от колониите си в Африка и Азия, които след това са интегрирани и са придобили гражданство в следващото поколение. Това със сигурност е позната картина, нали? И именно това разпадане на нордическата раса е превърнало гордата държава Елада в днешна Гърция, а Рим в Италия – или с други думи: цивилизацията в хаос! В училище все още отделяте поне известно време, за да учите децата за древните култури, но нито дума не се казва за хората, които са създали тези култури. Изглежда не озадачава никого, че способността за организиране на държава може да изчезне толкова напълно. Истината е, че повечето от хората, които се маскират като „римляни“ днес, расово имат много малко общо с могъщите си предшественици. Твърде много от техните предци са имали дом на юг от Средиземно море!

Когато говорим за расова биология днес, бързо се сблъскваме с множество табута. Изучаването на расова биология се е превърнало в нещо непослушно – ако става въпрос за човешките раси, които искате да изучавате – и дори от лекари или така наречени антрополози не може да се очаква да знаят каквото и да било по този въпрос. Дори самото желание за такива знания е вредно за кариерата ви, така че защо да ви е грижа? По този начин, винаги се твърди, с презрителна насмешка, че не съществува „чиста“ бяла раса и че „арийски“ е чисто лингвистичен термин и т.н., което има за цел да докаже, че расовата наука е безсмислица. Разбира се, тези аргументи не са напълно погрешни - но заключението е! Вярно е, че е имало смесване на различните европейски раси, но това е било смесване на тясно свързани раси в рамките на една и съща основна раса, така наречената бяла раса, която можете спокойно да наречете арийска раса - стига да дефинирате за какво говорите! Освен това,

Machine Translated by Google

Няма абсолютно никакво основание да се твърди, че тази смесица – която в никакъв случай не е била пълна – е била абсолютно предимство за европейците! Вероятно е било обратното и няма абсолютно никаква основателна причина процесът на разпад да продължава чрез по-нататъшно смесване на раси.

Невежите също твърдят, че смесването на раси е необходимо, за да се избегне „инбридинг“. Това, разбира се, е небиологична глупост. Инбридингът се отнася само до кръстосване между близкородствени индивиди, които непременно си приличат от биологична гледна точка. Чрез инбридинга получаваме натрупване на различни генетични фактори – както добри, така и лоши. Ако и бащата, и майката носят едни и същи гени, има голям шанс – или риск – потомството да сумира тези гени и тъй като на практика всички носим злополучни гени, очевидно е желателно те да не се натрупват. Тук е маловажно, че ще има и натрупване на положителни гени: по-високата склонност към развитие на лудост не може да бъде компенсирана от други положителни качества.

Въпреки това, инбридингът е опасен само в много малки популации, например на много малък остров или в така наречените „кралски“ или „благородни“ семейства. В популация с милиони индивиди той просто не съществува при нормални обстоятелства.

Във всички случаи, добавянето на расово чужди генетични елементи не е добър начин за избягване на инбридинг. То води само до нехармонични индивиди, защото родителите са твърде различни. На това невежите биха възразили, че изглежда се получават много добри резултати в животинския свят – и с растенията – когато се кръстосват различните раси. Това, разбира се, е много вярно, но тук говорим за силно контролирано кръстосване, при което учените предварително са определили какви конкретни качества искат да селектират.

По този начин, вие избирате родителите с тази цел, като вземате индивидите, които носят най-добрите качества, които искате да кръстосате. Когато имате потомство, отново избирате индивидите, при които откривате повечето от желаните качества.

Те се използват за по-нататъшно размножаване. Останалите просто се избиват като неизбежен отпадък. Продължаващото размножаване с тези индивиди би дало обратни резултати на желаните. В никакъв случай не допускайте случайно размножаване. Ако това се случи по погрешка – например с кучета – вие унищожавате потомството!

Machine Translated by Google

Има много основателна причина, поради която държавите се опитват да предотвратят навлизането на екзотични растения и животни на техните територии. Те ще нарушат естествения ред и могат да застрашат съществуващите екосистеми. Колко опасно може да бъде кръстосването, е илюстрирано от така наречените „пчели убийци“. Те са изкуствен продукт на опит за създаване на здрава раса с висок добив. Резултатът са агресивни рояци от пчели с много различни модели на опрашване. По случайност някои от тях са избягали от лаборатория и днес са сериозна заплаха в цяла Латинска Америка и южните части на САЩ. Поради поведението си те са неподходящи за търговско пчеларство и тъй като изместват европейската медоносна пчела в Северна и Южна Америка, пчелата убиец създава сериозни проблеми за търговското опрашване на овощни насаждения. Това е добър пример за това до какво може да доведе смесването на раси, ако необходимите контроли се провалят – а след това си представете, че разпространяващото се смесване на човешките раси е напълно без никакъв контрол!

Вероятно няма никой, който би предложил въвеждането на същите процедури за кръстосване на човешки раси, каквито се прилагат за животните – съвсем отделно от факта, че тук имаме работа с далеч по-сложни фактори, отколкото при животните. Не са толкова лесно определими неща като ръст, качество на месото или капацитет за производство на мляко, които определят дали човешките същества могат да се справят с изискванията на обществото, а фактори като характер, интелигентност, креативност и вътрешна хармония – всички качества, за които е известно, че страдат силно, когато се смесват расите. В тази връзка си струва да се отбележи също, че всички хора, които подкрепят неограниченото смесване на раси, напълно не успяват да ни кажат с какви желани качества чуждите расови елементи, които сега се изливат в арийския свят, биха могли да обогатят бялата раса!

Във всички случаи, настоящите тенденции на разпад във всички сфери на обществото не могат да не направят хората несигурни и нещастни. Само в истинска, хармонична общност, състояща се от хора с еднакъв културен, исторически и биологичен произход и с едни и същи духовни стремежи за бъдещето, индивидът може да намери душевния мир и вътрешната сигурност, от които се нуждае. Само тук човешкото същество може да почувства, че е естествена част от по-голямо цяло, от нещо, което е по-могъщо от самия индивид и което ще продължи да съществува, когато индивидът вече не съществува, точно както е съществув

Machine Translated by Google

съществувало преди да се роди индивидът. Само в такава национална общност от съдби човек намира вечния живот, който винаги е търсил. В нашите деца и нашия народ ще живеем вечно, но това е единственият дял от вечността, който имаме. Без това, все едно никога не бихме живели!

Ако, от друга страна, човек трябва да търси своята идентичност и цел в живота извън националната общност, тази общност е загубила смисъла си и неизбежно ще се разпадне като брак, в който партньорите нямат нищо общо освен адреса.

Това е фундаментална националистическа гледна точка.

Лоялността в рамките на една група обаче трябва да бъде реципрочна. Не само гражданинът трябва да бъде лоялен към обществото – и обществото трябва да бъде лоялно към гражданина. Следователно лоялността предполага справедливи социални условия и икономическа система, в която никой не е експлоатиран и където всеки прави всичко възможно за общото благо, за да поддържа реда, който защитава общите ценности, гарантира живота и щастието на своите граждани и дава на всеки индивид неговия дял от вечния живот на народа.

Това е фундаментална социалистическа гледна точка.

Национализъм без социализъм е абсурден – и обратното: социализъм без ясно дефинирана общност няма смисъл.

Днес често се твърди, че националсоциалистическото отношение води до война и опити за потискане на други нации. Това е абсолютна глупост. Вярно е точно обратното. Уважението към културната и биологична идентичност на другите народи е възможно само ако признаете съществуването и желателността на расовите и културните различия – и едва ли можете да уважавате идентичността на другите народи, ако не цените своята собствена! Ако отричате съществуването на расови различия, е съвсем очевидно, че постоянно ще се опитвате да налагате на другите народи това, което самите вие намирате за най-добро – без никакво оглед на техния собствен специален характер. Това отношение е расизъм, ако някога е имало такъв!

Катастрофалната идея, споделяна от християнството, исляма и марксизма, че има само една цивилизация, която е правилна за всички хора, независимо от расата, е основата както на европейските колониални империи от миналия век, така и на днешните непрестанни опити да се наложи безплодният материалистичен начин на живот на съвременния индустриализиран свят върху наивните народи от третия свят, които само

Machine Translated by Google

виждат блясъка, но не могат да изчислят цената. Това ще бъде тяхната гибел, както е и нашата! Консуматорското общество вижда само пазари и потребители – и тук еднообразието е ключовата дума. Една еднообразна клиентела няма никакви специални изисквания и това прави производството по-просто и по-евтино, което означава по-големи продажби и по-висока печалба. Националните особености и различните културни модели и езици тук са неудобство – техническа бариера пред търговията – и затова се води борба с тях. За мултинационалните индустрии и вериги всички хора са равни – стига просто да могат да консумират. Те нямат абсолютно никакво уважение към човешките ценности. Те ги смазват.

За националсоциализма различието е част от естествения ред и ние искаме да запазим този ред с всичките му различия между раси, народи и индивиди. Нямаме абсолютно никакво желание да караме негърско племе да практикува нашата религия, да яде нашата храна или да използва нашите закони. Искаме другите народи да намерят свой собствен път в бъдещето. Разбира се, би трябвало да се радваме да сътрудничим с тях, ако това е взаимноизгодно, но няма да ги безпокоим. Ако не могат да намерят пътя си, това е техен проблем, а не наш. Ние не търсим конфликт с никого – просто искаме да бъдем оставени на мира. Ние обаче не сме пацифисти. Знаем, че понякога всеки народ трябва да се бори, за да оцелее като нация. Ако не го направи, ще загине и не можем просто да седим и да позволим на собствения си народ да бъде унищожен. Ако съществуването ни е застрашено, трябва да се защитим и знаем, че само нов националсоциалистически световен ред, състоящ се от независими нации с взаимно уважение една към друга, може да осигури траен мир и да спаси света от надвиснала катастрофа.

Ако светът не приеме националсоциализма като единствена надежда за бъдеще, човечеството ще бъде изправено пред унищожение. Това ще бъде логично следствие от непрекъснатите нарушения на Природните закони. Това обаче няма да е краят на Вселената. Погледнато оттам, планетата Земя и човешките същества на нея са миниатюрни и напълно незаменими части от огромна машина. Ако изчезнем, различните цивилизации от последните 10 000 години ще бъдат просто незначителен епизод в безкрайното и вечно пространство – експеримент, който се е объркал. Дори след тотална ядрена война вероятно все още ще има основа за биологичен живот на някои места по Земята и тогава развитието към все по-висши форми ще започне отначало. Дори ако Земята бъде напълно унищожена в такава война...

Machine Translated by Google

или по някаква друга причина – повече от вероятно е да има живот някъде на друга планета в много далечна слънчева система някъде в космоса, може би на квинтилиони светлинни години разстояние. Във всички случаи Природата винаги ще съществува – също и без хора и без планетата Земя. Дори без живот, във Вселената все още ще има естествен ред. Тази Вселена не приема никакви специални закони за човека и ако той не осъзнае това, ще си е заслужил предстоящото унищожение и нищо няма да може да промени това.

Въпреки това смятаме, че би било жалко да позволим това да се случи. Ето защо се опитваме да накараме хората да се вслушат в разума в този много късен час. Нямаме време за губене. Бихте ли искали да се присъедините към нас? Не заради нас – а заради вашите деца.

Можете ли да си представите свят без бели хора и цивилизация, която са създали? Ние също не можем!

Разбира се, това не е въпрос на политика. Самото ни съществуване е... на карта. Можете ли да си позволите да губите повече от времето си?

Machine Translated by Google

Националсоциализъм Ляво движение

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

Твърде много години е било широко прието, че националсоциалистите са крайно десни и само рядко са се колебали да се наричат такива. В един момент обаче официалната политика на Световния съюз на националсоциалистите стана да избягва термина „десен“, твърдейки, че националсоциализмът не се вписва в модела на „дясно“ и „ляво“ и вместо това трябва да се разглежда като стоящ над това разграничение. Това със сигурност беше стъпка в правилната посока, но в този момент и в контекста на настоящата борба може би е добра идея да се преразгледа целият въпрос за политическите крила и да се изяснят няколко точки относно значението на термините „дясно“ и „ляво“ и тяхното приложение на днешната политическа сцена.

В исторически план думите „десен“ и „ляв“ по отношение на политическите възгледи произхождат от предреволюционна Франция, където тези, които искаха да запазят системата на управление горе-долу такава, каквато беше, сядаха отдясно в Народното събрание, докато тези, които искаха по-радикални промени, сядаха отляво. Оттук и терминът „десен“ за реакционерите и „ляв“ за революционерите – термини, които оттогава са станали всеобщо известни. Нито думата „реакционен“, нито думата „революционен“ обаче не казват нещо универсално за въпросните конкретни възгледи. И двете са относителни и получават своето специфично значение само в даден исторически контекст. Революционерите от миналото, като например европейските националлиберали от 19-ти век, не изглеждат много революционни днес – точно обратното! – точно както днешните реакционери биха били смятани за много революционни преди 200 години. Когато комунистите завзеха Русия през 1917 г., те го направиха като революционери, целящи да свалят неефективен и корумпиран режим, докато днес те представляват реакционния естаблишмънт, изправен пред ново революционно предизвикателство.

В наше време традиционната левица е предимно марксистка – дори до такава степен, че самият термин „ляво крило“ се смята за синоним на думата „марксист“. Това, разбира се, няма основа в действителност. Всеки революционер е левичар – просто марксистите са имали толкова малка конкуренция, че са били

Machine Translated by Google

способен да си присвои термина.

От другата страна на политическия спектър имаме дясното крило, състоящо се от реакционери, които искат да запазят сегашното общество и така наречената християнска цивилизация на Запада с нейния материализъм и капитализъм. Десните отстояват традиционните патриотични ценности: те са добри християни и добри граждани, които защитават Конституцията и са лоялни към своята страна и своя монарх, ако имат такъв. Те са готови да воюват срещу всяка друга нация, за да утвърдят своето величие – дори това да означава да водят ядрена война срещу друга бяла страна, ако смятат, че нейната система на управление заплашва собствения им вътрешен ред, независимо колко корумпиран и дегенерирал може да е той. Те са за икономика, основана на неограничено свободно предприемачество, независимо от последствията, но негодуват срещу либералната тенденция в политиката, както и срещу имиграцията и расовата интеграция, защото се страхуват от всякакви промени, които биха могли да нарушат реда, с който са свикнали.

Където в този спектър се намират националсоциалистите, изглежда съвсем ясно: Ние сме левичари – няма съмнение! Не искаме да запазим настоящата система или която и да е част от нея. Не вярваме в основите на система, която е довела нашия народ до мизерията на настоящето! Не искаме да подкрепяме никоя институция, която е отговорна за двете световни войни между белите нации, както и за безброй малки войни, ядрено превъоръжаване, замърсяване на околната среда, безработица, пълно разочарование на младите хора, загубили всякаква вяра в бъдещето, злоупотреба с наркотици, порнография и всички други форми на пълна дегенерация, които се проявяват днес. Ние, националсоциалистите, искаме най-радикалната промяна от всички: Искаме пълното сваляне на целия Стар ред!

Докато марксизмът споделя основна егалитарна философия със Стария ред и се определя като материалистическо движение, целящо просто преразпределение на материалните блага, националсоциализмът се стреми да изгради изцяло Нов ред, основан на идеализъм и дълбоко уважение към законите на природата във всички аспекти на живота. Това определено е най-революционната идея на този век – и следователно много ляво! – и със сигурност не е марксистко!

Machine Translated by Google

В сравнение с националсоциализма, марксизмът не е нищо друго освен псевдореволюционна идея, измислена от християнството и поддържана от либералната демокрация: Ако всички хора са създадени равни, защо цялото богатство да не бъде разпределено поравно между всички хора? В тази светлина, марксизмът е просто част от Стария ред, който искаме да разрушим.

Ако националсоциализмът по своята същност е ляво движение, разбира се, парадоксално е, че националсоциалистите са посветили толкова много време и енергия на това да се съобразяват с традиционните десни нагласи, докато са отбягвали всички възможности за излизане наляво. Чудно ли е, че всички опити за създаване на националсоциалистическо движение на тази основа са били напълно неуспешни?

Първото предварително условие за създаването на каквото и да е в този свят е човек да има ясна представа какво иска да постигне и как може да го постигне. евентуално да го постигне. Скулпторът, който иска да създаде произведение на изкуството, започва с мисловна концепция и след това се заема да я реализира в избрания от него материал. Той не просто небрежно рови с длетото си върху парче мрамор, чудейки се какъв ще бъде крайният резултат.

Следователно е изключително важно да осъзнаем, че националсоциализмът не е просто форма на крайна десница. Всеки в нашите редици, който все още има подобни представи, трябва да се посвети на изучаването на идеята за националсоциализма, за да открие истинския ѝ смисъл и значение – или, ако няма енергията или способността да го направи, трябва да намери друг отдушник за дейността си. Това Движение няма място за разочаровани омразници или религиозни мечтатели, а само за отдадени националсоциалистически революционери!

Нека си го кажем реалистично: десницата е предимно жалък конгломерат от хора с много неясни идеи. Те осъзнават, че нещо не е наред. Но отказват да напуснат Стария ред.
Вместо това, те се вкопчват в него с всички сили и искат да се върнат към ситуацията, каквато е била преди 75 или 100 години, мислейки си, че това ще реши всичките им проблеми. Те просто не виждат, че бъркотията, в която се намираме днес, е логичен резултат от системата, която имахме преди 100 години.

Machine Translated by Google

– че основите на тази система не са били достатъчно добри и стабилни, за да ни предпазят от сегашното развитие. Бащата на повечето ни проблеми се крие в същата християнска идея, чиято егалитарна философия и чужди и неестествени учения са ограбили душата на нашия народ, но която той продължава да хвали като щит срещу упадъка, който вижда около себе си. Когато всичките му безплодни опити да спрат развитието се провалят, те се разочароват и се превръщат в обикновени мразещи, защото нямат истинска визия и идеология.

Исторически факт е, че нищо добро никога не е произлязло от десницата. Ако не бяха революционери като Коперник, Кеплер, Джордано Бруно и Галилео, все още щяхме да вярваме, че Земята е плоска и е центърът на Вселената. Когато капитализмът се развои, естаблишмънтът не направи опит да реши социалните проблеми, произтичащи от индустриалната революция, а продължи безмилостно да експлоатира новата работническа класа – по този начин пораждайки революционни мисли, изразени в марксистката идеология.
И всички необходими и справедливи социални подобрения, които видяхме през последните 100 години, бяха въведени едва след силен натиск от лявото крило, докато десните консерватори бяха в постоянно отстъпление, жалко опитвайки се да запазят колкото е възможно повече за себе си.

Разбира се, това не означава, че всеки опит за сваляне на установена система е сам по себе си добър. Ако човек успее да създаде нов Естествен ред, който не се вкаменява, а остава жив организъм и се развива в рамките на Естествения закон, възприемайки нови научни и философски прозрения за Природата на живота, без да се придържа към остарели концепции, наистина би било най-сериозно престъпление да се опита да изкорени този ред и да се върне към егоистичен материализъм, християнство или която и да е друга неестествена философия. Кое е добро и лошо може да се прецени единствено въз основа на Естествения закон – колкото по-близо до него, толкова по-добре.

Почти всеобщо е прието, че съществува пропаст между националсоциализма и марксизма. По същия начин обаче националсоциалистите със сигурност не са и десничари. Единствената обща основа, която националсоциализмът изглежда има с десните, е расовият въпрос. Но и тук има огромна разлика.

Machine Translated by Google

във възгледите. Десните вярват, че това да си бял притежава абсолютна ценност само по себе си, което издига арийската раса над всички останали живи организми и ѝ дава правото да прави със света каквото си поиска. Като националсоциалисти обаче ние не сме загрижени само за живота и непосредственото благополучие на собствената си раса. Ние виждаме бялата раса като част от целия естествен ред на вселената и желанието ни да я запазим е свързано с желанието ни да запазим цялата природна среда – включително другите човешки раси – от дълбоко уважение към непостижимата мъдрост на Природ

Без съмнение, нашата раса има големи възможности в интелектуалния си капацитет, но способностите ѝ нямат абсолютно никаква стойност като такива, ако не се използват правилно в съответствие със законите на природата. Твърде дълго време се присъединявахме към хора, претендиращ за „Бялата сила“, и игнорирахме тъжния факт, че нашата раса е имала абсолютната власт поне от 2000 години. И именно тази сила е довела до обществото, което имаме д

Следователно, ние не споделяме десничарското убеждение за непрекъснатото технологично и икономическо разширяване, което вече е довело до замърсяване на въздуха и водата и е направило огромни райони по света негодни за живеене за всички видове – развитие, което означава, че озоновият слой в атмосферата се унищожава систематично, така че идните поколения да бъдат изложени на животозастрашаваща радиация, че тропическите гори, които са ни снабдявали с кислород, се изсичат, за да се направи място за индустриален растеж, и че пустините се напояват, така че нивото на подпочвените води да потъва в плодородните райони, които след това се превръщат в пустини. Всичко това е резултат от арийския гений, без който не би съществувало – гений, който не е бил вложен в изграждането на по-добър свят за нашите деца и внуци, а само в задоволяване на човешката алчност на момента, в осигуряване на приятен живот сега, без оглед на бъдещето. Тази фатална тенденция, която по стандартите на естествения закон със сигурност е превърнала индустриализираните бели страни на Запада в далеч по-дегенеративно състояние от всяко така наречено примитивно общество на Третия свят, е яростно подкрепяна от десницата, която сякаш смята, че всичко би било наред, ако само чернокожите, евреите и хората от лодките бъдат изгонени. Знаем, че само по себе си

Machine Translated by Google

изобщо.

Нашата цел е пълно духовно прераждане и нашата непосредствена задача е да дефинираме и изградим основите за това прераждане – което е единственото нещо, което може да придаде смисъл на расовата борба. И тази борба не трябва да се разбира като борба срещу други раси, а като безмилостна борба срещу упадъка на собствената ни раса. Изолираният апел към расата като основа на ново общество е безсмислен, освен ако не можем да преодолеем този упадък и да намерим пътя си обратно към естествените ценности. Ако нашата раса може да оцелее само в контекста на настоящата система, ние не искаме тя да оцелее, защото тогава тя би представлявала нищо друго освен най-грубата форма на антиестествена дегенерация. Твърдението за „бяла сила“ може да придобие смисъл само ако под това имаме предвид желанието да се реактивира силата на Природата, каквато тя латентно почива в гения на белия човек, чието задължение е да използва тази сила, за да поддържа самия принцип на живота.

Разбира се, това не означава, че сме за какъвто и да е вид мултирасизъм. Расата е един от крайъгълните камъни на естествения ред и следователно трябва да бъде защитавана като всички други природни принципи.
Това със сигурност не означава, че белият цвят на кожата е непременно отличителен белег на човешките качества. Бялата раса е позволила на света да се плъзне до ръба на катастрофата и освен ако не осъзнае, че качеството на живот може да се подобри чрез замяна на материалистичното консуматорско общество – което е върховната цел както на марксизма, така и на либерализма – с природни и духовни ценности, тя е обречена и само ще унищожи цялата планета в процеса на абсолютния си упадък.

Естествено, националсоциалистите не смятат, че трябва да се връщаме в пещерите от каменната ера, но смятаме, че никога не бива да вземаме от Природата повече, отколкото ѝ връщаме. Качеството на живот трябва да означава за нас повече от количеството материални блага.

В днешното разочаровано общество все повече хора осъзнават това и, нещо повече, протестират срещу управляващия ред.
Те обаче не стават националсоциалисти по една проста причина: не осъзнават, че националсоциализмът – и само националсоциализмът! – може да реши днешните ключови проблеми. Вместо това те позволяват протестните им движения да бъдат поети от...

Machine Translated by Google

Марксисти, които са по-добри в продаването на своя продукт от нас, въпреки факта, че никое марксистко правителство никога не е направило и най-малък опит да се справи с тези проблеми – просто защото самата концепция за марксизма е материалистична и в никакъв случай не се занимава с естествените ценности. Марксистите просто използват народното недоволство от естаблишмънта, за да промотират марксизма. Самите недоволни индивиди изобщо не са марксисти.

Докато националсоциалистите се опитват да спечелят на своя страна малки крайни групи от традиционни десничари с всичките им политически и религиозни убеждения, прословутата си мегаломания и липсата на ангажираност към кауза – резултат от постоянната им отбранителна позиция, опитвайки се да спасят това, което трябва да се случи – марксистите се утвърждават сред загрижените граждани, които се отказват от неограничения материализъм от идеалистична загриженост за бъдещето на нашата планета. В по-голямата си част тези хора не осъзнават, че запазването на естествения ред изисква по-мащабни мерки от контрола на замърсяването и премахването на ядрената енергия и атомната бомба. Те не виждат, че това изисква и расово разделяне и общо духовно възраждане, което може да върне човека към източниците на живот. Те обаче могат да научат и това – или по-скоро не могат да не го видят – ако им се предостави необходимата информация и прозрения и не бъдат изложени на изключителното влияние на глупавите марксистки учения. Тези хора са идеалисти и за природата и затова наистина ни принадлежат – и като цяло са далеч по-ценни като бойци от много разочаровани младежи, които се наричат националсоциалисти в опит да повишат егото си и да скрият личните си проблеми и несигурност зад самопровъзгласила се униформа и нелепи чинове и титли. Но природозащитниците не са привлечени от щурмоваци или от пропаганда на омразата, всичко това само потвърждава негативното им впечатление за националсоциализма. Нито пък помага да се говори с тях за значението на расата, защото те все още не са стигнали толкова далеч в развитието си, че да могат да видят значението на расовия въпрос. Към тях трябва да се обърнем там, където са, и по въпроси, които ги засягат тук и сега. За да се направи това, е необходимо да се създаде качествен материал за околната среда.

Machine Translated by Google

проблемите, разглеждани от националсоциалистическа гледна точка, и да влизаме в групите, където тези хора се събират в знак на протест срещу ядрените оръжия, замърсяването и ядрената война. Не можем да очакваме природозащитниците да дойдат при нас, защото те нямат как да разберат какво представлява националсоциализмът; и ако не успеем да се свържем с тях, те ще бъдат загубени за марксистите, в чиито ръце никога няма да осъзнаят пълните последици от собственото си отношение.

Тези нови протестиращи са враждебни към нас – просто заради десетилетия вражеска пропаганда, която не само е отчуждила здравомислещите и интелигентни хора от всякакъв вид движение, което открито изразява националсоциалистически идеи, но и е успяла да привлече голям брой хора към нашето движение, които твърде добре отговарят на този пропаганден образ на националсоциализма и които идват при нас просто защото искат да отговарят на този образ. Те искат да бъдат такива убийствени, кръвожадни зверове, каквито са узнавали от безброй холивудски продукции и разкази в жълтата преса за ужасните „нацисти“.

Твърде дълго сме приветствали подобни психопати в редиците си и твърде дълго не сме успявали да се дистанцираме от други организации, които правят същото. Това, че хората се наричат националсоциалисти и развяват свастиката, не ги прави наши другари! Много организации все още не осъзнават това и докато не го направят, са обречени – и,

За съжаление, и ние сме такива, ако не се възползваме от всяка възможност, която ни се предоставя, за да ги осъдим публично. Често се казва, че не бива да „перем мръсното си бельо“ пред враговете си и че всички „вътрешни борби“ трябва да се държат вътре в нас. собствени стени. Това обаче не е нашето пране и със сигурност не е „вътрешна борба“ – това е необходима почистваща операция и трябва да се извършва публично.

Най-лошите ни врагове не са евреите или комунистите, а самите хора, които макар да се наричат националсоциалисти, омаловажават основните понятия на националсоциалистическата философия чрез поведението си, потвърждавайки по този начин изопаченото впечатление за нашата идея, което нашият враг е внушил на обществеността.

Всъщност не можем да изпитваме никаква лоялност към такива хора и никаква

Machine Translated by Google

приятелство. Напротив, трябва да се отървем от всякаква връзка с тях и да направим всичко възможно, за да покажем на хората, че не ни принадлежат. Преди всичко, трябва да положим големи усилия да правим точно нещата, които не се очакват от нас. Ние
Очаква се да прегърнем почти всеки десничар, който размахва свастика – и със сигурност не се очаква да бъдем никъде близо до левицата, просто защото на хората многократно е било повтаряно, че сме десничари. Следователно, ние трябва умишлено да им покажем, че са били дезинформирани. Ефектът на изненадата вероятно ще накара поне някои хора да се вслушат в това, което имаме да кажем. Освен това, това ще накара хората да се замислят два пъти за това, което им се казва относно националсоциализма, когато осъзнаят, че веднъж са били излъгани по този въпрос.

В тази връзка трябва да се отбележи, че ние не сме историческо обединение. Много националсоциалисти сякаш си мислят, че ще възродим националсоциалистическа Германия и ще я пресадим в други части на света. Така би искал да ни представи нашият враг, но това не е така! Националсоциалистическа Германия представлява опит – и не съвсем успешен опит! –
да се организира националсоциалистическа общност в даден момент и в даден исторически контекст. Това може да ни вдъхнови и можем да се поучим от него – но не можем да го съживим – нито пък би трябвало някога да се опитваме. Това беше експеримент, предназначен да се справи с набор от проблеми, които са били от основно значение за германския народ по онова време, но които не се възприемат непременно като еднакво важни от хората днес.

Когато Хитлер се заема с историческата си мисия да реорганизира Германия преди около 60 години, цялата германска нация е на колене икономически, военно и политически. След поражението в Първата световна война Германия не само губи всичките си колонии, но и огромна част от европейската си територия, населена с няколко милиона германци, които се оказват откъснати от родината си, живеейки мизерен живот като малцинства в чужди държави, които само искат да ги унищожат. Това, което е останало от Германия, е напълно...

Machine Translated by Google

демилитаризирана, а тежестта на скандалните искания за репарации, предявени от завоевателите, причини най-отвратителната инфлация в световната история и смаза всяка възможност за икономическо възстановяване. В тази ситуация малко малцинство от еврейски имигранти от Изтока бавно поеха контрол над разрушената икономика, както и над целия културен и политически живот на страната.
В сравнение с тази ситуация, всички приказки за настояща икономическа криза са абсурдни. В материално отношение всяка страна на Запада и повечето комунистически страни са в много по-добро положение, отколкото беше Германия през 20-те години. Днес става въпрос за продажба на семейната кола и евентуално преместване в по-евтин апартамент. В Германия това беше просто въпрос на оцеляване.

Морално обаче сме изправени пред много по-сериозна заплаха от тази на Хитлер. Неговата Германия все още беше сравнително хомогенна страна, където повечето хора споделяха набор от общи ценности и норми и обща вяра в културната традиция на нацията. Те искаха да си възвърнат предишната мощ – искаха да бъдат силни и уважавани от другите народи. Хитлер не беше длъжен да им казва да обичат своя народ и своята раса. Той можеше да приеме за даденост, че го правят. Техните ценности и норми не бяха непременно в съответствие с националсоциалистическата философия, но те бяха солидна основа, върху която можеше да се изгради националсоциалистическа държава без твърде много трудности и по този начин Хитлер можеше да съсредоточи политическата си пропаганда върху по-обикновени неща.

Той живееше в напълно революционни времена, в които нуждата от работа и храна беше от първостепенно значение, и знаеше, че програма, която можеше да осигури тези неща, щеше да му даде подкрепата на избирателите и по този начин да му даде възможност да спечели властта, за да може да се опита да реализира политическата си визия, която, разбира се, отиваше много по-далеч от непосредствената нужда от материални блага. Както всички знаем обаче, националсоциализмът не е бил единствената революционна сила в Германия по това време. Комунистите са имали абсолютно същите предимства като Хитлер: гладуващо население, готово на почти всичко, за да оцелее. Те са имали и

Machine Translated by Google

предимство пред Хитлер, че биха могли да посочат успешната революция в Русия. Хитлер нямаше нищо подобно, с което да свърже борбата си. И заслужава да се отбележи, че той не свързваше движението си с никоя от мощните десни идеологии от миналото, като монархията или църквите. Подходът му беше изцяло ляв и еднакво противоположен на естаблишмента и комунистическата партия. Когато най-накрая спечели комунистите, това не стана, като ги накара да замълчат, а като отне подкрепата им, като повдигна същите въпроси като комунистите и посочи по-добро решение – всичко това

убедил немския работник, че може да бъде по-добър и по-

по-компетентен лидер от този, който би бил Телман, който беше ръководител на Германската комунистическа партия. Той говореше с хората за това, което ги вълнуваше, на езика на своето време и възприе военен стил, който беше популярен в страна, пълна с бивши военнослужещи, които имаха някаква причина да се чувстват предадени от правителството, и който беше полезен и в ситуация, в която трябваше да се бориш с многобройните комунистически банди за убийства, които използваха почти същия стил и език като Хитлер.

Да се опитваме да имитираме стила на Хитлер днес би било политическо самоубийство. Всъщност това е краят на всяка група, която го е опитвала досега. Нито пък можете да поемете пропагандните материали на Хитлер.
Да го превеждаме, препечатваме или имитираме в различен контекст, освен като исторически учебен материал, е абсурдно. Хитлер е обслужвал германските маси през 30-те години на миналия век. Освен всичко останало, трябва да осъзнаем и приемем, че в настоящата ситуация няма начин да спечелим масите. Днес търсим малък брой идеалисти. За да ги намерим, трябва да обърнем внимание на...

внимание на проблеми, които засягат точно типа хора, които търсим: замърсяване, ядрена заплаха, проклятието на мултинационалния капитализъм и т.н. Повечето от тези проблеми са били непознати за съвременниците на Хитлер - но това не е причина да не се справяме с тях! Нашият свят е станал много по-сложен, отколкото е бил преди 50 години, и всяко политическо движение, което не взема това предвид, се свежда до анахроничен фосил.

Трябва да признаем, че като цяло сме склонни да говорим и пишем твърде много за националсоциалистическа Германия. Въпреки всички

Machine Translated by Google

Добре, че може би ще успеем да покажем какво е направил Хитлер за Германия, но хората, които търсим днес, всъщност не се интересуват много от случилото се преди 50 години. Те са загрижени за собственото си време – и за бъдещето.

Когато се вкопчваме толкова отчаяно в миналото, една от причините е, разбира се, че националсоциалистическа Германия е единственият пример за приложен националсоциализъм, който светът някога е виждал, и че тези 12 кратки години представляват единствената слава и успех, които нашето Движение някога е постигало. Това е разбираемо. Имаме нужда от това в тези трудни времена на унижение и преследване. Имаме нужда от това, за да си покажем, че националсоциализмът някога е бил победоносен – въпреки всички несгоди. Изключително опасно е обаче, когато това уважение и възхищение от миналото, вместо да бъде продуктивно вдъхновение, се превърне в носталгична фиксация върху отминала епоха, сляпа любов към атрибутите на НСДАП, униформите, символите, чиновете, прическите и дори към езиковия стил на 30-те години. Не външният вид, а присъщата идея е важна и ние трябва да продължим оттам нататък. Подобно на Хитлер, трябва да избягваме да бъдем хванати в капана на историята. С други думи, трябва да покажем как националсоциализмът може да реши проблема с безработицата днес –

не само как Хитлер го е решил през 1933 г.

Идеята зад националсоциализма надхвърля Хитлер и самия националсоциализъм. Хитлер я е приложил към по-ранно време и място; ние трябва да я приложим към нашето собствено. Тя е вечна, защото представлява самия принцип, според който Природата живее и твори. Съществува от началото на времето и ще съществува вечно, докато съществува Вселената, независимо дали арийската раса – или човечеството като такова – съществува или не.

Човекът е изоставил този принцип и наша задача е да му покажем, че не може да го направи безнаказано и че всичките му настоящи проблеми са причинени от безумната вяра, че човекът е издигнат над Природата.
По този начин ние трябва да бъдем толкова малко обвързани с националсоциалистическа Германия, колкото другите левичари са обвързани със Съветския съюз.

Machine Translated by Google

Трябва да научим много и от начина, по който са организирани другите леви групи. Общоприето е да се твърди, че марксистките организации се състоят от човешки отпадъци. Това, разбира се, може да е вярно за последователите на някои групи, но твърдото ядро на сериозните марксистки организации е организирано по начин, който със сигурност ще осигури качество и преданост. Членовете много често получават десятък и от тях се изисква да прекарват определен брой нощи всяка седмица в идеологическо обучение и практически дейности. Като цяло, Изискванията, поставени пред един марксист, далеч надхвърлят всичко, което някога сме се осмелили да очакваме от нашите членове. Това говори нещо за качеството и обяснява също защо марксистите се справят много по-добре от нас – въпреки факта, че това, което проповядват, е пълна глупост.

Сред националсоциалистите обаче заемането на позиции или приемането на методи, които обикновено се считат за марксистки, изглежда е посрещнато с голям страх от това да бъдем „замърсени“ от марксизма. Това би ни създало лошо име както сред приятели, така и сред врагове, твърдят те. Със сигурност вече имаме лошо име – честно казано, едва ли би могло да стане по-лошо. Но тъй като не сме твърде загрижени за спечелването на традиционните консерватори, какво значение има? Ако те не могат да различат комунизма от националсоциализма, това е техен проблем, а не наш!

В такъв случай те показват липса на интелигентност, което ги прави безполезни за нас във всеки случай. Не можем да позволим на враговете си да определят кое е националсоциалистическа гледна точка и кое не е и със сигурност не можем да оставим всички добри каузи на марксистите, само за да угодят на хора, които така или иначе са се доказали като напълно безполезни за нас. Вече правим това твърде дълго – и това е още една причина, поради която марксистите са били толкова успешни и са... успяха да завладеят огромни сегменти от нашата култура и интелектуален живот, докато националсоциалистите си позволиха да се чувстват задължени да кажат „да“ на НАТО, Европейския общ пазар, бомбата, капитализма, неограничената „свободна инициатива“ и т.н. Време е това да се промени! Нека не продължаваме да правим това, което хората са били накарани да очакват от нас. Нека правим това, на което ни учи националсоциализмът – а не това, на което хората си мислят, че трябва да ни учи.

В тази връзка тъжната истина е, че много националсоциалисти в традиционното си мислене са станали жертва на най-лошия вид

Machine Translated by Google

на дясна, антикомунистическа пропаганда. Основната заплаха срещу човечеството със сигурност не идва от Москва, Пекин или Хавана. Няма абсолютно никакъв начин да обвинявате комунистите за жалкото състояние на света днес - за злоупотребата с наркотици, престъпността, порнографията, ядреното превъоръжаване, расовата интеграция, замърсяването и т.н. Вината е в нашата собствена настояща система на управление - нито комунистите, нито евреите! Трябва да осъзнаем, че тези злини са създадени от нашите собствени корумпирани и морално покварени политици и борсови посредници и че ние, арийските народи по света, самите сме позволили това да стане толкова зле. Не чуждо правителство, а настоящата система е заплаха за съществуването на планетата и без тази система днес нямаше да има Съветски съюз или друга комунистическа държава. Комунизмът щеше да бъде унищожен по време на Втората световна война, ако Западът не беше дал на Съветския съюз необходимите оръжия и технологии. Дори днес всички комунистически държави биха се разпаднали незабавно, ако не бяха постоянно подкрепяни от западните правителства и банкери, които печелят състояния от търговия с тези страни – и от отпускането на заеми. Комунистите със сигурност знаят това и имат повече от достатъчно работа, за да поддържат Източна Европа в ред и да осигуряват на комунистическия режим в Афганистан, за да представлява сериозна опасност за Запада. Интересното е, че същите мултинационални корпорации, които генерират огромни печалби от търговия с комунистическия блок, печелят още едно състояние от производството на оръжия, за които нашите политици се опитват да ни убедят, че са необходими, за да се защитим от комунистите – сякаш можеш да защитиш всичко, като унищожиш целия живот в ядрена война. Това, разбира се, е напълно нелепо – но въпреки това е политическата и финансова система, която толкова енергично се подкрепя от десницата.

Няма съмнение: Комунизмът със сигурност би бил много неприятно нещо, но не би бил краят на света.

Християнската либерална демокрация най-вероятно би го направила! В Източна Европа има много повече расова чистота, отколкото където и да е на Запад – просто защото неефективната им икономическа система не привлича мащабна имиграция от Третия свят; и расовото съзнание на руснаците, които са доминиращата нация в

Machine Translated by Google

Съветският съюз определено обещава по-добри перспективи за оцеляване на арийската раса, отколкото вижданията на либералните и консервативни американски политици. Вярно е, разбира се, че комунизмът не подкрепя расовите принципи на теория, но при комунизма теорията и практиката са две много различни неща. Без съмнение материализмът, предлаган от Запада, е по-привлекателен тук и сега, но този приятен живот е по-вероятно да бъде последван от потоп, който би могъл да унищожи целия живот на земята. С една здрава политическа система на Запад обаче, комунистическите държави не биха могли да съществуват.
Те просто нямаше да могат да оцелеят сами и гладното им население щеше да се разбунтува. Почти същото би се случило, ако комунистите завземат Запада – режимът им нямаше да издържи много дълго.

В този момент някой би могъл да се осмели да попита дали не трябва да премахнем всички приказки за националсоциализма и свастиката и да се маскираме като „истински“ левичари с нова идея, която лесно би могла да бъде продадена на хората под различно име. Това, разбира се, не е възможно. Да се опитаме с такъв подход е да подценим враговете си. Те наистина нямат нищо против името или символа.
Това, което ги интересува, е идеята и не бихте могли да я скриете до неузнаваемост. Нашият враг винаги ще се противопоставя на всичко, което е добро. за нашите хора и те – с право! – биха твърдели, че сме просто „нацисти“.
Тогава ще трябва да положим много усилия, за да „докажем“, че не сме. Това би било абсурдно. Много организации са го опитвали; никоя никога не е успявала.

Има само трудният път: да се докаже, че националсоциализмът не е това, което хората си мислят, и че е единственият начин да се осигури оцеляването на живота на тази планета. Знаем, че сме в слаба позиция, но честно казано, по-скоро би трябвало да се радваме, че не е нужно да се тревожим за превземането на властта точно тук и сега. Просто няма да можем да се справим с това. Това е един от неприятните факти, които много националсоциалисти – и хора, които се наричат националсоциалисти – сякаш напълно пренебрегват. Няма да ни е от голяма полза да спечелим масите утре, когато...

Machine Translated by Google

Нямаме необходимия брой националсоциалистически експерти, за да накараме една националсоциалистическа държава да функционира. Нуждаем се от икономисти, юристи, администратори, биолози и т.н., които също са националсоциалисти. Властта никога не трябва да бъде самоцел. Искаме да създадем Нов Ред, защото искаме по-добър свят, но един по-добър свят не може да бъде създаден просто от синьото небе. Необходими са много отдадени хора с задълбочено образование, за да се изпълни такава задача: и в момента е по-важно да се спечелят редица от тези хора, отколкото да се води губеща битка по улиците, за да се впечатлят редица фанатици и неудачници.

Националсоциалистическа Германия отново ни предоставя много поучителен пример. Една от причините, поради които експериментът за създаване на националсоциалистически ред още от самото начало не можеше да бъде завършен и нова държава не можеше да оцелее под натиска на външния свят, беше, че Адолф Хитлер трябваше да разчита на голям брой експерти, които не изпитваха нищо друго освен презрение към националсоциализма. Той просто нямаше време да обучи и образова достатъчно националсоциалисти, защото трябваше да се концентрира върху спечелването на народа, преди комунистите да успеят да поемат властта. Трябва да сме благодарни, че нямаме подобни притеснения. Така или иначе никога не бихме могли да постигнем революционна победа при сегашните обстоятелства, така че нека се концентрираме върху създаването на солидна основа за бъдещо масово движение.

Нека обаче бъдем реалисти. И това може да се окаже губеща битка. Нямаме гаранция, че някога ще победим. Честно казано, нямаме нищо друго освен много смътна надежда, която да подкрепя вярата, че можем да победим. Самата Природа обаче може да заличи човечеството от лицето на земята, защото е пренебрегнала законите на Вселената. Това може би ни предстои. Ние, националсоциалистите, обаче решихме да не приемаме подобно развитие без бой – дори и срещу всички трудности! Но нямаме желание да бъдем мъченици за загубена кауза – и точно това ще бъдем, ако се придържаме към старите начини. Като Движение досега сме били забележително неуспешни. Време е да се събудим и да осъзнаем истинското значение на нашите идеи. Първата стъпка е да станем революционни професионалисти. Трябва да оставим зад гърба си всички недодялани десни нагласи и да осъзнаем, че сме леви-

Machine Translated by Google

крила. Освен това, трябва да спрем да обвиняваме другите за нашето нещастие. Ние сме си били най-големите врагове във всяко отношение и нямаме нужда от изкупителни жертви! Всяка промяна, която желаем, трябва да започне като промяна в основното отношение на собствения ни народ. Това е тежка задача – но мисълта какво ще се случи, ако не победим, си струва да опитаме!